

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

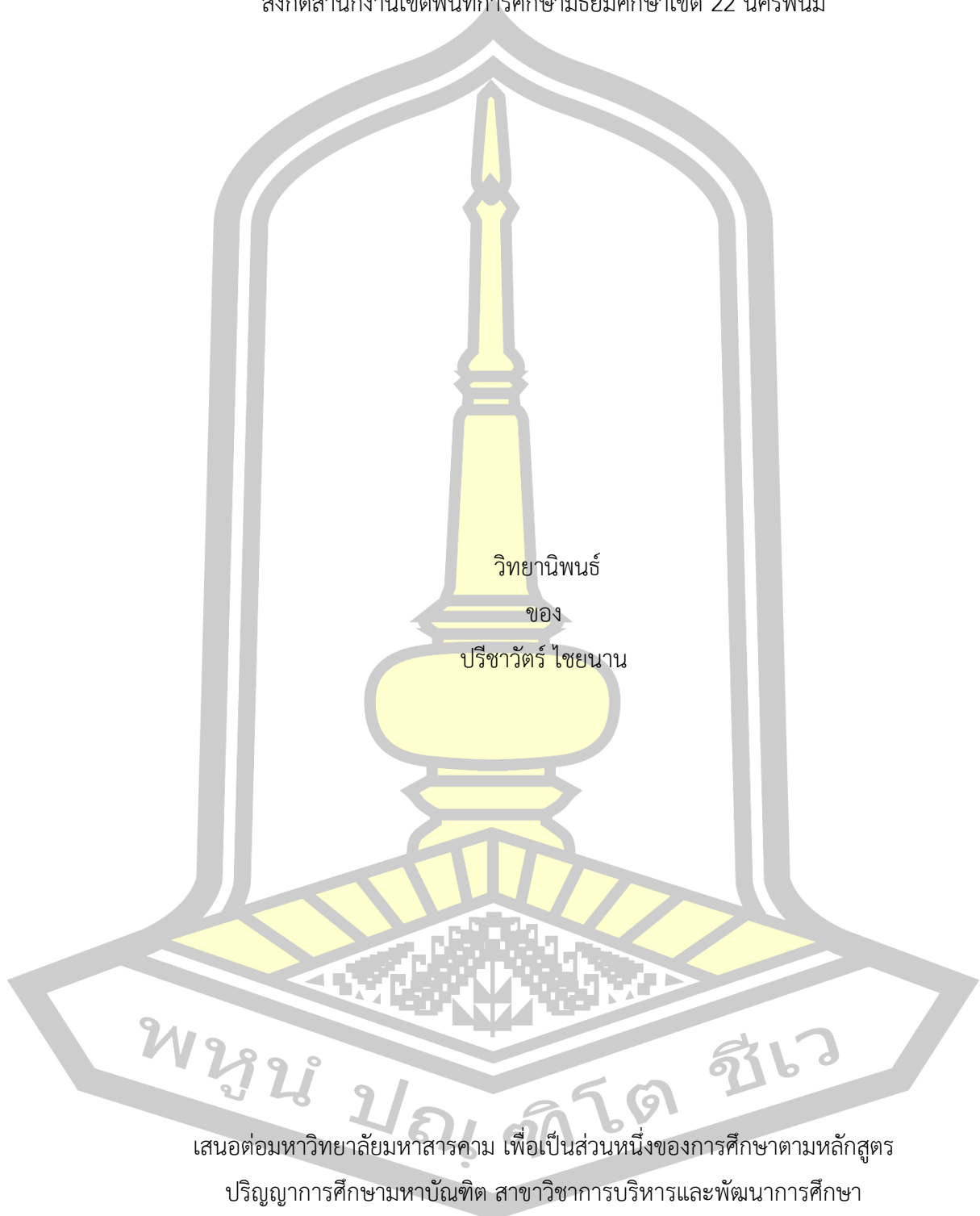
วิทยานิพนธ์
ของ
ปรีชาวัตร ไชยนาน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มิถุนายน 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

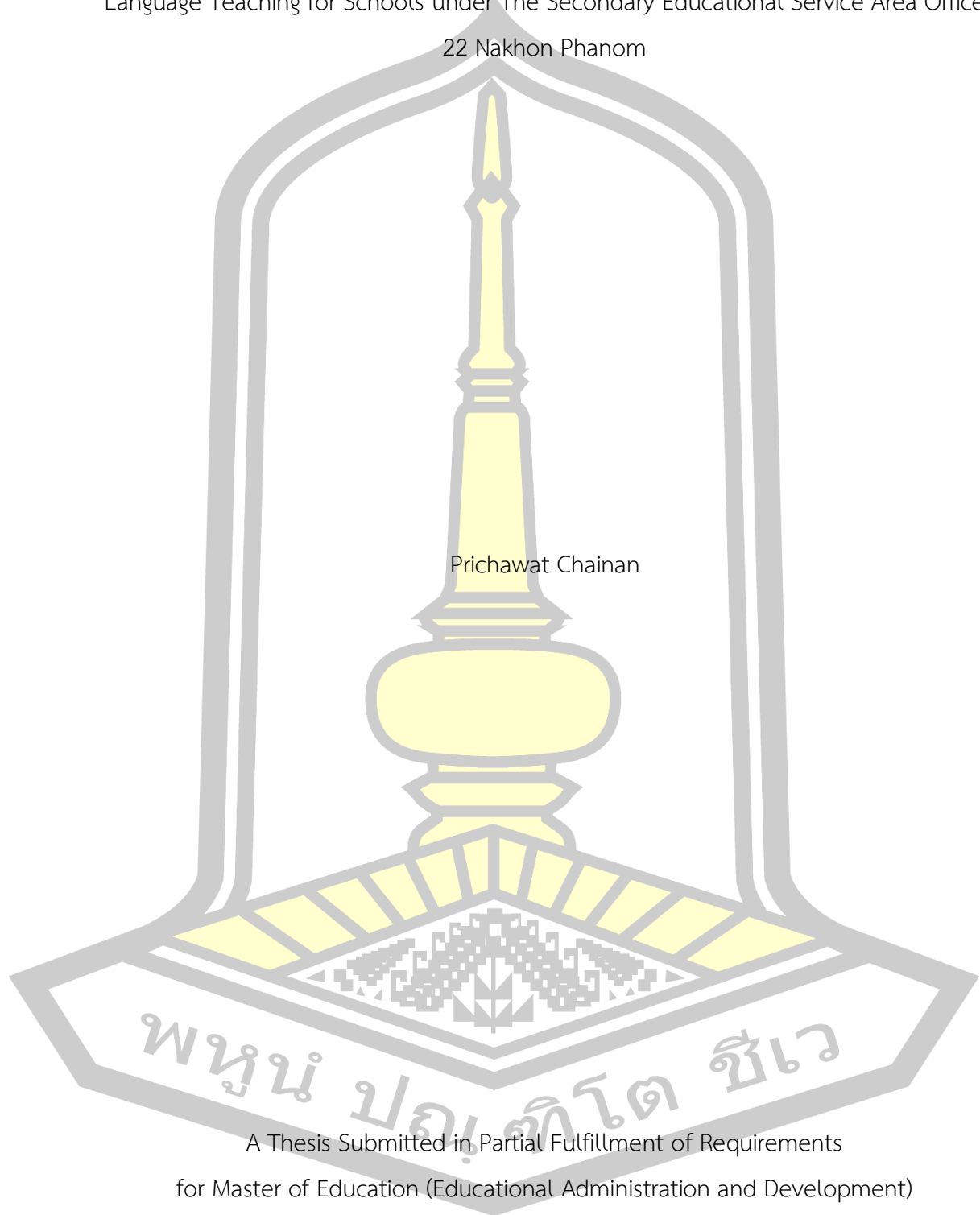

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
มิถุนายน 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of English Teachers Development Program on Task-based
Language Teaching for Schools under The Secondary Educational Service Area Office

22 Nakhon Phanom

Prichawat Chainan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Educational Administration and Development)

June 2020

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายปรีชาวัตร ไซยนาน
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารและพัฒนาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. กาญจน์ เรืองมนตรี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. อรุณช วรอำศวปติ ศรีสะอาด)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. โกวิวัฒน์ เทศบุตร)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม		
ผู้วิจัย	ปรีชาวัตร ไซยนา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 138 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling Technique) ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็น PNI การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้น

ภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมมีองค์ประกอบดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาและสาระสำคัญแบ่งออกเป็น 3 โมดูล โมดูล 1 Pre-task ชั้นเตรียมงานปฏิบัติ โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และโมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน 4) รูปแบบและวิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม ส่วนผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : โปรแกรม, การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน, ครูภาษาอังกฤษ

TITLE	The Development of English Teachers Development Program on Task-based Language Teaching for Schools under The Secondary Educational Service Area Office 22 Nakhon Phanom		
AUTHOR	Prichawat Chainan		
ADVISORS	Associate Professor Sutham Thamatasenahant , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration and Development
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2020

ABSTRACT

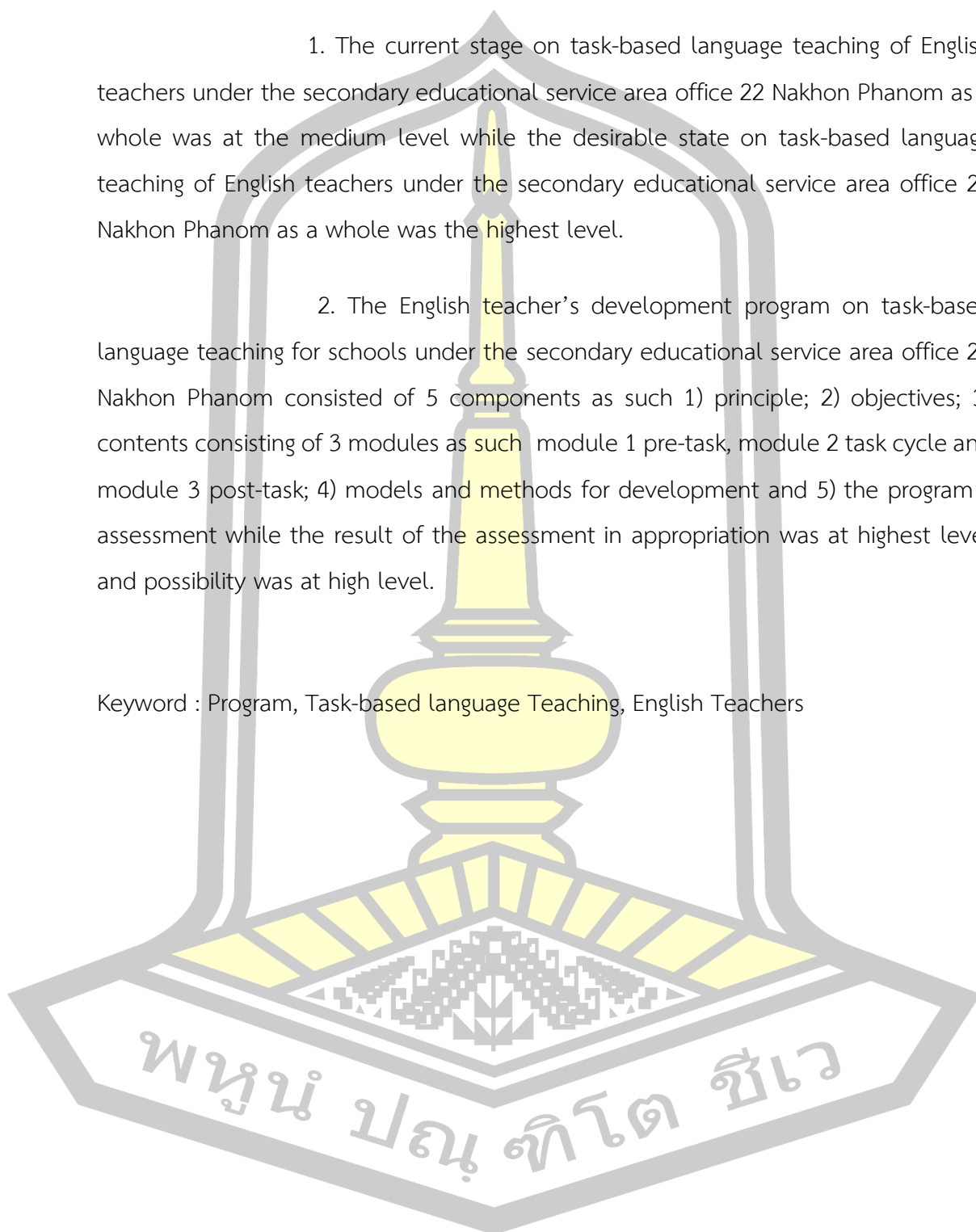
The research objectives were 1) to study the current and desirable states on task-based language teaching of English teachers under the secondary educational service area office 22 Nakhon Phanom 2) to develop the English teacher's development program on task-based language teaching for schools under the secondary educational service area office 22 Nakhon Phanom. The research was divided into two stages. The first stage was to study the current and desirable states of task-based language teaching of English teachers under the secondary educational service area office 22 Nakhon Phanom and the samples were 138 English teachers by the stratified random sampling technique and 2) to develop the English teacher's development program on task-based language teaching for schools under the secondary educational service area office 22 Nakhon Phanom and the participants were 9 experts by purposive sampling. The research instruments were questionnaire, semi-structure interview form, group discussion record form, and satisfaction questionnaire. The statistics used in data analysis were arithmetic mean, standard deviation, PNI modified for ranking the desirable states. The qualitative data was obtained from the semi-structure questionnaire and group discussion through content analysis.

The results as follow;

1. The current stage on task-based language teaching of English teachers under the secondary educational service area office 22 Nakhon Phanom as a whole was at the medium level while the desirable state on task-based language teaching of English teachers under the secondary educational service area office 22 Nakhon Phanom as a whole was the highest level.

2. The English teacher's development program on task-based language teaching for schools under the secondary educational service area office 22 Nakhon Phanom consisted of 5 components as such 1) principle; 2) objectives; 3) contents consisting of 3 modules as such module 1 pre-task, module 2 task cycle and module 3 post-task; 4) models and methods for development and 5) the program's assessment while the result of the assessment in appropriation was at highest level and possibility was at high level.

Keyword : Program, Task-based language Teaching, English Teachers

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วย ความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ เรืองมนตรี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช วราอัศวปติ ศรีสะอาด กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ เทศบุตร ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน อาจารย์ ดร.พิลาณูช ภูษาวิโสธน์ นางทิพวรรณ แสนจันทร์ฉัย ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุเทพพัฒนา นายพิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธุ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม และดร.ยศกร สิทธิศักดิ์ไพบุลย์ ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตฯ มัธยมศึกษาเขต 22 ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะและตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนคณะผู้บริหารและครูหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอนทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ และเพื่อนนิสิตสาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษาทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ และส่งเสริมกำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ

อีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ณีภาพร ไชยนาน คุณพ่อสมัย ไชยภูมิและญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์แก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาดำเนินการมา

คุณค่าและประโยชน์ทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่เวทิต์แต่บิดา มารดา และบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปรีชาวัตร ไชยนาน

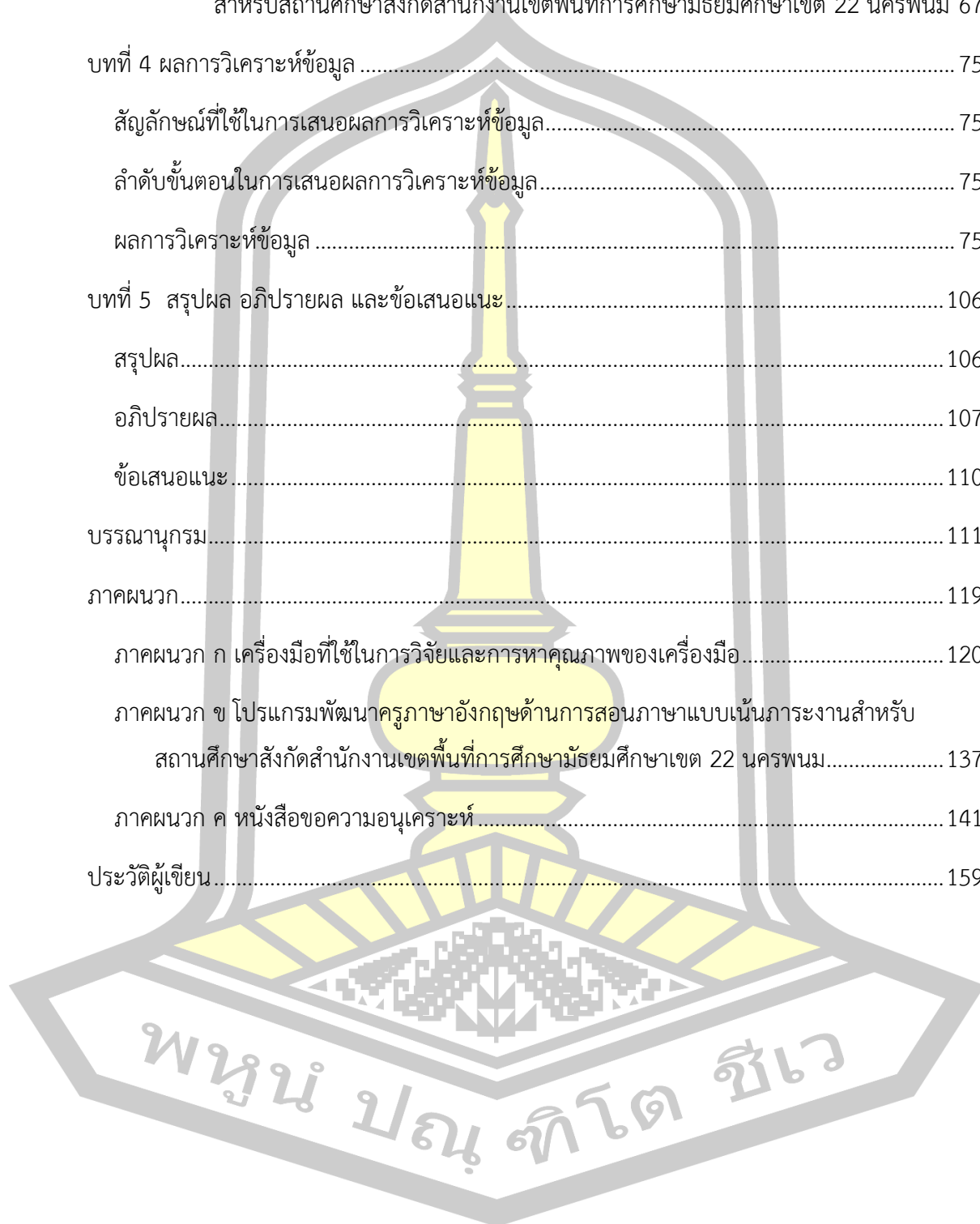
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
ความมุ่งหมาย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดการบริหารการศึกษา.....	10
ความหมายของการบริหารการศึกษา.....	10
ความสำคัญของการบริหารการศึกษา.....	11
แนวคิดการบริหารสถานศึกษา.....	12
ความหมายของการบริหารสถานศึกษา.....	12
ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา.....	13

การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน TBLT (Task-Based Language Teaching).....	13
1. ความหมายการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน.....	14
2. ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	17
3. ประเภทของกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน.....	27
4. ประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	30
โปรแกรมและการพัฒนา	30
1. ความหมายของโปรแกรม	30
2. องค์ประกอบของโปรแกรม.....	31
3. การพัฒนาโปรแกรม	33
4. การประเมินโปรแกรม.....	37
การพัฒนาครู.....	38
1. ความหมายของการพัฒนาครู.....	38
2. ความสำคัญของการพัฒนาครู.....	39
3. วิธีการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอน	40
การประเมินความต้องการจำเป็น	43
การสนทนากลุ่ม.....	44
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม.....	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
งานวิจัยในประเทศ.....	52
งานวิจัยต่างประเทศ.....	58
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	61
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้น ภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม.....	63

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน
สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม 67

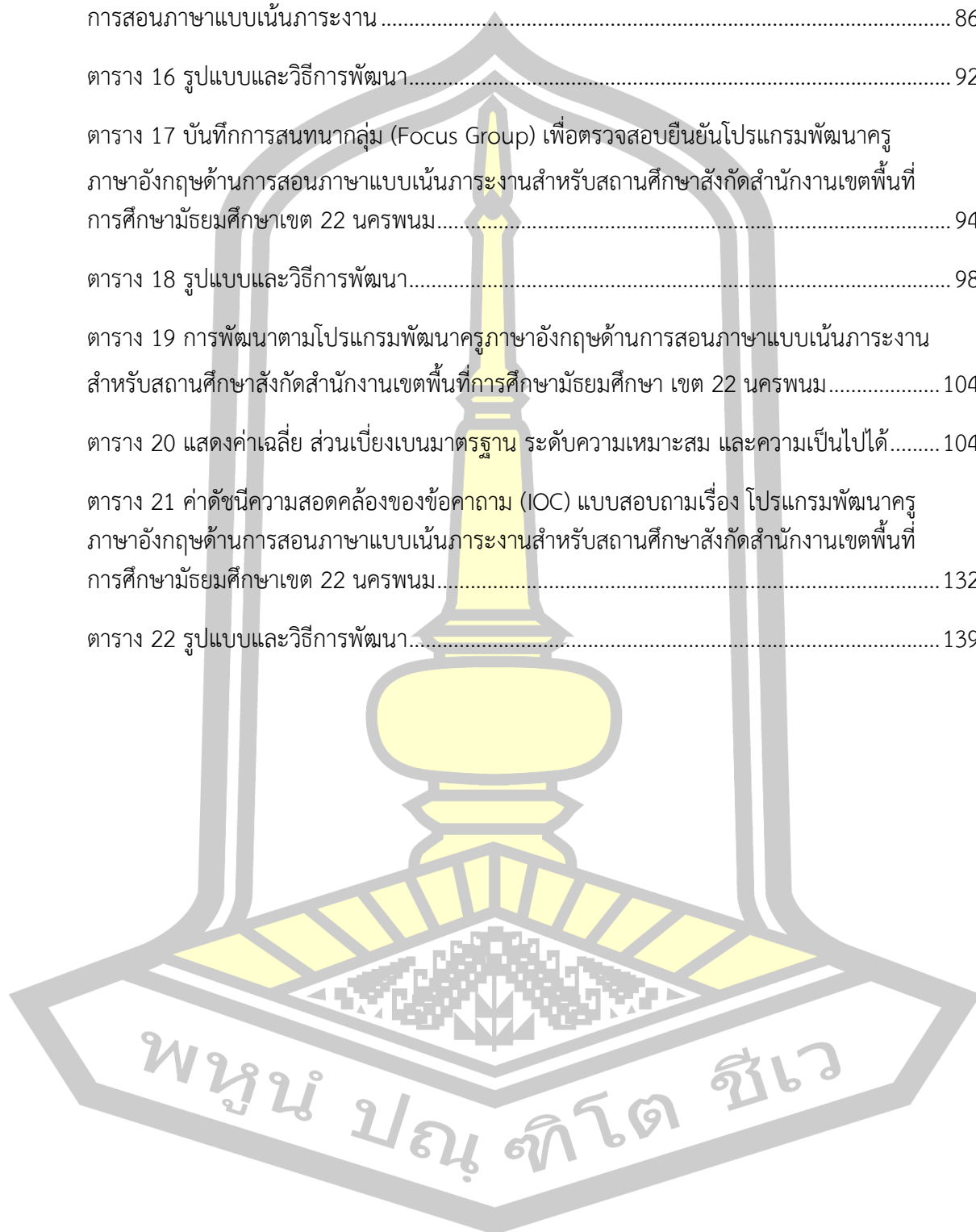
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	106
สรุปผล.....	106
อภิปรายผล.....	107
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม.....	111
ภาคผนวก.....	119
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	120
ภาคผนวก ข โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม.....	137
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์	141
ประวัติผู้เขียน.....	159

สารบัญตาราง

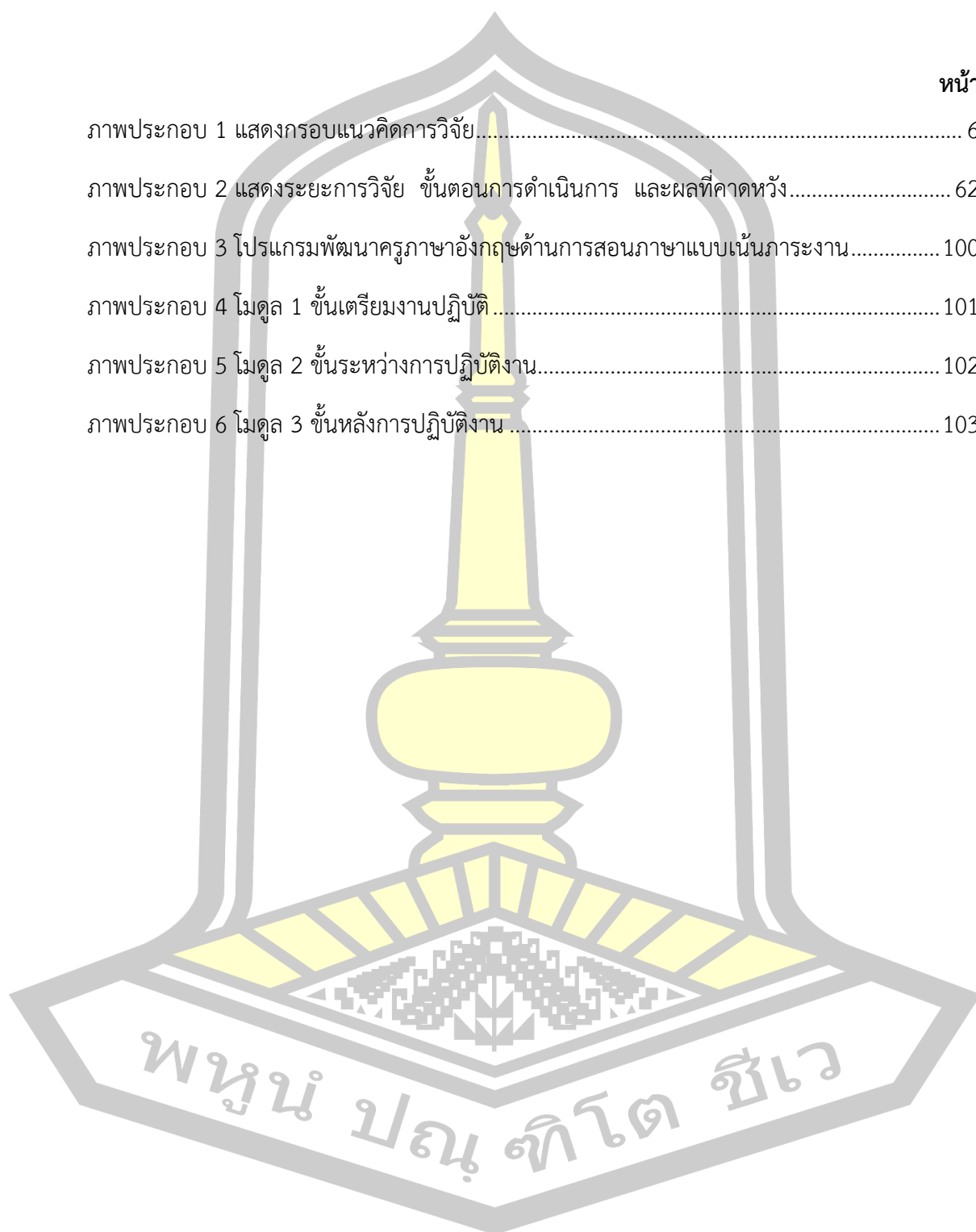
	หน้า
ตาราง 1 ตารางวิเคราะห์ขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	18
ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์ขั้นเตรียมงาน	20
ตาราง 3 ตารางวิเคราะห์ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน	24
ตาราง 4 ตารางวิเคราะห์ขั้นหลังการปฏิบัติงาน	26
ตาราง 5 ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	64
ตาราง 6 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	76
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม	77
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมขึ้นก่อนการปฏิบัติงาน	77
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน	78
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมขึ้นหลังการปฏิบัติงาน	80
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	81
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น	82
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น	82
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น	83

ตาราง 15 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน.....	86
ตาราง 16 รูปแบบและวิธีการพัฒนา.....	92
ตาราง 17 บันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อตรวจสอบยืนยันโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม.....	94
ตาราง 18 รูปแบบและวิธีการพัฒนา.....	98
ตาราง 19 การพัฒนาตามโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม.....	104
ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้.....	104
ตาราง 21 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) แบบสอบถามเรื่อง โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม.....	132
ตาราง 22 รูปแบบและวิธีการพัฒนา.....	139

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
ภาพประกอบ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง.....	62
ภาพประกอบ 3 โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน.....	100
ภาพประกอบ 4 โมดูล 1 ชั้นเตรียมงานปฏิบัติ.....	101
ภาพประกอบ 5 โมดูล 2 ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน.....	102
ภาพประกอบ 6 โมดูล 3 ชั้นหลังการปฏิบัติงาน.....	103

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั้งต่อหน้าหรือการติดต่อผ่านอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นและสำคัญในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพหรือทำภารกิจต่าง ๆ และศึกษาหาความรู้ ผู้ที่สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้ดีย่อมทำให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยให้มี ความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจและการเมืองการปกครองได้ดีขึ้น สามารถสื่อสารและเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายรวมถึงการประกอบอาชีพด้วย หลักสูตรการศึกษาระดับชั้นการศึกษาพื้นฐานไม่ได้มองข้ามความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ง่ายและกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การประเมินผลผู้เรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมักให้ความสำคัญกับการศึกษาและการจดจำเนื้อหาและความรู้ด้านไวยากรณ์หรือกฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอบให้ได้คะแนนสูงแต่จดจำความรู้ได้เป็นระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น และมากไปกว่านั้นผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาด้วยภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้หรือได้น้อยมาก และการสอนภาษาอังกฤษนั้นครูจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered) ซึ่งการสอนดังกล่าวนี้จะไม่เอื้ออำนวยต่อลักษณะการเรียนการสอนภาษาแต่จะกลับเป็นอุปสรรคที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่จะเรียนและในที่สุดจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา รวมทั้งขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออก ทำให้ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจที่จะใช้ภาษาในห้องเรียน และผู้เรียนส่วนใหญ่ที่พยายามจะเรียนภาษาที่

สองมักประสบความวิตกกังวล และความหวาดกลัว เช่น กลัวเพื่อนหัวเราะเยาะเมื่อตนเองทำผิด จึงอายที่จะใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการเรียน ซึ่งการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ทั้งกิจกรรมที่เป็นงานคู่ หรือ งานกลุ่ม (รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549)

ตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา หนึ่งในวิธีการเรียนการสอนภาษาที่เป็นที่นิยม คือ การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เนื่องจากวิธีการสอนแบบนี้ นำสื่อการเรียนการสอนและแนวคิดที่เป็นจริงและเกี่ยวข้องกับโลกจริงที่เกิดขึ้นนอกห้องเรียนมาใช้ในห้องเรียน และยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นเชื่อว่าต้องสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้จริง ดังนั้นการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจึงพยายามให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลของที่มีอยู่สื่อสารกันเพื่อเติมเต็มข้อมูลที่หายไปในแต่ละฝ่าย ซึ่งเป็นกิจกรรมของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ครูเตรียมไว้ให้ได้ใช้จริง การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงาน (Task-based Language Teaching) เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ เน้นความหมายในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษาจนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน มีครูเป็นผู้ชี้แนะคอยให้คำแนะนำระหว่างการปฏิบัติงาน Ellis (Ellis, 2003) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นตอนก่อนทำภาระงาน (Pre-Task) เป็นขั้นการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ (2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย ภาระงาน (Task) การวางแผน (Planning) และการรายงาน (Report) และ (3) ขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language Focus) ประกอบด้วยวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และการฝึกใช้ภาษา (Practice) กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการสอนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอนแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นตอนของหลักการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ โดยผู้สอนทำหน้าที่เพียงเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำในแต่ละขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Willis, 1996)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม มีผลการทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ONET ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 เท่ากับ 28.26 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)., 2560) ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ ปัญหาเหล่านี้เป็นผลมาจากครูประสบปัญหาต่าง ๆ ดังที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556a) ได้สังเคราะห์ประเด็นปัญหาการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของครู

สภา พบว่า ปัญหาของการพัฒนาครู ได้แก่ ครูมีศักยภาพไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ครูสอนโดยไม่ใช่สื่อการสอน ครูขาดการพัฒนาเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนการสอน ครูขาดการนิเทศติดตามและประเมินผลการพัฒนา การพัฒนาอบรมครูไม่สอดคล้องกับความต้องการของครู ครูขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา รวมทั้งคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น โดยมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อพิจารณาคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำในทุกกลุ่มสาระ ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสวงหาวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ครูเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาการศึกษา การพัฒนาครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันที่กระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในแต่ละรอบปีจึงมีหน่วยงานองค์กร สถาบันต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการพัฒนาครูของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา พบว่า ในรอบปีหนึ่ง ๆ ครูได้รับการพัฒนาค่อนข้างมากแต่ไม่มีความชัดเจนว่าได้มีการติดตามและประเมินผลภายหลังการอบรมว่าได้มีการนำไปใช้จริงมากน้อยเพียงใด การอบรมพัฒนาครูมีลักษณะเกิดความซ้ำซ้อน ในบางครั้งครูต้องเข้าอบรมเรื่องเดิมจากหลายหน่วยงานและครูได้รับการพัฒนาไม่ต่อเนื่องและสิ้นเปลืองงบประมาณรวมทั้งการพัฒนาครูยังใช้รูปแบบเดิม ๆ ที่ส่วนใหญ่ใช้การอบรมและพัฒนาในห้องประชุมตามโรงแรมผลการพัฒนาเป็นเรื่องการให้ความรู้ ขาดการพัฒนาทักษะที่ตรงกับสภาพจริง และไม่ตรงกับความต้องการ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูได้ ซึ่งจุดอ่อนที่สำคัญเกี่ยวกับครู คือ ครู อาจารย์บางส่วนยังขาดเทคนิควิธีการสอนและการจัดการกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์และใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสาขาวิชาที่สอนส่งผลให้ผู้จบการศึกษาไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานหรือประกอบวิชาชีพได้อย่างเต็มที่ ครูให้ความสำคัญกับความรู้ทางวิชาการมากกว่าพฤติกรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เมื่อครูเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษา คุณภาพของครูจึงมีความสำคัญเพราะครูที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อผู้เรียนที่มีคุณภาพ ครูจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุขคุณภาพของครูผู้สอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556b)

โปรแกรมหมายถึงชุดวิชาที่สามารถใช้ในการฝึกอบรมครูให้มีสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นและส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน รวมถึงได้ทราบระดับสมรรถนะของตนเองว่าอยู่ในระดับใด มีจุดแข็งจุดอ่อนในเรื่องใดบ้างและจะต้องพัฒนาในเรื่องใดบ้าง เพื่อเส้นทางความเจริญเติบโตก้าวหน้าในสายวิชาชีพของตนเองและแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างชัดเจนและโปรแกรมหมายถึงระบบโครงสร้างที่กำหนดกิจกรรมต่างๆ ที่ออกแบบมาเพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกันเพื่อการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานของครู (สุวิมล ว่องวานิช, 2544) ดังเช่น พิมพิกา จันทไทย (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาที่มงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาล ผลการพัฒนาที่มงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาลจากการนำโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาที่มงานครูที่มีประสิทธิผลของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลมีคะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน ผลการประเมินการพัฒนาที่มงานครูที่มีประสิทธิผลก่อนพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก หลังพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีแนวคิดที่จะศึกษาการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ใหม่ด้านการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและมีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม อยู่ในระดับใด
2. โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม
2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม
2. ได้โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม
3. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดจากนักการศึกษา ดังนี้ Prabhu (1987) Skehan(1998) Ellis (2003) และ Willis (2000) ได้ขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานทั้งหมด 3 ขั้นตอนประกอบไปด้วย 1. ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน 2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และ 3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

เพื่อให้สอดคล้องกับคำถามการวิจัยและความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำเสนอแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

2.1 ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมจำนวน 213 คน

กลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan ให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 138 คนและใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling Technique)

2.2 ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ตอนที่ 2 ศึกษา Best Practices เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานที่เป็นเลิศ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คนตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตอนที่ 3 การตรวจสอบยืนยันโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

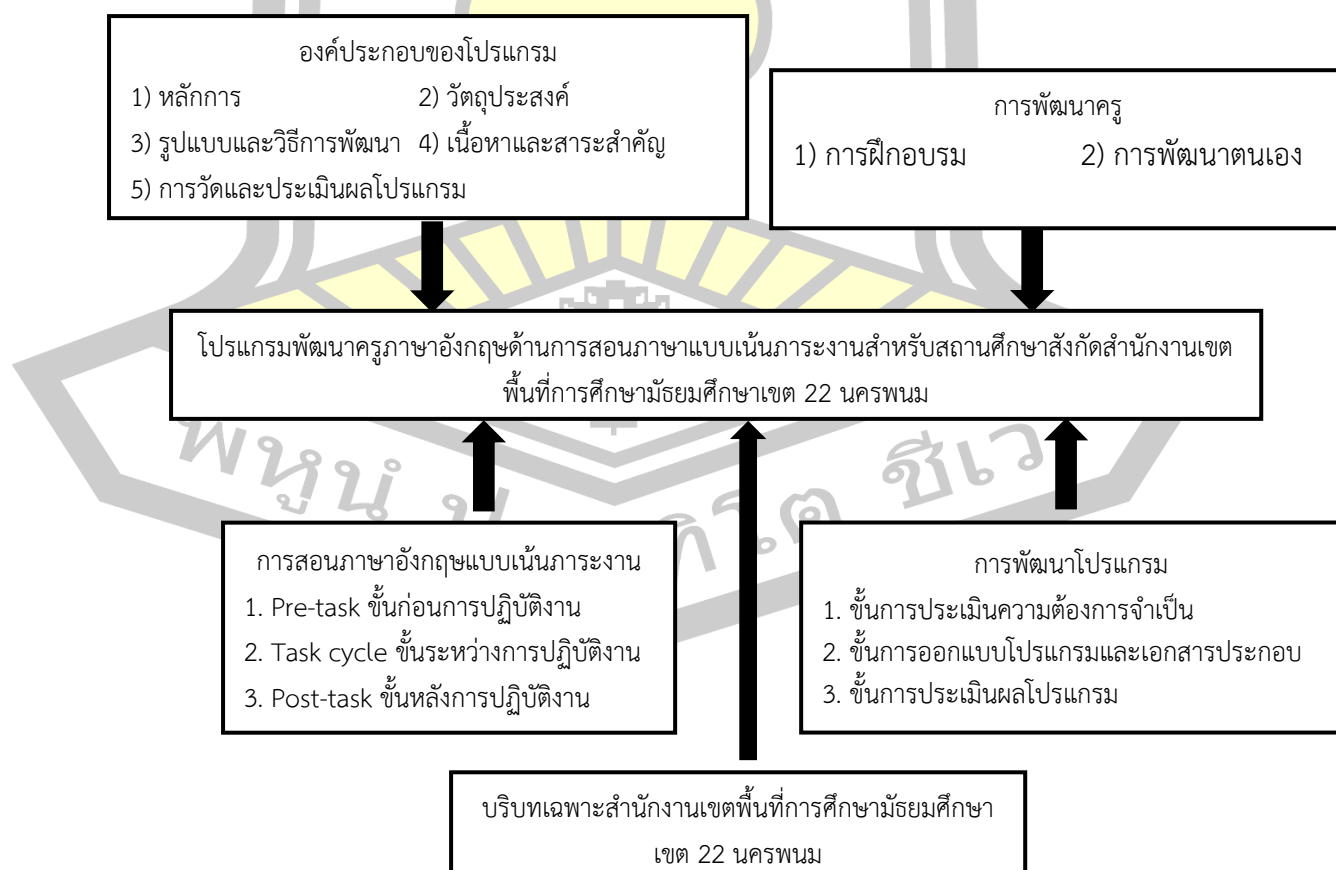
ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมผู้วิจัยใช้เวลา 6 เดือนตั้งแต่สิงหาคม 2562 ถึง มีนาคม 2563

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โปรแกรม หมายถึง ชุดกิจกรรมหรือการจัดกิจกรรมที่มีขั้นตอน กระบวนการ วิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนา โดยใช้หลักการ ทฤษฎี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อการพัฒนาทั้งด้านตนเองและองค์กร ภายใต้บริบทของการพัฒนาในแต่ละองค์กรให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีองค์ประกอบคือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) รูปแบบและวิธีการพัฒนา 4) เนื้อหาและสาระสำคัญ และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม

2. การพัฒนาโปรแกรม หมายถึง กระบวนการพัฒนาโปรแกรม ประกอบด้วย 1) ชั้นศึกษา สภาพปัจจุบันปัญหา ความต้องการ เป็นขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของผู้เข้าร่วมโปรแกรม 2) ชั้นการออกแบบโปรแกรม เป็นขั้นตอนการออกแบบโปรแกรมให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้องค์ประกอบของโปรแกรมเป็นหลักในการออกแบบ ประกอบด้วย หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธิตาเนินการ การประเมินผลโปรแกรม 3) ชั้นการประเมินผลโปรแกรม เป็นขั้นตอนการประเมินผลที่ได้จากการใช้โปรแกรม

3. การพัฒนาครู หมายถึง วิธีการพัฒนาเป็นแนวทางที่ใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และปรับปรุงพฤติกรรมของบุคลากรซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาภาพรวมขององค์กรในที่สุดและเหมาะสมกับการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาได้ทั้งหมด 5 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม 2) การพัฒนาตนเอง

4. การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน หมายถึง การสอนที่มีการมอบหมายหรือหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีจุดมุ่งหมายไปสู่การนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยฝึกฝนจากทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายโดยมุ่งเน้นความสำคัญของการสื่อความหมายเพื่อบรรลุงานที่ได้รับมอบหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาหรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ต่าง ๆ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีพื้นฐานมาจากสถานการณ์จริง มีการเจรจาแลกเปลี่ยนความหมายและมีการสลับบทบาทภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดให้ รวมทั้งมีการทำงานภายในกรอบเวลาที่กำหนดไว้และมีการประเมินผลจากผลลัพธ์ของการทำงานและมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ

4.1 ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน หมายถึง ครูผู้สอนแนะนำบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าผู้เรียนกำลังจะได้เรียนอะไรเสมือนเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดย ครูผู้สอนต้องช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติในแต่ละรายชั่วโมง ผู้สอนควรมีการใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนก่อนทำการเรียนการสอน และผู้สอนควรมีการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นต่อไปรวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนวางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับการทำกิจกรรมต่อไป มีขั้นตอนดังนี้ 1.) ผู้สอนวางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก 2.) ผู้สอนช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ 3.) ผู้สอนให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการ

ปฏิบัติงาน และ 4.) ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการสร้างความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป

4.2 ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน หมายถึง การลงมือปฏิบัติในการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างสมบูรณ์แบบด้วยการทำกิจกรรมจากงานที่ได้รับมอบหมาย การวางแผนเตรียมนำเสนอและการรายงานต่อหน้าชั้นเรียนโดยครูผู้สอนผู้สอนจะมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ดูแลคอยให้คำปรึกษานักเรียนและออกแบบการทำกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดในทุก ๆ กิจกรรม มีการกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมซึ่งขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของครูว่าต้องการความถูกต้องของภาษาหรือความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มีการจัดบันทึกทั้งตัวครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนขณะที่นักเรียนกำลังนำเสนอเพื่อเก็บเป็นข้อมูลในการทำกิจกรรมในขั้นตอนต่อไป มีขั้นตอนดังนี้

- 1.) กำหนดคุณลักษณะงานปฏิบัติ
- 2.) การวางแผนเตรียมนำเสนอ
- 3.) รายงานต่อหน้าชั้นเรียน และ
- 4.) กำหนดคุณลักษณะทางด้านกระบวนการ

4.3 ชั้นหลังปฏิบัติงาน หมายถึง การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาอย่างถูกต้องหลังจากการทำกิจกรรมที่มีข้อบกพร่องเกิดขึ้นโดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาให้กับนักเรียนไม่ว่าจะเป็นหลักโครงสร้าง การออกเสียง คำ ฯลฯ หลังจากที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาดแล้ว ครูต้องให้ทำกิจกรรมจากเรื่องที่ผิดพลาดซ้ำอีกครั้งเพื่อให้ผู้เรียนจดจำและใช้รูปแบบภาษาได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง มีขั้นตอนดังนี้

- 1.) การวิเคราะห์ภาษาจากการปฏิบัติ และ
- 2.) การฝึกทบทวนจากการฝึกปฏิบัติ

5. ครู หมายถึง ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 จังหวัดนครพนม

6. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 หมายถึง สถานศึกษาที่ทำการเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในเขตจังหวัดนครพนม

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเนื้อหาตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การบริหารการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา
2. การบริหารสถานศึกษา
 - 2.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา
 - 2.2 ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา
3. การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
 - 3.1 ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
 - 3.2 ขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
 - 3.3 ประเภทของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
 - 3.4 ประโยชน์ของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
4. โปรแกรมและการพัฒนา
 - 4.1 ความหมายของโปรแกรม
 - 4.2 องค์ประกอบของโปรแกรม
 - 4.3 การพัฒนาโปรแกรม
 - 4.4 การประเมินโปรแกรม
5. การพัฒนาครู
 - 5.1 ความหมายของการพัฒนาครู
 - 5.2 ความสำคัญของการพัฒนาครู
 - 5.3 วิธีการพัฒนาครู
6. การประเมินความต้องการจำเป็น
7. การสนทนากลุ่ม
8. บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา

มีนักการศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ (2542) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษา หมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกด้านนับแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคลและอาศัยทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

หวน พิณรุฬพันธ์ (2545) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาคือกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้ค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีต่อบุคคล เพื่อให้บุคคลพัฒนาตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำรงชีวิตอยู่

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาหมายถึง กระบวนการพัฒนาคน ทั้งร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีสันติสุขและสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศตามความเหมาะสมและศักยภาพของบุคคลนั้น

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554) ได้ให้ความหมาย การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคล เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ความคิดความสามารถและความเป็นคนดีที่หมายถึงการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของครูใหญ่ร่วมกับครูน้อยในโรงเรียน อธิการบดีร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับอธิบดีกรมต่าง ๆ และครูอาจารย์ในสถาบันต่าง ๆ และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งสิ้น การพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผล การจัดอาคารสถานที่และพัสดุครุภัณฑ์ การสรรหาบุคคลมาดำเนินการหรือมาทำการสอน ในสถานบันการศึกษาการปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัยและอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้รวมเรียกว่า “ภารกิจทางการบริหารการศึกษา” หรือ “งานบริหารการศึกษา” นั้นเอง

Knezevich (1962) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาไว้ว่าเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการเสริมสร้างและคงไว้ การกระตุ้นยั่วยุ และการรวมพลังต่าง ๆ ในองค์การทางการศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Campbell และคณะ (1983) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาว่าเป็นการจัดการ (Management) ของสถาบันต่าง ๆ ซึ่งออกแบบไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการสอน (Teaching) และ

การเรียนรู้ (Learning) และสถาบันเหล่านี้ ได้แก่โรงเรียนของรัฐ มณฑลการศึกษาโรงเรียนเอกชน มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน และอื่น

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน พัฒนาคนทั้งทางร่างกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม รวมไปถึงบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้ค่านิยมตรงกับกับความต้องการของสังคม

ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

ดิเรก วรธรรมเศียร (2548) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อองค์การเป็นอย่างยิ่ง เป็นศาสตร์ที่ต้องศึกษา และนำไปปฏิบัติตามหลักวิชาอย่างมีศิลปะ ปัจจุบันสภาพทั่วไปในสังคมมีความซับซ้อน การที่ผู้บริหารจะนำพาองค์การให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จไม่ใช่เรื่องง่ายการบริหารจัดการที่ดีจึงต้องมีทักษะทางการบริหารในระดับสูงและขณะเดียวกันก็ต้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการบริหารอย่างชัดเจน

พิทยา บวรวัฒนา (2543) กล่าวว่า การบริหารเป็นการนำเอากฎหมายและนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้เกิดผลซึ่งเป็นหน้าที่ของข้าราชการที่จะทำด้วยความเต็มใจด้วยความเที่ยงธรรม และอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สุธี สุทธิสมบูรณ์ และสมาน รังสิโยภุชงค์ (2537) กล่าวว่า มนุษย์เราเป็นสมาชิกของสังคม เมื่อมนุษย์อยู่ร่วมกันมากเป็นหมู่เป็นกลุ่ม มีหัวหน้าปกครองบังคับบัญชามีการแบ่งงานกันทำตามลักษณะความรู้ความสามารถ ซับซ้อนมาก มนุษย์ก็เริ่มสร้างระเบียบกฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ ขึ้น โดยเรียนรู้จากประสบการณ์และความเชื่อถือ เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสำเร็จเรียบร้อยเกิดขึ้นในองค์การและความสุขในสังคมได้ ฉะนั้น ความสำคัญของการบริหาร จึงสรุปได้ ดังนี้

1. การบริหารนั้นได้เจริญเติบโตควบคู่กับการดำรงชีพของมนุษย์ และเป็นสิ่งช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตร่วมกันอยู่ได้อย่างผาสุก
2. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้องค์การต่าง ๆ ต้องขยายงานด้านบริหารให้กว้างขวางเพิ่มขึ้น
3. การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาการ (Technology) ด้านต่าง ๆ ทำให้การบริหารเกิดการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้น
4. การบริหารเป็นวิธีที่สำคัญในอันที่จะนำสังคมและโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
5. การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้มทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต

6. การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์การ ความสำเร็จของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมืองอยู่เป็นอันมาก

7. การบริหารมีลักษณะต้องใช้อำนาจวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ และการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหารและความเจริญเติบโตของการบริหาร

8. ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัว หรือในองค์การย่อมมีส่วนเกี่ยวพันกับการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้นการบริหารจึงเป็นเรื่องน่าสนใจและจำเป็นต้องการดำรงชีวิตอย่างฉลาด

9. การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งที่คู่กัน ไม่อาจแยกจากกันโดยเด็ดขาด ดังที่กล่าวว่า “การเมืองกับการบริหารนั้นเปรียบเสมือนคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน” (Politics and Administration are the Two Sides of a Single Coin)

สรุปได้ว่า การบริหารเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อองค์การเป็นอย่างยิ่ง จะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ทุกประการ เพื่อที่จะให้งานนั้นบรรลุจุดหมายที่วางไว้ ผู้บริหารจะต้องวางแผน วิธีการ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้เป็นระบบ ต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถพาองค์กรก้าวไปสู่ความสำเร็จได้

แนวคิดการบริหารสถานศึกษา

ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารการศึกษาแนวใหม่ ที่มุ่งให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบการจัดการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีเครือข่ายแหล่งการเรียนรู้โดยการกระจายอำนาจให้สถานศึกษามีความคล่องตัวและตัดสินใจดำเนินงานในขอบเขตที่รับผิดชอบโดยให้ประชาชนองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

สุรพล พุฒคำ (2544) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึงการจัดหาวิธีการที่จะทำให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน ทำให้เกิดความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ โดยมีตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความสำเร็จหรือประสิทธิผลในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ถวิล มาตรเหลี่ยม (2544) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึงส่วนหนึ่งของสังคม มีสถานะเป็นสถาบันหรือองค์กรหนึ่งทางสังคม ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการและความจำเป็นของสังคม โดยมีหน้าที่รับใช้และบริการสังคม

ธีระ รุญเจริญ และคณะ (2545) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาที่มีความจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรทางการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพจึงจะทำให้การบริหาร และการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อให้บริการสาธารณะอย่างเสมอภาค ต่อเนื่องและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันกับความต้องการของผู้รับบริการโดยให้ประชาชนองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) ได้ให้ความเห็นว่า ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีระบบ เพราะถ้าระบบการบริหารงานไม่ดีจะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงาน นักบริหารที่ดีต้องรู้จักว่าบริหารงานนั้นจะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์เพราะว่าการดำเนินงานมิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียว แต่ยังมีผู้ร่วมงานอีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ ผู้ร่วมงานแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านสติปัญญาความสามารถ ความถนัดและความต้องการที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะเป็นผู้นำเทคนิควิธีและกระบวนการการบริหารที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

ธีระ รุญเจริญ และคณะ (2545) ได้ให้ความเห็นไว้ในการประชุมสัมมนาเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในประเทศไทยว่า ในการจัดการศึกษามีความจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ จึงจะทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จและเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบปฏิบัติงานหลัก คือ สถานศึกษาซึ่งหมายรวมถึง การปฏิบัติงานและภารกิจของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เป็นอย่างดีและผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญดังกล่าวสรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารต้องมีบทบาทในการบริหารจัดการศึกษาให้กับผู้รับบริการอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยรับผิดชอบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการมุ่งเน้นให้เยาวชนเป็นคนดี คนเก่งและอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข

การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน TBLT (Task-Based Language Teaching)

การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานเป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบเน้นการวางแผน การจัดการ และการดำเนินการภาระงานเป็นศูนย์กลาง วิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติตามภาระงานที่ออกแบบโดยเฉพาะ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาและพัฒนาทักษะภาษา และเป็นเป็นแนวคิดใหม่ของการพัฒนาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามปรัชญาการศึกษาของกลุ่มการสร้างความรู้ ซึ่งเน้นในด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน (Social Constructivist) การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนี้ยึดหลักการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนในการทำภาระงานซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากความช่วยเหลือของผู้ที่มีความรู้มากกว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามพัฒนาการทางด้านกายภาพแต่เกิดจากการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่มีทักษะหรือความรู้มากกว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารกันในบริบทที่มีความหมายและพัฒนาทักษะภาษาในสถานการณ์จริงขณะปฏิบัติงานให้สำเร็จตามกำหนด (Skehan, 1998) (Willis, 1996) (Nunan, 1989) (Willis, 2007) (Ellis, 2003) และ (N.S, 1987) ได้ดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนสอนแบบเน้นภาระในห้องเรียนโดยมีการออกแบบกิจกรรมเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงการทดลองในครั้งนี้จัดทำขึ้นที่เมืองบังกาลอร์ของประเทศอินเดียซึ่งได้รับความสนใจจากครูผู้สอนภาษาที่สองเป็นจำนวนมาก แม้พราบูไม่ใช่บุคคลแรกที่คิดค้นวิธีการสอนแบบเน้นภาระงานแต่เขาเป็นบุคคลแรกที่จัดระบบของภาระงานให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง

ในปี 1979-1984 นักการศึกษาภาษาอังกฤษที่มีชื่อเสียง N.Prabhu ได้ดำเนินการทดลองวิธีการสื่อสารแบบแข็งแรงแรงในประเทศอินเดียที่มีชื่อว่า Bangalore Project ในโครงการนี้ N.Prabhu ออกแบบเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นภาระงานในการสื่อสารที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงานต่างๆ ดังนั้นจึงจะถือเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการวิจัยการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ในปี 1986 นักการศึกษาจากประเทศอังกฤษ D.Nunan กำหนดหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ในปี 1987 Principles of Course Design for Language Teaching ของ J.Yalden ได้พัฒนาแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน Language Learning Tasks ของ C.Candlin และ D.Murphy ได้แนะนำถึงภาระงานที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ในปี 1989 Designing Tasks for the Communicative Classroom ของ D.Nunan กลายเป็นผลงานที่โดดเด่นของการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

1. ความหมายการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของภาระงานในด้านการจัดการเรียนการสอนทางภาษาดังนี้

Richards, Platt and Weber (1999) ให้คำนิยามภาระงานว่า หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจมีการเชื่อมโยงข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนชัดเจนและ

ต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การวาดภาพขณะฟังเทปและฟังคำสั่งแล้ว ปฏิบัติตามโดยทั่วไปต้องการให้ผู้สอนพิจารณาความสมบูรณ์ของชิ้นงาน และมีการสอนกิจกรรมงานปฏิบัติที่หลากหลายซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว

Ellis (2003) ได้ให้ความหมายของงานภาระงาน จำนวน 6 ประการ ดังนี้

1. ภาระงาน หมายถึง แผนการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือกำหนดการสอน หรือแผนสำหรับกำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอน
2. ภาระงานเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย ซึ่งภาระงานต้องส่งเสริมผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน
3. ภาระงานเกี่ยวข้องกับการกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล การถามตอบและการซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
4. ภาระงานเกี่ยวข้องกับการทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งภาระงานสามารถเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกัน เช่น ฟัง หรืออ่านข้อความแล้ว แสดงความเข้าใจโดยการพูดหรือการเขียน
5. ภาระงานต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เช่น การคัดเลือก การเรียงลำดับ การให้เหตุผล และการประเมินผลข้อมูล เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
6. ภาระงานต้องมีความชัดเจนตามเป้าหมายของภาระงาน โดยในแผนการทำงานนั้นต้องกำหนดว่าภาษาที่ได้หลังจากทำภาระงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและเมื่อผู้เรียนปฏิบัติงานเรียบร้อยแล้ว จะได้เรียนรู้และฝึกภาษาที่ถูกต้องในภาระงานนั้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Task) เป็นหลักโดยระบุถึงเนื้อหาและพฤติกรรมหรือกระบวนการปฏิบัติ งานที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ การประเมินผลให้พิจารณาที่ความสำเร็จของภาระงาน

Prabu (1987) ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหมายถึง กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถไปถึงผลของงานโดยอาศัยข้อมูลที่กำหนด โดยใช้กระบวนการทางความคิดและให้ครูมีบทบาทที่จะควบคุม และกำหนดกระบวนการดังกล่าว

Nunan (1989) ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหมายถึง กิจกรรมในห้องเรียนที่ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการกระตุ้น เกิดการผลิต หรือมีปฏิสัมพันธ์ผ่านการใช้ภาษาเป้าหมาย โดยมุ่งความสนใจไปที่การสื่อความหมายเพื่อบรรลุงานที่ได้รับมอบหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา

Willis (2000) ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหมายถึง กิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจน เป็นการกระทำการงานด้านการติดต่อสื่อสารเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ให้เป็นที่พึงพอใจทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตัวอย่างเช่นการเปรียบเทียบรูปภาพ 2 รูปและหรือข้อความเพื่อหาความแตกต่างตลอดจนการแก้ปัญหาต่างๆ

Pica (1993) ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานหมายถึง กิจกรรมมุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น และทำกิจกรรมในรูปแบบคู่หรือกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่า

Oxford (2004) ให้คำจำกัดความของการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

1. งานที่เป็นหน้าที่รับผิดชอบ ความหมายในลักษณะนี้มีนัยถึงงานที่ต้องใช้แรงในการลงมือทำงาน (Externally Imposed)

2. งานที่เป็นองค์ประกอบของหลักสูตรและการสอนหรือแผนการดำเนินการเพื่อผลลัพธ์ด้านภาษา งานลักษณะนี้จะพบในการศึกษาระดับวิชาชีพของผู้ใหญ่และในการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งบางครั้งอาจพบได้ในการเรียนภาษาที่สอง

3. งานที่เป็นกรอบพฤติกรรมที่แยกต่างหากจากกิจกรรม (Behavioral Framework Distinct from Activity) โดยที่งาน คือ งานที่เป็นต้นแบบด้านพฤติกรรม (Behavioral Blueprint) ที่แจกให้ผู้เรียนและให้ผู้เรียนสร้างข้อมูลเอง

4. งานที่เป็นกิจกรรมทางการสื่อสารที่มีความหมายและนำไปใช้ได้จริง เป็นกิจกรรม หรือเป้าหมายที่ใช้ภาษาในการทำกิจกรรม และผู้เรียนจะต้องมีการเจรจาหาความหมายและจดจ่ออยู่ในการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติและความหมาย

5. งานที่เป็นกิจกรรมที่เน้นความถูกต้องหรือเน้นโครงสร้างภาษา ซึ่งก็คือ กิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา ในยุคก่อนมีความเป็นงานเชิงฝึกทักษะกลไกและไม่เน้นการสื่อสาร แตกต่างจากยุคปัจจุบันที่เน้นทั้งความถูกต้องของภาษาในบริบทที่ก่อให้เกิดการสื่อสาร

สรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน หมายถึง การสอนที่มีการมอบหมายหรือหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีจุดมุ่งหมายไปสู่การนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยฝึกฝนจากทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายโดยมุ่งเน้นความสำคัญของการสื่อความหมายเพื่อบรรลุงานที่ได้รับมอบหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาหรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ต่าง ๆ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีพื้นฐานมาจากสถานการณ์จริง มีการเจรจาแลกเปลี่ยนความหมายและมีการสลับบทบาทภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดให้ รวมทั้งมีการทำงานภายในกรอบเวลาที่กำหนดไว้และมีการประเมินผลจากผลลัพธ์ของการทำงาน

2. ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

ในขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน (TBLT) มีนักการศึกษาที่กล่าวไว้ดังนี้

Prabu (1987) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมของ TBLT มี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. Pre-task ครูผู้สอนเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่จะให้ผู้เรียนดำเนินการ
2. Task ให้ผู้เรียนดำเนินการภาระงานที่วางแผน
3. Feedback ครูผู้สอนให้การป้อนกลับความรู้

Skehan (1998) ก็เสนอการจัดกิจกรรมของ TBLT ดังต่อไปนี้

1. Re-task Activities ครูผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน อธิบายถึงเป้าหมายและฉากของภาระงาน เตรียมความพร้อมสำหรับภาระงาน

2. While-task Activities ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานในแบบจำลองสถานการณ์จริงครูผู้สอนต้องบันทึกเสียงของผู้เรียนในขั้นตอนนี้

3. Post-task Activities ให้ผู้เรียนประเมินการแสดงของตนเองในขั้นตอนที่ 2 และครูผู้สอนแนะนำบทสนทนาของผู้เรียน

Ellis (2003) กล่าวว่า 3 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมของ TBLT มีดังต่อไปนี้

1. The pre-task phase เตรียมความพร้อมสำหรับภาระงานที่จะปฏิบัติ
2. The during-task phase เป็นขั้นตอนหลักของกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม
3. The post-task phase รายงานเกี่ยวกับภาระงานที่จะปฏิบัติและวิเคราะห์ภาษาที่ใช้

Willis (2000) จำแนกขั้นตอนการเรียนรู้แบบภาระไว้ 3 ขั้นตอน และเสนอการทำกิจกรรมไว้ในหนังสือ a framework for Task-based learning (Willis, 2000: 62-64) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนทำงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนแนะนำหัวข้อและอธิบายงานเขียน ผู้เรียนเลือกปฏิบัติงานภายใต้หัวข้อที่ผู้สอนกำหนดไว้ตามความสนใจ ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การประเมินผล และสอนคำศัพท์และโครงสร้างเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาให้แก่ผู้เรียนที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติภาระงาน ด้วยกิจกรรมระดมสมองและเขียนแผนผังแสดงความคิด (Brainstorming and mind-map) จับคู่ประโยคและรูปภาพ (Matching phrase to picture) แยกสิ่งที่แตกต่างกัน (Odd one out) คิดคำถามต่าง ๆ (Thinking of questions to ask) แนะนำชิ้นงานเป็นตัวอย่าง (Introduce tasks) และอ่านการ์ดหรือเรื่องสั้น (Reading cards, short stories)

ขั้นที่ 2 ขั้นทำงานปฏิบัติ (Task cycle) เป็นการลงมือทำ วางแผนและรายงานผลปฏิบัติงาน พร้อมทั้งวางแผน ทบทวนความรู้ เรียงลำดับเนื้อหา และวิธีในการนำเสนอผลงานตามสภาพที่คล้ายสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียนเพื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) เป็นขั้นตอนหลังจากที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้และนำรายงานผลการปฏิบัติงานแล้ว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบของภาษาที่

ถูกต้อง การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษาร่วมกันและเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ และแก้ไขโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ จากนั้นผู้เรียนฝึกรูปแบบภาษาอีกครั้งหนึ่ง

จากการศึกษาขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน ของนักวิชาการต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานได้ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ตารางวิเคราะห์ขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

แหล่งข้อมูล	พราบู (Prabhu, 1987)	สเกแฮน (Skehan, 1998)	วิลลิส (Willis, 2000)	เอลลิส (Ellis, 2003)	ความถี่
การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน					
1. Pre-task ชั้นก่อนทำงานปฏิบัติ	√	√	√	√	4
2. Task cycle ชั้นทำงานปฏิบัติ	√	√	√	√	4
3. Feedback การป้อนกลับความรู้	√				1
4. Re-task Activities กระตุ้นความรู้เดิม		√			1
5. Language focus ชั้นมุ่งเน้นภาษา			√		1
6. Post-task Activities ชั้นหลังการปฏิบัติงาน		√		√	2

จากตาราง 1 ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอนมาสังเคราะห์หรือผนวกรวมได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. Pre-task ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว
2. Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงานโดยนักการศึกษาได้เสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว
3. Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้รวม Feedback การป้อนกลับความรู้ Re-task Activities กระตุ้นความรู้เดิม Language focus ชั้นมุ่งเน้นภาษา และ Post-task Activities ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ซึ่งพิจารณาจากแนวคิดที่นักการศึกษาได้เสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว

จากการวิเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานในข้างต้นได้มีนักการศึกษาได้นำเสนอรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ความหมาย

ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

Willis (1996) ได้ให้ความหมายขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้ว่าเป็นการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้ให้ความหมายขั้นเตรียมงานปฏิบัติไว้ว่าเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นครูผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไปรวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

สำนักศึกษานิเทศก์และพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542) ได้ให้ความหมายขั้นเตรียมงานปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้วหรืออาจเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือการแสดงต่างๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่าขั้นเตรียมงานปฏิบัติ หมายถึง ครูผู้สอนแนะนำบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าผู้เรียนกำลังจะได้เรียนอะไรเสมือนเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดย ครูผู้สอนต้องช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติในแต่ละรายชั่วโมง ผู้สอนควรมีการใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนก่อนทำการเรียนการสอน และผู้สอนควรมีการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นต่อไปรวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนวางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับการทำกิจกรรมต่อไป

วิธีการ/ขั้นตอนของขั้นตอนการปฏิบัติงาน

มีนักการศึกษาเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนของขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้ ดังนี้

Willis (1996) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนของขั้นเตรียมงานปฏิบัติไว้ว่า

1. ผู้สอนจะช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ เช่น การระดม ความคิด การใช้รูปภาพ ฯลฯ
2. ผู้สอนอาจเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ แต่ยังไม่ควรสอนโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ ผู้เรียนลงมือปฏิบัติขั้นตอนนี้ ตัวอย่างกิจกรรมเช่น การคัดเลือกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออก
3. ผู้สอนควรให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน ถ้างานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับข้อความ ให้ผู้เรียนอ่านข้อความเพื่อทำความเข้าใจเสียก่อน

Ellis (2003) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนของขั้นก่อนการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการ 4 วิธี ดังต่อไปนี้

- 1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ (Task)
- 1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ (Task)
- 1.3 กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติ แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงาน ในขั้นต่อไป
- 1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก ได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติงานสำหรับผู้เรียน การวางแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษา และการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

จากการศึกษาขั้นก่อนการปฏิบัติงานของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน ของนักวิชาการต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ขั้นก่อนการปฏิบัติงานของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานได้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์ขั้นเตรียมงาน

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน	วิลลิส (Willis, 2003)	เอลลิส (Ellis, 2003)	ความถี่
1. ผู้สอนวางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก	√	√	2
2. ผู้สอนช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ	√	√	2
3. ผู้สอนให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน	√		1
4. ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการสร้างความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป		√	1

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์วิธีการสอนในขั้นก่อนการปฏิบัติงานโดยนำแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้เสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว สรุปได้ว่าขั้นก่อนการปฏิบัติงานมีวิธีการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. ผู้สอนวางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว

2. ผู้สอนช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว

3. ผู้สอนให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว

4. ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช้งานปฏิบัติแต่เป็นการสร้างความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว

2. ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

ความหมาย

มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

Willis (1996) ได้ให้ความหมายชั้นระหว่างการปฏิบัติงานไว้ว่าเป็นการลงมือทำ วางแผนและรายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งวางแผน ทบทวนความรู้ เรียงลำดับเนื้อหา และวิธีในการนำเสนอผลงานตามสภาพที่คล้ายสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันของผู้เรียนเพื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้ให้ความหมายชั้นระหว่างการปฏิบัติงานไว้ว่าเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากชั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้แนะ โดยมีผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้จึงเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกันในการฝึกครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่ายๆ ก่อนจนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไปสถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ ซึ่งไม่ควรใช้เวลามากนักต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้ให้ความหมายชั้นระหว่างการปฏิบัติงานไว้ว่าเป็นการฝึกที่อยู่ในการดูแลของครู (Controlled Practice) เมื่อเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว จึงให้ผู้เรียนจับกลุ่มฝึกกันเอง (Free Practice) ในขั้นนี้ครูไม่ขัดจังหวะการฝึกของผู้เรียน ถึงแม้จะพบข้อผิดพลาด แต่เมื่อฝึกเสร็จแล้วจึงจะแก้ไขภายหลังเพราะระยะนี้ต้องการความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency)

สรุปได้ว่าชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน หมายถึง การลงมือปฏิบัติในการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างสมบูรณ์แบบด้วยการทำกิจกรรมจากงานที่ได้รับมอบหมาย การวางแผนเตรียมนำเสนอและการรายงานต่อหน้าชั้นเรียนโดยครูผู้สอนผู้สอนจะมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ดูแลคอยให้คำปรึกษานักเรียนและออกแบบการทำกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดในทุก ๆ กิจกรรม มีการกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมซึ่งขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของครูว่าต้องการความถูกต้องของภาษาหรือความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มีการจัดบันทึกทั้งตัวครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนขณะที่นักเรียนกำลังนำเสนอเพื่อเก็บเป็นข้อมูลในการทำกิจกรรมในชั้นตอนต่อไป

วิธีการ/ขั้นตอนของชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

มีนักการศึกษาเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนของชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน ไว้ดังนี้

Willis (1996) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนของชั้นระหว่างการปฏิบัติงานไว้ว่าประกอบด้วย 3 วิธีการ ดังนี้

1. ปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้ ในลักษณะการทำกิจกรรมเป็นเดี่ยวและคู่ตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้อย่างกว้าง ๆ โดยขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติงานอยู่ ผู้สอนจะมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ดูแล (Teacher as a Monitor) คอยสังเกตอยู่ในระยะห่าง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานให้สำเร็จด้วยตนเองโดยไม่ต้องคอยขอความช่วยเหลือจากผู้สอน ลดความกังวลของผู้เรียนที่กลัวผู้สอนจะตำหนิถ้าทำงานผิดพลาดให้การช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นเช่น ตรวจการออกเสียง หรือแนะนำวิธีการปฏิบัติที่ดีกว่าที่นักเรียนกำลังดำเนินการอยู่ ครูกำหนดเวลาในการทำงาน เตือนก่อนเวลาหมด และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นข้อเสนอแนะเชิงบวก (Positive Comment)

2. การวางแผนเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนเตรียมการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน โดยมีครูคอยช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน (Teacher Acts as Linguistic Adviser) ซึ่งขั้นตอนในการวางแผนประกอบด้วย

2.1 ชี้แจงผู้เรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงานโดยให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงานว่าจะให้เป็นไปในลักษณะใด เช่น รายงานเป็นคู่หรือกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจจะชี้แจงแก่ผู้เรียนตั้งแต่ในขั้นก่อนปฏิบัติงานก็ได้

2.2 แจ้งให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์และรูปแบบของการรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานนั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการนำเสนอ

2.3 กำหนดเวลาหรือความยาวของเนื้อหาในการรายงานผลการปฏิบัติงาน

2.4 กำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน เช่น หากทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มก็จะสามารถแบ่งงานกันรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง

3. รายงานต่อชั้นเรียน (Report) ผู้เรียนเสนอผลงานจากการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธาน (Teacher Acts as Chairperson) ด้วยการจัดลำดับการรายงานของนักเรียน แจกจุดประสงค์ในการทำกิจกรรม กำหนดนักเรียนที่ทำหน้าที่ในการสรุปผลและตั้งคำถาม ครูดำเนินรายการ จัดบันทึก สรุปใจความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวภาษาที่ผู้เรียนนำเสนอเพื่อใช้ในการสอนเพิ่มเติมหรือการแก้ไข ในขณะที่ผู้เรียนกำลังนำเสนอผลการปฏิบัติงานจะไม่มี การพูดขัดใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนั้นผู้เรียนคนอื่น ๆ ก็ต้องจัดบันทึกสิ่งที่เพื่อนร่วมชั้นกำลังนำเสนออยู่ด้วยเช่นกัน เพื่อนำมาเขียนสรุปและให้คำแนะนำต่าง ๆ

Ellis (2003) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนชั้นระหว่างการปฏิบัติงานไว้ว่า มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธีใน การปฏิบัติงานในชั้นตอนนี้

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของงาน ปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้า ได้ เช่น ประการแรกการกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติ ถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ในการปฏิบัติงานควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าให้ผู้เรียนเน้นการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนัก ประการที่สองการให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติ และประการที่สามคือการให้คำแนะนำส่วนของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น งานปฏิบัติที่ต้องการ ตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

จากการศึกษาขั้นตอนชั้นระหว่างการปฏิบัติงานของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของนักวิชาการต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ขั้นระหว่างการปฏิบัติงานของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานได้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ตารางวิเคราะห์ขั้นระหว่งการปฏิบัติงาน

ขั้นระหว่งการปฏิบัติงาน	วิลลิส (Willis, 2000)	เอลลิส (Ellis, 2003)	ความถี่
1. กำหนดคุณลักษณะงานปฏิบัติ	√	√	2
2. การวางแผนเตรียมนำเสนอ	√	√	2
3. รายงานต่อหน้าชั้นเรียน	√	√	2
4. กำหนดคุณลักษณะทางด้านกระบวนการ	√	√	2

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์วิธีการสอนในขั้นระหว่งการปฏิบัติงานโดยนำแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้เสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว สรุปได้ว่าขั้นระหว่งการปฏิบัติงานมีวิธีการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะงานปฏิบัติ โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว
2. การวางแผนเตรียมนำเสนอ โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว
3. รายงานต่อหน้าชั้นเรียน โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว
4. กำหนดคุณลักษณะทางด้านกระบวนการ โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว

3. ขั้นหลังการปฏิบัติงาน

ความหมาย

มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

Willis (1996) ได้ให้ความหมายขั้นหลังการปฏิบัติงาน ไว้ว่า เป็นขั้นตอนหลังจากที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้และนำรายงานผลการปฏิบัติงานแล้ว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบของภาษาที่ถูกต้อง การวิเคราะห์รูปแบบทางภาษาร่วมกันและเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ใช้ทำการเขียนแก้ไขโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ จากนั้นผู้เรียนฝึกรูปแบบภาษาอีกครั้งหนึ่ง

Ellis (2003) ได้ให้ความหมายขั้นหลังปฏิบัติงานไว้ว่าเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และทำยสุดให้ผู้เรียน ได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการ ปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือ คำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้ หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้ วิเคราะห์แล้ว

สำนักศึกษานิเทศก์และพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542) ได้ให้ความหมาย Post-task ขั้น หลังปฏิบัติงานไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัด ขึ้นในขั้นตอนนี้อาจเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่างๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

สรุปได้ว่าขั้นหลังปฏิบัติงาน หมายถึง การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาอย่างถูกต้องหลังจากการ ทำกิจกรรมที่มีข้อบกพร่องเกิดขึ้นโดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาให้กับ นักเรียนไม่ว่าจะเป็นหลักโครงสร้าง การออกเสียง คำ ฯลฯ หลังจากที่ทำการเรียนรู้อะไรจากสิ่งที่ ผิดพลาดแล้ว ครูต้องให้ทำกิจกรรมจากเรื่องที่ผิดพลาดซ้ำอีกครั้งเพื่อให้ผู้เรียนจดจำและใช้รูปแบบ ภาษาได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง

วิธีการ/ขั้นตอนของขั้นหลังปฏิบัติงาน

มีนักการศึกษาเสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนของขั้นหลังปฏิบัติงาน ไว้ดังนี้

Willis (1996) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนของขั้นหลังปฏิบัติงานไว้ว่าประกอบไป ด้วย 2 วิธีการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) ตรวจสอบ อภิปรายลักษณะสำคัญของ เนื้อหาทางภาษา ดังนี้

1.1 ความหมายของโครงเรื่อง (Semantic) ความคิดรวบยอด(Concepts) โครงสร้างภาษา (Themes) หน้าที่ (Function)

1.2 คำหรือส่วนประกอบของคำ (Words or Parts of Words)

1.3 การแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ (Categories of Meaning and use)

1.4 เสียง การเน้นคำ สำเนียง (Phonology : Intonation, Stress and Sound)

2. การฝึกปฏิบัติ (Practice) หลังจากได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ได้คิดวิเคราะห์ และเรียนรู้ มีความเข้าใจถูกต้องต่อกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ รูปแบบภาษาที่ถูกต้องแล้วผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เพิ่งเรียนผ่านไป แบบรายบุคคล คู่ กลุ่มย่อยหรือพร้อมกันทั้งชั้นเรียน ด้วยการทำแบบฝึกหัดเสริมทางไวยากรณ์ การเติมคำอ่านออกเสียงหรือสนทนากัน เป็นต้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำและใช้รูปแบบภาษาได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง

Ellis (2003) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าขั้นหลังปฏิบัติงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้ หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

จากการศึกษาขั้นตอนขั้นหลังการปฏิบัติงานของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของนักวิชาการต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ขั้นหลังการปฏิบัติงานของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานได้ ดังตาราง 4

ตาราง 4 ตารางวิเคราะห์ขั้นหลังการปฏิบัติงาน

ขั้นหลังการปฏิบัติงาน	วิลลิส (Willis, 2000)	เอลลิส (Ellis, 2003)	ความถี่
1. การวิเคราะห์ภาษาจากการปฏิบัติ	√	√	2
2. การฝึกทบทวนจากการฝึกปฏิบัติ	√	√	2

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์วิธีการสอนในขั้นหลังการปฏิบัติงานโดยนำแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้เสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว สรุปได้ว่าขั้นหลังปฏิบัติงานมีวิธีการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ภาษาจากการปฏิบัติ โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว
2. การฝึกทบทวนจากการฝึกปฏิบัติ โดยมีนักการศึกษาเสนอไว้และผู้วิจัยได้ยึดความหมาย ความเหมาะสม และการนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ขั้นตอนดังกล่าว

3. ประเภทของกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

Nunan (1989) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานไว้ 3 ประเภท โดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือกิจกรรมฝึกภาษาที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษา และกิจกรรมเพื่อฝึกฝนความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

Prabu (1987) ในโครงการบังกาลอร์ ประเทศอินเดียได้เสนอกิจกรรมในการเรียนไว้ 3 ประเภท คือ กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล (Information-gap Activity) กิจกรรมช่องว่างของเหตุผล (Reasoning-gap Activity) และกิจกรรมช่องว่างของความคิดเห็น (Opinion-gap Activity)

Cloutier (1999) แบ่งงานในการเรียนภาษาเป็น 2 แบบ คือ งานเชิงฝึกทักษะกลไก (Mechanical Exercises) และงานเพื่อการสื่อสาร (Communicative Exercises) โดยที่งานเชิงฝึกทักษะกลไกจะเน้นการสอนรูปแบบของภาษา ขณะที่งานเพื่อการสื่อสารจะเป็นงานที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิด

Pica (1993) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่เน้นภาระงานว่ามี 5 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และผู้เรียนคนที่ 2 ต่างมีส่วนของข้อมูลที่สมบูรณ์อยู่ทั้ง 2 คนและผู้เรียนทั้ง 2 คนนี้จะต้องทำงานร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อนำข้อมูลทั้ง 2 นั้นมารวมกันให้เกิดเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์เพียง 1 เรื่องขณะทำกิจกรรมนั้นผู้เรียนทั้ง 2 คนเป็นทั้งผู้ขอข้อมูลและผู้ให้ข้อมูลในขณะเดียวกันดังนั้นจึงเรียกกิจกรรมการสื่อสารในลักษณะนี้ว่ากิจกรรมสื่อสาร 2 ทางตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนค้นหาข้อมูลจากกันเพื่อแก้ปัญหาหรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวต่าง ๆ

2. กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 ต่างมีส่วนของข้อมูลที่เหมือนกันแต่มีบางส่วนของข้อมูลที่ขาดหายไปดังนั้นผู้เรียนต่างต้องทำงานร่วมกันขณะทำงานร่วมกันนั้นผู้เรียนคนหนึ่งจะเป็นผู้ขอข้อมูลในขณะที่ยุ่เรียนอีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลและจะสลับบทบาทกันอีกครั้งเพื่อแต่ละคนจะได้มีข้อมูลที่สมบูรณ์เพียง 1 อย่างการสื่อสารชนิดนี้เรียกว่าการสื่อสารสองทางตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้เช่นการให้ผู้เรียนทำตามคำบอกคำสั่งหรืออาจฟังข้อความแล้ววาดภาพ

3. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem - Solving Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาที่ได้รับมอบหมายผลลัพธ์จากการแก้ปัญหาจะมีได้เพียงอย่างเดียวตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้เช่นให้ผู้เรียนหาความแตกต่างจากรูปภาพโดยผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปว่าข้อแตกต่างเหล่านั้นมีอะไรบ้าง

4. กิจกรรมการตัดสินใจ (Decision-Making Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันตัดสินใจเพื่อหาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งจากหลายๆ ทางเลือกที่มีผู้กำหนดไว้ให้ตัวอย่างกิจกรรม

ประเภทนี้เช่นให้ผู้เรียนร่วมกันพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมเช่นอาหารชนิดใดมีประโยชน์สำหรับสมองมากที่สุดหรือการตัดสินใจคัดเลือกคนเข้าทำงาน

5. กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange Task) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนอภิปรายในหัวข้อที่มักก่อให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมาก ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพ เป็นต้น กิจกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมการตัดสินใจ และกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอาจเป็นลักษณะการสื่อสาร 2 ทาง คือ ผู้เรียนเป็นทั้งผู้ขอข้อมูลและให้ข้อมูล เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลตลอดจนความคิดเห็นระหว่างกัน หรืออาจมีลักษณะเป็นการทำงานตามลำพังโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อแก้ปัญหา หรือการตัดสินใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

Nunan (2004) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมไว้ 5 ประเภท โดยจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การถามตอบ (Question and Answer) กิจกรรมฝึกภาษาที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริงควรจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เช่น การพูดถาม-ตอบเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ การถามหรือบอกทาง เป็นต้น

2. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Dialogues and Role Plays) เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟัง พูด เช่น ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือพูดสนทนาจากบทสนทนาตัวอย่าง

3. กิจกรรมจับคู่ (Matching) เพื่อฝึกฝนความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาควรจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาจนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว เช่น ใช้แบบฝึกหัดบทสนทนาถาม-ตอบ ให้ผู้เรียนเปลี่ยนชื่อบุคคลสถานที่หรือสิ่งของได้อย่างอิสระ เป็นต้น

4. กิจกรรมกลยุทธ์การสื่อสารสื่อความหมาย (Communication Strategies) เป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเทคนิค กลยุทธ์การสื่อสาร เช่น การกล่าวซ้ำด้วยการเรียงเรียงคำพูดของตนเอง (Paraphrasing) การยืมคำหรือการประดิษฐ์คำใหม่ (Inventing Words) หรือการใช้ท่าทาง

5. กิจกรรมรูปภาพ เล่าเรื่องจากรูปภาพ (Pictures and Picture Stories) กิจกรรมการสื่อสารหลายๆ กิจกรรมสามารถกระตุ้นด้วยรูปภาพ เช่น ทดสอบความจำ เล่าเรื่องตามลำดับภาพ

6. กิจกรรมปริศนาและทายปัญหา (Puzzles and Problem) กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการเดา โดยอาศัยจินตนาการและเหตุผลเชิงตรรกะ

7. กิจกรรมการอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussion and Decision) กิจกรรมที่ต้องให้ผู้เรียนเลือกและแลกเปลี่ยนข้อมูล

Willis (2000) ได้รวบรวมความคิดจากครูผู้สอนในมาเลเซียทำงานในระดับต่าง ๆ ในโรงเรียนและวิทยาลัยจากเรื่องง่ายๆ เกี่ยวกับสุนัขและแมวมาเพื่อแนะนำชนิดและตัวอย่างภาระงานเพื่อการสื่อสาร 7 ประเภท ดังนี้

1. การทำรายการ (Listing) เช่น ทำรายการสิ่งที่แมวมักมีแนวโน้มที่จะทำ/ชอบทำหรือทำรายการเหตุผลว่าทำไมคนถึงชอบและไม่ชอบแมว หรือคิดหาข้อแนะนำ 3 ข้อ ให้คำแนะนำแก่เจ้าของแมว

2. การเรียงลำดับและการแยกประเภท (Ordering and Sorting) เช่น จัดแยกประเภทสิ่งดีๆ สิ่งที่ไม่ดีที่แมวมักจะทำ เก็บรวบรวมคำแนะนำจากคนอื่นๆ ในกลุ่มของคุณ พูดคุยกันและตัดสินใจว่าข้อใดที่มีเป็นประโยชน์มากที่สุดแล้วเรียงลำดับจากประโยชน์มากที่สุดไปน้อยที่สุด

3. การจับคู่ (Matching) เช่น จับคู่ภาพถ่ายของแมวกับคำอธิบายรูปที่เจ้าของเขียนไว้

4. การเปรียบเทียบ (Comparing) เช่น เปรียบเทียบว่า ระหว่างสุนัข หรือแมว อะไรเป็นสัตว์เลี้ยงที่ดีที่สุด

5. การแก้ปัญหา (Problem-Solving) เช่น จงหาวิธีที่จะหยุดแมวของเพื่อนบ้านไม่ให้มาเข้าสวนของคุณ หรือ หากคุณมีแมวที่บ้านและกำลังวางแผนที่จะไปข้างนอกเป็นเวลา 3 สัปดาห์คุณควรทำอย่างไร จงคิดหาวิธีการแก้ปัญหา 3 อย่าง รวมทั้งประเมินผลด้วย

6. โครงการสร้างสรรค์/การสำรวจ (Creative Project/ Survey) เช่น ทำโปสเตอร์ติดผนังเล็กๆ เกี่ยวกับแมวที่สะท้อนทัศนคติของคุณต่อแมว แล้วเตรียมนำเสนอโปสเตอร์ของคุณให้เพื่อนในชั้นเรียน หรือ สัมภาษณ์คน 3 คน เกี่ยวกับแมวหรือสัตว์เลี้ยงอื่นๆ ที่เขาเหล่านั้นทำได้ จงสำรวจว่าเขาจะแนะนำให้ครอบครัวที่มีเด็กเล็กๆ หรือครอบครัวที่ทุกคนไม่อยู่บ้านทั้งวัน เลี้ยงแมวหรือไม่ เขียนผลสำรวจลงบนโปสเตอร์ติดผนัง หรือ ผลิตหนังสือพิมพ์ติดผนังเกี่ยวกับแมวโดยขอให้คนในกลุ่มของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการหารูปภาพ ภาพถ่ายและคำอธิบายใต้ภาพ ข้อคิด ความเชื่อหรือบทกวีเกี่ยวกับแมว

7. แบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวเรื่อง/เล่าเรื่องเล็กๆ น้อยจากประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experiences, Story/Anecdote-telling) เช่น คิดถึงแมวที่คุณรู้จักหรือจำเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่น่าตื่นตาตื่นใจที่แมวได้ทำ และเตรียมเล่าให้คู่ของคุณฟังเรื่องนี้ ทารือและตัดสินใจว่าเรื่องราวเกี่ยวกับแมว เรื่องใดเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่สุด แล้วเขียนให้เพื่อนร่วมชั้นอ่าน

จากประเภทของกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานที่กล่าวมาข้างต้นนั้นทุกกิจกรรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกสื่อสารสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริง และมีการกระตุ้น

ผู้เรียนให้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว โดยใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนภายใต้เงื่อนไขที่มีการควบคุมไว้ นักเรียนจะต้องใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

Willis (1996) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น
2. ผู้เรียนสนุกสนาน มีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน
3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่บทเรียนใหม่และพบว่าน่าสนใจและเป็นการเพิ่มพูนความคิดเดิมอีกด้วย
5. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

จากข้อมูลข้างต้นประโยชน์ของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพิ่มขึ้น ฝึกการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดี เกิด ความท้าทายและมีความสุขสนุกสนานในการปฏิบัติงาน

โปรแกรมและการพัฒนา

1. ความหมายของโปรแกรม

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมหมาย แจ่มกระจ่าง (2548) ได้ให้ความหมายว่าโปรแกรม หมายถึง แผนหรือกิจกรรมอันเป็นมวลประสบการณ์ที่วางไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาที่สร้างขึ้นโดยการประยุกต์ จากองค์ประกอบที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันของหลักการแนวคิดทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาโปรแกรมเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายภายใต้บริบทของการพัฒนาในแต่ละองค์กร

อุ้นตา นพคุณ (2546) ได้ให้ความหมายว่าโปรแกรม หมายถึง งานประจำที่มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ส่วนโครงการจะมีลักษณะที่เป็นงานเฉพาะกิจตามความจำเป็นในสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ถ้าหากโครงการมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่ยาวนานในกรณีเช่นนี้โครงการก็จะกลายเป็นโปรแกรม ดังนั้นระยะเวลาจึงจำเป็นในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและมีการพัฒนาประเมิณผล เพื่อการคงอยู่ของกิจกรรมเป็นปัจจัยที่สำคัญของโปรแกรมและได้ชี้แจงโดยอ้างความเห็นของ Boyle and Boone ว่าในการให้ความหมายของโปรแกรมหรือการวางแผนโปรแกรมจะให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับครูในโรงเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของการจัด

การศึกษาในโรงเรียนเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) หรือการใช้ผู้เรียนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม(People's Participation) และสรุปว่าการที่โปรแกรมให้ความสำคัญกับเรื่องความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนหรือองค์การทางการศึกษาในโรงเรียนนี้คือคุณลักษณะเด่นที่ทำให้คำว่าโปรแกรมมีความหมายกว้างกว่าคำว่าหลักสูตร

สุวิมล ว่องวาณิช (2544) ได้ให้ความหมายของโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพครู หมายถึงระบบโครงสร้างที่กำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกันเพื่อการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานของครู

Rogers (2000) ได้ให้ความหมายของ ทฤษฎีโปรแกรม เป็นการสร้างโมเดลที่เป็นไปได้เกี่ยวกับโปรแกรมถูกคาดหวังว่าจะทำงานอย่างไร เพื่อที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการซึ่งนักประเมินจะใช้ทฤษฎีนี้เป็นแนวทางในการดำเนินการประเมินและใช้เป็นมาตรฐาน (Benchmark) ในการตัดสินประสิทธิผลของโครงการ

Barr และ Keting (1990) ให้ความหมายว่า โปรแกรมมีความหมายได้หลายอย่างขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล โดยทั่วไปคำว่าโปรแกรมใช้ใน 3 ความหมาย คือ

1. โปรแกรม หมายถึง หน่วย (Units) ที่จัดขึ้นเพื่อทำกิจกรรมพิเศษ หรือ ให้บริการตามความต้องการของสถาบันหรือบุคคล
2. โปรแกรม หมายถึง ลำดับการปฏิบัติตามที่วางแผนไว้ (Series of Planned Intervention) เพื่อวัตถุประสงค์โดยเฉพาะ สำหรับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ
3. โปรแกรม หมายถึง กิจกรรมที่วางแผนไว้ (Planned Activity) เพื่อเป้าหมายโดยเฉพาะ

Boyle (1981) และ Boone (1992) ให้ความหมายของโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพ หมายถึง ผลของความร่วมมือระหว่างผู้เข้าร่วมโปรแกรมกับผู้พัฒนาโปรแกรมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์ความต้องการ การวางแผน การสร้างแผนการจัดกิจกรรม การปฏิบัติการ การประชาสัมพันธ์ การประเมินผล การรายงาน และความรับผิดชอบต่อโปรแกรม

สรุปความหมายของโปรแกรม คือ ชุดกิจกรรมหรือการจัดกิจกรรมที่มีขั้นตอน กระบวนการวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนา โดยใช้หลักการ ทฤษฎี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อการพัฒนาทั้งด้านตนเองและองค์กร ภายใต้บริบทของการพัฒนาในแต่ละองค์กรให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. องค์ประกอบของโปรแกรม

มีนักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึงองค์ประกอบของโปรแกรมไว้ดังนี้

চার্জ บัวศรี (2542) กล่าวถึงองค์ประกอบหลักของโปรแกรม ออกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายและนโยบายทางการศึกษา (Educational Goals and Policies)
2. จุดมุ่งหมายโปรแกรม (Program Aims)
3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร (Types and Structures)
4. จุดประสงค์รายวิชา (Subject Objectives)
5. เนื้อหา (Content)
6. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives)
7. กลยุทธ์การเรียนการสอน (Instructional Strategies)
8. การประเมินผล (Evaluation)
9. วัสดุ หลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน (Curriculum Materials and Instructional media)

ณัติเทพ พิทักษานูรัตน์ (2542) องค์กรประกอบของโปรแกรมการฝึกอบรมประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนคือ

1. วัตถุประสงค์ (Objectives) จะต้องสอดคล้องกับความจำเป็นของการฝึกอบรมและเนื้อหาวิชาที่กำหนดขึ้นอันจะช่วยให้เกิดความสะดวกในการวัดผลและประเมินผล
2. เนื้อหาวิชา (Content) เป็นการกำหนดเนื้อหาสาระให้แก่ผู้เข้ารับการพัฒนาที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้โดยพิจารณาถึงลำดับเนื้อหาความยากง่าย ความจำเป็นหรือประโยชน์ที่จะได้รับ
3. เทคนิคและวิธีสอน (Method) เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมหรือยุทธศาสตร์ของการพัฒนาในการกำหนดเทคนิควิธีการอุปกรณ์ที่จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงหลักของความสนใจความสามารถวุฒิภาวะและเนื้อหาวิชา
4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นวิธีสุดท้ายที่จะทำให้ทราบว่าการนำหลักสูตรไปใช้ในการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่และมีปัญหาอุปสรรคใด ๆ เพื่อจะได้นำไปสู่การแก้ไขต่อไป

หรรษา สุขกาล (2543) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรมการพัฒนาไว้ 3 ส่วนประกอบ 1) บริบท (Context) 2) เป้าหมาย (Goal) 3) แผนหรือวิธีปฏิบัติ (Plan or Method) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 จะต้องมีความพอเหมาะและมีความพอดีเพื่อให้สามารถเกิดความสำเร็จในการพัฒนาได้

นฤมล มณีงาม (2547) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของโปรแกรม ดังนี้

1. หลักการของโปรแกรม
2. วัตถุประสงค์ของโปรแกรม
3. ลักษณะของโปรแกรม
4. คุณสมบัติของโปรแกรม

5. เนื้อหาที่ใช้ในโปรแกรม
6. เอกสารที่ใช้ในโปรแกรม
7. การจัดการเรียนรู้ในโปรแกรม
8. การประเมินผลโปรแกรม

ปริญญญา มีสุข (2552) ได้ออกแบบโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพครูแบบมีส่วนร่วมของครู ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ดังนี้ สภาพปัญหา วัตถุประสงค์ โครงสร้างเวลา คุณสมบัติของผู้เข้าร่วม โปรแกรม เนื้อหาที่ใช้ เอกสารที่ใช้ การจัดการเรียนรู้ในโปรแกรม และการประเมินผลโปรแกรม

สุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2554) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของโปรแกรมที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา และมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของโปรแกรม เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล

จากการศึกษาหลักการ แนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการพัฒนาโปรแกรมได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) รูปแบบและวิธีการพัฒนา 4) เนื้อหาและสาระสำคัญ และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม

3. การพัฒนาโปรแกรม

มีนักวิชาการได้นำเสนอการพัฒนาโปรแกรมไว้ดังนี้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการวินิจฉัยและพัฒนาโปรแกรมพัฒนาวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและตรวจสอบแนวคิดเชิงทฤษฎีของโปรแกรม การตรวจสอบแนวคิดเชิงทฤษฎีของโปรแกรมที่พัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 ปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเอกสารประกอบ

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบและการปรับปรุงโปรแกรม

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเครื่องมือประเมินโปรแกรมในภาคสนาม

ขั้นตอนที่ 5 ทดลองโปรแกรมในภาคสนาม การทดลองใช้โปรแกรมในภาคสนามจริง

Knowles (1980) ได้นำเสนอการวางโปรแกรมการพัฒนาการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้คือ

ขั้นที่ 1 การจัดบรรยากาศสำหรับการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 การจัดตั้งโครงสร้างองค์การสำหรับการวางแผน

ขั้นที่ 3 การวินิจฉัยความต้องการสำหรับการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 การจัดสร้างทิศทางเป้าหมายสำหรับเรียนรู้

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติตามโปรแกรม (การสรรหาและการฝึกอบรมการจัดการเกี่ยวกับผู้สนับสนุนการเรียนรู้และกระบวนการ การศึกษาทางด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา)

ขั้นที่ 6 การออกแบบด้านประสบการณ์ในการเรียนรู้

ขั้นที่ 7 การประเมินผล และการวินิจฉัยซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

Barr และ Keating 1990) กล่าวถึง รูปแบบการพัฒนาโปรแกรม (Program Development Model) โดยเสนอรูปแบบ 5 ขั้น เพื่อการพัฒนาโปรแกรม (Five-step Model for Program Development) คือ

ขั้นที่ 1 การประเมิน (Assessment)

- 1.1 ประเมินความต้องการ
- 1.2 ประเมินสิ่งแวดล้อมสถานศึกษา
- 1.3 ประเมินทรัพยากร เช่น บุคลากร เงิน ทรัพยากรทางกายภาพ

ขั้นที่ 2 การวางแผน (Planning)

- 2.1 การพัฒนาที่วางแผน
- 2.2 การกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์และการประเมินผล
- 2.3 เลือกวิธีปฏิบัติ
- 2.4 ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้
- 2.6 กำหนดเวลาที่ใช้จนสิ้นสุดโปรแกรม

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติ (Implementation)

- 3.1 กำหนดความรับผิดชอบ เช่น ทักษะความสามารถและงานที่ต้องทำ
- 3.2 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
- 3.3 ประเมินผลกระบวนการ (Process) และประเมินผลผลิต (Product)

ขั้นที่ 4 ประเมินหลังจบโปรแกรม (Post-assessment) ใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินกระบวนการและผลผลิตเพื่อการตัดสินใจอนาคตของโปรแกรม

ขั้นที่ 5 การตัดสินใจเชิงบริหาร (Administrative Decision) การตัดสินใจว่าจะดำเนินโปรแกรมต่อไปหรือยุติโปรแกรมหรือดัดแปลงปรับปรุง

Boone (1990) ได้นำเสนอโปรแกรมการพัฒนาการศึกษาของระบบโรงเรียนไว้ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก และขั้นตอนย่อย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

1. การวางแผน

- 1.1 องค์การและกระบวนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย

- พันธกิจปรัชญา และเป้าหมาย
- 1.1.1 การทำความเข้าใจและยอมรับกับหน้าที่ขององค์การ คือ
- 1.1.2 การทำความเข้าใจและยอมรับกับโครงสร้างขององค์การ
- ทางด้านบทบาทและความสัมพันธ์
- 1.1.3 การจัดการความรู้และทักษะเกี่ยวกับกระบวนการองค์
- ทางด้านการอำนวยความสะดวก และการประเมินผลและการตรวจสอบได้
- 1.1.4 การทำความเข้าใจและการยอมรับกับการทดสอบกรอบ
- แนวคิดสำหรับการวางโปรแกรม
- 1.1.5 การทำความเข้าใจและการยอมรับความต่อเนื่องของการ
- ปรับปรุงองค์การต่อไป
- 1.2 การเชื่อมต่องค์การกับสาธารณะ
- 1.2.1 การระบุกลุ่มเป้าหมายขององค์การ
- 1.2.2 การระบุและการพบปะผู้นำของกลุ่มเป้าหมาย
- 1.2.3 การร่วมกันระบุ ประเมิน และวิเคราะห์ความต้องการโดยมุ่ง
- ที่กลุ่มเป้าหมาย
2. การออกแบบและการนำไปใช้ ประกอบด้วย
- 2.1 การออกแบบโปรแกรม
- 2.1.1 การแปลงความต้องการอย่างเร่งด่วนเป็นความต้องการ
- ระดับมหภาค
- 2.1.2 การแปลงความต้องการระดับ ให้เป็นวัตถุประสงค์มหภาค
- 2.1.3 การชี้เฉพาะกลยุทธ์ทางการศึกษาและกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.1.4 การชี้เฉพาะผลที่ตามมาในระดับมหภาคของโปรแกรม
- 2.2 การนำโปรแกรมที่วางไว้แล้วไปปฏิบัติ
3. การประเมินผลและการตรวจสอบ
- 3.1 การกำหนดและการวัดผลลัพธ์ของโปรแกรม
- 3.2 การประเมินผลลัพธ์ของโปรแกรม
- 3.3 การใช้ข้อค้นพบจากการประเมินสำหรับการปรับปรุงโปรแกรมการ
- เปลี่ยนแปลงองค์การ และสำหรับการตรวจสอบได้จากสาธารณะ องค์การที่เหนือขึ้นไปผู้ให้เงินทุน
- องค์การวิชาชีพ และรัฐบาล

Houle (1996) ได้นำเสนอการวางโปรแกรมการพัฒนาคณาจารย์ ซึ่งประกอบไปด้วย 7

ขั้นตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

ขั้นที่ 1 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมและระบุกิจกรรมที่เป็นไปได้

ขั้นที่ 2 การตัดสินใจทางด้านกระบวนการที่จะนำมาใช้

ขั้นที่ 3 การระบุวัตถุประสงค์และการปรับให้เหมาะสม

ขั้นที่ 4 การออกแบบรูปแบบที่เหมาะสมทางด้านทรัพยากร ผู้นำวิธีการ ตาราง กำหนดการ ลำดับเรื่อง การเสริมแรงทางสังคม การทำให้อยู่ในรูปปัจเจกบุคคล บทบาทและเกณฑ์ ทางด้านประเมินผล และความชัดเจนของการออกแบบ

ขั้นที่ 5 รูปแบบที่ใช้มีความเหมาะสมกับแบบแผนของชีวิตใหญ่กว่าทั้งด้าน การแนะนำผู้เรียน รูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้เรียน งบประมาณ การเงินที่สนับสนุน และการตีความหมาย

ขั้นที่ 6 นำแผนไปสู่ผลกระทบเชิงบวกที่จะเกิดขึ้นในองค์การ ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่มบุคคล และระดับองค์การ

ขั้นที่ 7 การวัดผลลัพธ์และการประเมินประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาตามกระบวนการของโปรแกรม

Caffarella (2002) ได้นำเสนอการวางแผนโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนไว้ในหนังสือ ซึ่งประกอบไปด้วย 9 ขั้นตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

ขั้นที่ 1 การสร้างข้อมูลพื้นฐานสำหรับกระบวนการวางแผน

ขั้นที่ 2 การระบุแนวความคิดของโปรแกรม

ขั้นที่ 3 การจัดลำดับแนวความคิดของโปรแกรม

ขั้นที่ 4 การพัฒนาวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

ขั้นที่ 5 การเตรียมการสำหรับถ่ายโอนการเรียนรู้

ขั้นที่ 6 การสร้างแผนการประเมินผล การกำหนดรูปแบบ ตารางเวลา และความต้องการทางด้านเจ้าหน้าที่

ขั้นที่ 7 การออกแบบแผนการสอน

ขั้นที่ 8 การประสานงานผู้เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 9 การศึกษาคูณค่าของโปรแกรม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้สังเคราะห์กระบวนการพัฒนาโปรแกรมสรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาโปรแกรม ประกอบด้วย 1) ขั้นศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา ความต้องการ เป็นขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของผู้เข้าร่วมโปรแกรม 2) ขั้นการออกแบบโปรแกรม เป็นขั้นตอนการออกแบบโปรแกรมให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้ องค์ประกอบของโปรแกรมเป็นหลักในการออกแบบประกอบด้วย หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีตา

เนินการ การประเมินผลโปรแกรม 3) ขั้นการประเมินผลโปรแกรม เป็นขั้นตอนการประเมินผลที่ได้จากการใช้โปรแกรม

4. การประเมินโปรแกรม

มีนักวิชาการกล่าวถึงการประเมินโปรแกรมไว้ดังนี้

พัชนี กุลฑานันท์ และคณะ (2553) มีการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบและปรับปรุงรูปแบบการฝึกอบรม ซึ่งคล้ายกับการประเมินประสิทธิภาพโปรแกรม โดยประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมกับสภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานก่อนการพัฒนาแบบการฝึกอบรม

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการฝึกอบรม กับจุดประสงค์ เนื้อหาสื่อ การประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินตามแบบประเมินความสอดคล้องและแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกอบรม และคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม การทดลองใช้หลักสูตรก่อนการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นการนำไปใช้

3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการฝึกอบรมตามรูปแบบการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น โดยประเมินจากคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน การทำใบงาน จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงกระบวนการฝึกอบรม

4. การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตที่เกิดจากการอบรมตามรูปแบบที่กำหนด โดยประเมินจากทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน และข้อเสนอแนะอื่นๆ จากผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ได้รูปแบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2550) ได้ให้ความหมายของ การประเมิน (Evaluation) เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ (Objective) หลักอยู่ที่การตัดสินคุณค่าของสิ่งประเมินเพื่อมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมาย (Goal) ของการพัฒนาคุณค่าและอำนาจขององค์กรและสังคมโดยรวมกิจกรรมการประเมิน จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยด้านบุคคล (Individual Factors) และปัจจัยด้านการเมือง (Political Factors) ซึ่งเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาทั้งภายในและภายนอกองค์กรนั้นนักประเมินจึงมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจบริบทของการเมือง ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องจัดทำสารสนเทศที่น่าเชื่อถือ จัดสรรสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ชี้นำ และเสนอแนะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจและผู้เกี่ยวข้อง ถ้าการประเมินประสบผลสำเร็จ การประเมินนั้นจะต้องก่อให้เกิดผลแห่ง

ความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรม และผลที่ได้รับบรรลุเป้าหมายแห่งการพัฒนาคุณค่าขององค์กรนั้น ๆ

กล่าวได้ว่าการประเมินโปรแกรมเป็นการประเมินบริบท ความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมก่อนการพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรม จุดประสงค์ เนื้อหา สื่อเวลาในการฝึกอบรม และการประเมินผลการอบรม เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ได้รูปแบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ ผู้เข้ารับการอบรม สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้จริง และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การพัฒนาครู

1. ความหมายของการพัฒนาครู

คำหามาน คนโค (2541) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาครู เป็นการส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูโดยการจัดอบรมวิธีการสอนแบบใหม่ๆ แก่ครูโดยการจัดให้มีการอบรมปีละหลายๆ ครั้งและกิจกรรมที่เป็นเน้นสาระสำคัญของการอบรมครู การสาธิตการสอน การทำอุปกรณ์การสอน และการร้องเพลง เพื่อใช้สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บุญชม ศรีสะอาด (2543) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า เป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการทำกิจกรรม ซึ่งถ้ากิจกรรมนั้น ๆ เป็นระบบ ก็จะช่วยให้การทำงานเป็นไปด้วยความสะดวก สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ การมีระบบคือการทำหน้าที่ที่วางไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ ซึ่งเมื่อทำหน้าที่สอนก็ต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบขั้นตอนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

สุทธนู ศรีไสย์ (2549) ได้กล่าวถึงการพัฒนาครู ว่าเป็นการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตครูที่มีชื่อเสียง จะเป็นแนวทางที่จะทราบถึงความเป็นบุคคลยอดเยี่ยมของครูคนนั้นในการใช้ความยืดหยุ่นปรับปรุงตนเอง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่นักเรียนมากที่สุด เท่าที่จะทำได้นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา ทักษะคติที่ครูมีอยู่ในระดับหนึ่งให้สูงขึ้น อยู่ในระดับนามธรรมขั้นสูงได้อีกทางหนึ่ง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ให้ความหมายการพัฒนาครูและบุคลากรว่า การพัฒนาครูและบุคลากรเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความชำนาญแก่บุคลากรในองค์กรจนสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในหน้าที่การงาน อันจะเป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีระบบ กระบวนการผลิต และพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐาน ขณะเดียวกันสามารถพัฒนาตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าการพัฒนาครู หมายถึง การดำเนินการด้วยกระบวนการหรือวิธีการอบรมสัมมนา การประชุมปฏิบัติการ และการสังเกตการสอน เพื่อให้ครูได้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ให้เกิดความชำนาญสามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของการพัฒนาครู

กระทรวงศึกษาธิการ (2541) ได้กล่าวถึงหลักการพัฒนาครูไว้ว่า การจะจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพจำเป็นต้องลงทุน ทั้งทุนทรัพย์ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และชีวิตจิตใจ ซึ่งจะต้องดูแลส่งเสริมครู-อาจารย์ และผู้บริหารให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม ให้ได้รับสวัสดิการที่ดี มีความก้าวหน้าและศักดิ์ศรีในวิชาชีพ ดูแลส่งเสริมและจัดให้มีสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเทคโนโลยีต่างที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ เพื่อให้คนดี คนเก่งมาเป็นครู และเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เยาวชนที่ดี ที่เก่ง สนใจเรียนเป็นครู

ประสิทธิ์ ประจักษ์โก (2550) ได้ให้ความเห็นว่าการพัฒนาครูด้วยวิธีการประชุมระดมความคิดโดยปรับเปลี่ยนเวลาในกิจกรรม และปรับขั้นตอนในกิจกรรม จะสามารถทำให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดีขึ้น เพราะจะทำให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนรักการอ่าน และสามารถใช้ แหล่งความรู้และสื่อต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษาได้ดีขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหน้าที่ปลูกฝังความรู้ ความคิด และจิตใจเยาวชนผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมาก ในการสร้างสรรค์อนาคตของชาติบ้านเมือง และต้องทำหน้าที่ในทางที่ถูกต้อง ให้ได้ผลสมบูรณ์ที่สุด เนื่องจากการให้การศึกษาเป็นงานที่ละเอียดซับซ้อน และกว้างขวางมาก จะต้องกระทำโดยอาศัยความรู้ ความสังเกตจดจำและความฉลาดรอบรอบอย่างสูง ทั้งอาศัยความอดทน ความเพียรพยายาม ความสุจริต และความเมตตาอันกว้างขวางด้วยพร้อม จึงจะสำเร็จผลที่พึงประสงค์ได้ทุกคนต้องตั้งใจให้มั่นคงในงาน ในความเป็นครูของตน หมั่นฝึกฝนตนให้เข้มแข็ง และสามารถพร้อมอยู่เสมอ ทั้งในวิชาการ ในการปฏิบัติและในจิตใจ จักได้สามารถร่วมกันสร้างสรรค์อนาคตอันผาสุกและเจริญมั่นคงให้แก่ชาติของเราได้ตามที่เราทุกคนมุ่งปรารถนา

สรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นภารกิจที่สำคัญของหน่วยงาน ซึ่งผู้บริหารต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ พัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ให้เกิดความชำนาญ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงาน ให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงาน

3. วิธีการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอน

ครู คือผู้ที่ต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีพัฒนาครูหลายวิธี ดังนี้

Palmer (1978) กล่าวว่า วิธีการพัฒนาครูที่สำคัญต้องมี การฝึกอบรมที่ดำเนินการให้ ความรู้แก่ครูซึ่งเป็นเครื่องมือที่ดี ในการเพิ่มพูนความรู้ ช่วยปรับปรุงการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและท าให้เกิดความต้องการที่จะปฏิบัติงานสอนได้ดียิ่งขึ้นการที่จะบรรลุจุดหมายต้องมี การจัดฝึกอบรม จะต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน การฝึกอบรมจึงนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นที่สำคัญเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในงานสอนระดับสูงสุดได้ถึงแม้ว่าการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมจะมีจุดมุ่งหมายหลายประการ แต่ส่วนใหญ่จะมุ่งพัฒนาการสอนการพัฒนาโดยวิธีนี้จะช่วยเพิ่มความรู้ในเนื้อหาในสาขาวิชาที่เป็นความรู้เฉพาะทางรวมทั้งเพื่อเพิ่มพูนความชำนาญในการจัดการเรียนรู้ ประเภทของการฝึกอบรม จำแนกเป็น 4 ประเภทคือ 1) การฝึกอบรมก่อนการเข้าทำงาน 2) การฝึกอบรมปฐมนิเทศ 3) การฝึกอบรมหลังเข้าทำงานแล้ว และ 4) การฝึกอบรมก่อนจะได้รับ การเลื่อนตำแหน่ง

Nadler (1989)กล่าวว่า วิธีการพัฒนาครูเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แบ่งเป็น 3 วิธี คือ

1. การฝึกอบรม (Training)
2. การศึกษา (Education)
3. การพัฒนาตนเอง (Development)

Spark (1989) กล่าวว่า วิธีการพัฒนาครูเป็นการพัฒนาวิชาชีพประกอบด้วย 7 รูปแบบ ดังนี้

1. การฝึกอบรม (Training model) เป็นรูปแบบที่ทุกคนต่างมีประสบการณ์ซึ่งการฝึกอบรมนี้ อาจเป็นการนำเสนอและการอภิปรายผลงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การสาธิต บทบาทสมมุติ การจำลองสถานการณ์ หรือการสอนระดับจุลภาค เป็นต้น

2. รูปแบบการสังเกตหรือการประเมิน (Observation/assessment Model) อาจเป็นการสังเกตคนอื่นหรือคนอื่นสังเกตตัวเรา อาจเป็นรายเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลสะท้อนกลับ (Feedback)

3. รูปแบบการให้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาหรือการปรับปรุง (Involvement in a Development Improvement Process Model) เพราะการพัฒนาหรือปรับปรุงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จำเป็นต้องอาศัยความรู้ใหม่ ๆ ทักษะใหม่ ๆ จะทำให้ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม นั้น ต้องมีการศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะเพิ่มเติม มีโอกาสในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนมีการตัดสินใจร่วม และผลจากการมีส่วนร่วม นั้น จะทำให้เกิดความรู้สึกร่วมกันมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ และการมีพันธะผูกพันต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผล ซึ่งจะก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงในเรื่องนั้น ๆ ด้วย

4. รูปแบบการศึกษาเป็นกลุ่ม (Study Groups Model) ในกรณีที่โรงเรียนต้องการหาทางแก้ปัญหาหลักร่วมกันจากทุกคนทุกฝ่าย โดยหากปัญหาหลักนั้นสามารถแยกย่อยเป็นปลายประเด็น ก็จะแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ อาจจะมีกลุ่มละ 4 – 6 ราย เพื่อศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาในส่วนของกลุ่มนั้น ในตอนท้ายเมื่อมีการนำเสนอและแลกเปลี่ยนผลการวิเคราะห์ของแต่ละกลุ่มร่วมกัน จะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูล ก่อให้เกิดการเรียนรู้และก่อให้เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ซึ่งก็ถือว่าเป็นการพัฒนาวิชาชีพอีกรูปแบบหนึ่ง

5. รูปแบบการสืบค้นหรือการวิจัยปฏิบัติการ (Inquiry/action Research Model) เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาหรือหาคำตอบในข้อคำถามที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานซึ่งอาจกระทำได้ในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม หรือระดับโรงเรียน และสามารถกระทำได้หลายวิธี แต่โดยทั่วไปมีขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดหรือเลือกปัญหาหรือคำถามที่สนใจ 2) รวบรวม จัดกระทำและแปลความในข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น 3) ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4) กำหนดทางเลือกเพื่อการปฏิบัติ 5) ลงมือปฏิบัติและสรุปเป็นเอกสาร

6. รูปแบบการพัฒนาตนเอง (Individually Guided Activities Model) โดยแต่ละบุคคลจะกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง แล้วเลือกกิจกรรมเพื่อการปฏิบัติที่เชื่อว่าจะช่วยให้บรรลุผลสำเร็จ เป็นรูปแบบที่มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า บุคคลสามารถจะตัดสินใจถึงความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ของตนเองได้ดีที่สุด สามารถที่จะกำหนดทิศทางและริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ และมีแรงจูงใจในตนเองได้มากขึ้นจากการที่ได้มีโอกาสได้ริเริ่มและวางแผนในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

7. รูปแบบการเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring Model) นิยมจับคู่กันระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์และประสบผลสำเร็จแล้วกับบุคคลที่เริ่มงานใหม่หรือที่มีประสบการณ์น้อยกว่าโดยให้มีการอภิปรายกันถึงจุดมุ่งหมายในการพัฒนาวิชาชีพ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกลยุทธ์ที่จะให้การปฏิบัติที่มีประสิทธิผล การสะท้อนถึงวิธีการที่ใช้กันอยู่ การสังเกตการณ์ทำงาน และการใช้เทคนิคเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

Glickman (2004) ได้กล่าวว่า การพัฒนาครูเป็นงานที่ช่วยเหลือครูทางการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. การช่วยเหลือครูโดยตรง (Direct Assistance)
2. การพัฒนาทีมงานของครู (Group Development)
3. การพัฒนาวิชาชีพครู (Professional Development)
4. การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development)
5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

มนตรี จุฬาวัดนทล (2543) ได้เสนอวิธีการพัฒนาครู 4 ประการ คือ

1. วิธีการพัฒนาตนเองในระหว่างเป็นครู
2. วิธีการฝึกฝนกับครูพี่เลี้ยงหรือผู้เชี่ยวชาญในระหว่างเป็นครู
3. วิธีการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ
4. วิธีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา (2551)กล่าวว่า การพัฒนาบุคคลประกอบด้วย 3 วิธี ดังนี้

1. การพัฒนาตนเอง การพัฒนาตนเองเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ไม่ว่าจากการศึกษาหรือการฝึกอบรม ซึ่งเป็นการนำเอาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ทักษะทัศนคติ ตลอดจนแนวความคิดที่พึงได้รับความรู้ใหม่ ๆ ไปประยุกต์ใช้ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน การดำรงชีพอยู่ในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต

2. การศึกษา เป็นกิจกรรมที่มีความมุ่งหมายในการที่จะเสริมสร้างความรู้ความชำนาญค่านิยมศีลธรรม และความเข้าใจที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษามีสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขและทำประโยชน์แก่สังคมได้ แต่สำหรับผู้ปฏิบัติงานอยู่แล้ว การศึกษาหมายถึง กิจกรรมด้านการพัฒนาคนที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน

3. การฝึกอบรม การฝึกอบรมเป็นขั้นตอนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรที่หน่วยงานทุกหน่วยให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะการฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคลากร ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์การหรือหน่วยงาน ให้มีความเจริญก้าวหน้าหรือบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างดี การฝึกอบรมเป็นการเสริมสร้างความรู้ความสามารถให้กับบุคคลในการทำงานเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลดียิ่งขึ้น

พลุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2546) ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาครู คือ SWIPPA MODEL เป็นรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน

S คือ Self Learning หมายถึง การเรียนรู้ด้วยตนเอง

W คือ Whole School หมายถึง การปฏิบัติงานร่วมกันทั้งโรงเรียน

I คือ Interaction หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

P คือ Participation หมายถึง การมีส่วนร่วมรับผิดชอบงาน

P คือ Process and Product หมายถึง ทำงานอย่างมีกระบวนการและมีผลงาน

ตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

A คือ Application หมายถึง การนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า จากหลักการ แนวคิดวิธีการพัฒนาครูที่ใช้สำหรับงานวิจัยเล่มนี้ซึ่งเหมาะสมกับการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาได้ทั้งหมด 2 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม และ 2) การพัฒนาตนเอง

การประเมินความต้องการจำเป็น

ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวานิช (2538) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบัน (What is) กับสภาพที่ควรเป็น (What Should be) ที่มีระบบเพื่อจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง โดยเป็นการระบุความต้องการจำเป็น พิจารณาดัดสินความขัดแย้ง ตรวจสอบสภาพทั่วไปตามธรรมชาติและหาสาเหตุที่ทำให้เกิด ความต้องการจำเป็นและการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อเป็นข้อมูล ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำแผนการดำเนินงานของ องค์กร

มยุรี เขียวฉะอ้อน (2541) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า หมายถึง การวิเคราะห์ช่องว่างหรือความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการหรือสภาพ ที่ควรจะเป็น แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นอันเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ปานจันทร์ โททอง (2542) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่าหมายถึง กระบวนการในการค้นหาความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่แท้จริง ซึ่งเป็นภาวะที่ไม่ พึงประสงค์ที่ต้องได้รับการแก้ไข พัฒนา ปรับปรุงให้ความแตกต่างหรือปัญหานั้นลดลง

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นหมายถึงกระบวนการในการจัดลำดับความสำคัญ ในการแก้ปัญหาหรือความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริง เพื่อเป็นข้อมูลใน การตัดสินใจในการแก้ไขความแตกต่างนั้น

ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

Klimes ((2548): 26-27 ; อ้างอิงมาจาก Klimes. 1977) ได้เสนอว่าความสำคัญของการ ประเมินความต้องการจำเป็นต่อการวางแผนหรือการพัฒนาองค์กรไว้ว่า การวางแผนการทำงาน จะต้องเริ่มที่การประเมินบริบทเพื่อเข้าใจสถานภาพที่เป็นอยู่ของหน่วยงานและรู้ความต้องการของ หน่วยงานว่าจำเป็นต้องได้รับการตอบสนองในด้านใด การดำเนินงานดังกล่าวจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ ช่วยในการทำงาน ด้วยเหตุนี้ถึงมีการพัฒนาวิธีการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment Research) เพื่อช่วยวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขโดยเริ่มจากกำหนด จุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง กิจกรรม การวางแผนและพัฒนาองค์กรจึงมีสองส่วนคือกิจกรรม การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น และกิจกรรมการบริหารจัดการทั้งสองกิจกรรมมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กัน กิจกรรมส่วนแรกคือการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็นและกำหนดวิธีการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายซึ่งหมายถึงการวิเคราะห์ ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กร กิจกรรมส่วนที่สองคือ การ

บริหารจัดการตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย การวางแผน การนำแผนสู่การปฏิบัติและการประเมินผล ซึ่งสภาพที่ควรจะเป็นนำมากำหนดเป้าหมายการทำงานและทางเลือกที่กำหนดได้จากการวิจัย ประเมินความต้องการจำเป็น จะถูกนำมาใช้ในขั้นตอนการวางแผนงานการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจึงมีความสำคัญต่อการวางแผนและพัฒนาองค์กร การจัดลำดับความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวานิช (2548) ได้เสนอว่า การจัดลำดับความต้องการจำเป็น เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการกำหนดความต้องการจำเป็น ซึ่งจะทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางในการพัฒนาต่อไปในที่นี้ขอนำเสนอวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI modified) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

วิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI modified) วิธีนี้ปรับปรุงจากสูตร PNI แบบดั้งเดิม โดยนงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีการที่หาค่าผลต่าง I - D แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบเมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังมีสูตรดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ PNI แทน ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่

ในการประเมินใช้ค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ที่มีค่า 0.3 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ที่ถือเป็นความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจะใช้การเรียงดัชนีจากมากไปหาน้อย ดัชนีที่มีค่ามากแปลว่า มีความต้องการจำเป็นสูงที่ต้องได้รับการพัฒนามากกว่าดัชนีที่มีค่าน้อยกว่า และเมื่อได้ผลลัพธ์แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังตามค่าดัชนีที่คำนวณ ซึ่งทำให้ได้สารสนเทศที่มีประโยชน์ในการจัดการมากขึ้นด้วย

การสนทนากลุ่ม

ความหมายของการสนทนากลุ่ม

เพ็ญพักตร์ อุทิศ (2547) ได้ให้ความหมาย การสนทนากลุ่มไว้ว่า การสนทนากลุ่มเป็นเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพวิธีหนึ่ง ซึ่งใช้การสนทนากลุ่มสมาชิกที่มีลักษณะเหมือนกัน ประมาณ 6 – 12 คน โดยมีผู้ดำเนินการสนทนาเป็นผู้สร้างให้เกิดบรรยากาศของความเป็นกันเองในกลุ่ม จุดประเด็นคำถาม (ซึ่งนักวิจัยอยากหาคำตอบจากกลุ่ม) และคอยกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มผู้ร่วมสนทนาได้มีการพูดคุย

ซักถาม และโต้ตอบกันอย่างกว้างขวางและเป็นธรรมชาติโดยทั่วไปอาจใช้เวลาสนทนนานประมาณ 45 นาที ถึง ชั่วโมงครึ่งวิธีการสนทนากลุ่ม การสนทนากลุ่มที่รู้จักกันแพร่หลายแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1. การสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Interviews) มีลักษณะคล้ายการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ต้องมีการซักถามเจาะจงเฉพาะเรื่อง
2. การสนทนากลุ่มตามธรรมชาติ (Group Discussion) เป็นการสนทนากลุ่มที่เกิดขึ้นได้โดยทั่วไปไปในการทำงานภาคสนาม เช่น สนทนาใต้ต้นไม้ หรือ สภากาแฟ เป็นการสนทนาที่ไม่มีโครงสร้างทั้งในแง่ประเด็นการสนทนาและผู้เข้าร่วมสนทนา

การจัดการสนทนากลุ่ม

การจัดการสนทนากลุ่มเป็นการนำการสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจง และการสนทนากลุ่มตามธรรมชาติมาใช้ร่วมกันเป็นการสนทนาเป็นกลุ่มซึ่งต้องมีประเด็นปัญหาที่เฉพาะเจาะจงในการสนทนาแต่ละครั้ง มีการใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Dynamics) เข้ามาช่วย ในการกระตุ้นให้มีการเคลื่อนไหวในกลุ่มผู้สนทนา เพื่อให้หันมาสนใจเรื่องเดียวกัน และ แสดงความคิดเห็นร่วมกันผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม (บันทึกเทป/จดบันทึก) เพื่อการวิเคราะห์ต่อไป

การสนทนากลุ่มมักใช้เพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมาย ต่อไปนี้

1. เพื่อใช้หาข้อมูลเพื่อการสร้างสมมติฐานใหม่ๆ
2. เพื่อใช้สำรวจความคิดเห็น ทักษะคติ และ คุณลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มเป้าหมาย
3. เพื่อทดสอบแนวความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ หรือ บริการที่เกิดขึ้นใหม่ในชุมชน
4. เพื่อเป็นการประเมินผลโครงการ หรือ บริการด้านธุรกิจ
5. เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดคำถามในการสร้างแบบสอบถาม
6. เพื่อค้นหาคำตอบที่ยังคลุมเครือ/ไม่แน่ชัด
7. เพื่อช่วยทำให้งานวิจัยเชิงสำรวจมีความสมบูรณ์ขึ้น

องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดสนทนากลุ่ม

1. บุคคลากรที่เกี่ยวข้อง (Personnel)
 - 1.1 ผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator / Facilitator)
 - 1.2 ผู้จดบันทึกการสนทนา (Note Taker/ Recorder)
 - 1.3 ผู้ช่วยทั่วไป (Assistant/ Caretaker)
2. แนวทางในการสนทนากลุ่ม (Group Discussion Guide)

3. อุปกรณ์สนาม (Field Instrument)
4. แบบฟอร์มคัดเลือกกลุ่มผู้ร่วมสนทนา (Screening Form)
5. สิ่งเสริมสร้างบรรยากาศ (Refreshment & Snack)
6. ของสมนาคุณแก่ผู้ร่วมสนทนา (Remuneration)
7. สถานที่และระยะเวลา (Location and Time)

1. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง (Personnel) คุณลักษณะและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.1 คุณลักษณะของผู้ดำเนินการสนทนา (Characteristics of Moderator/Facilitator) ผู้ดำเนินการสนทนา ถือเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้การสนทนาบรรลุเป้าหมาย จึงต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

- 1.1.1 รู้ถึงความต้องการ หรือ เป้าหมายของโครงการเป็นอย่างดี
- 1.1.2 มีบุคลิกภาพดี
- 1.1.3 มีมนุษยสัมพันธ์ สุภาพ อ่อนโยน มีอารมณ์ขัน
- 1.1.4 สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้
- 1.1.5 สามารถพูดหรือใช้ภาษาท้องถิ่นเพื่อการสื่อสารได้ดี

1.2 บทบาทหน้าที่ของผู้ดำเนินการสนทนา

- 1.2.1. สร้างบรรยากาศอย่างเป็นกันเอง
- 1.2.2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดสนทนาดังกล่าว
- 1.2.3. ขอความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นและยินยอมให้มีการบันทึก
- 1.2.4. ควบคุมประเด็นและจังหวะของการสนทนาและเวลา
- 1.2.5. ทำตัวเสมือนผู้เรียนรู้ (เป็นผู้ฟังที่ดี ไม่แสดงความคิดเห็น)
- 1.2.6. ให้ผู้สนทนาได้แสดงความคิดอย่างเสรี ยืดหยุ่น เปิดใจ อดทน การ

ข้อมูล

รบกวน/ไม่ร่วมมือ

- 1.2.7. ระมัดระวังน้ำเสียงและท่าที
- 1.2.8. สังเกตพฤติกรรมของผู้ร่วมสนทนา

1.3 บทบาทหน้าที่ของผู้จัดบันทึกการสนทนา

วาดแผนผังการนั่งของผู้ร่วมสนทนาทุกคน พร้อมมีหมายเลขและชื่อกำกับไว้เพื่อประโยชน์ในการจดบันทึก และการสังเกตพฤติกรรม จดบันทึกการสนทนา โดยการสังเกตและตั้งใจฟัง พร้อมบันทึกตามความเป็นจริง (ถ้อยคำ ปฏิกริยา) ถอดเทปการสนทนาด้วยตนเอง ข้อควรระวัง ต้องไม่ร่วมสนทนาด้วย

1.4 บทบาทหน้าที่ของผู้ช่วยทั่วไป

จัดเตรียมอุปกรณ์สนามให้พร้อม จัดสถานที่และความพร้อมในการสนทนากลุ่มคอยควบคุมเครื่องบันทึกเสียงและเปลี่ยนเทปขณะที่ทำการสนทนา อำนวยความสะดวกแก่ผู้ดำเนินการสนทนาและผู้จัดบันทึก ดูแลบริการเครื่องดื่มและของขบเคี้ยวแก่ผู้ร่วมสนทนา อำนวยความสะดวกทั่ว ๆ ไป

2. แนวทางในการสนทนากลุ่ม (group discussion guide)

เป็นแนวคำถามที่ใช้ในการดำเนินการสนทนากลุ่ม ซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ควรมีประมาณ 6 – 10 คำถาม เป็นคำถามปลายเปิด เช่น “คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องของจิตวิญญาณ” “คุณรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับ...” “คุณได้ข้อมูลเกี่ยวกับ...มาอย่างไร”

3. อุปกรณ์สนาม (field instruments)

เครื่องบันทึกเสียงและอุปกรณ์ควรมีสำรองเพื่อป้องกันการผิดพลาด สมุดบันทึกและดินสอ

4. แบบฟอร์มคัดเลือกกลุ่มผู้ร่วมสนทนา

ต้องคัดเลือกให้ได้ผู้เข้าร่วมสนทนาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน (Homogeneous) หรืออยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่น เพศ อายุ อาชีพ เชื้อชาติ สถานภาพสมรส

การเตรียมตัวการจัดสนทนากลุ่ม

1. คัดเลือกกลุ่มผู้ร่วมสนทนา
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาแก่กลุ่ม
3. นัดหมายวัน เวลา สถานที่
4. แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของทีมีวิจัย
 - 4.1 กำหนดวัตถุประสงค์และแนวคำถามร่วมกัน
 - 4.2 แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและเตรียมตัวให้พร้อม

5. เลือกและจัดเตรียมสถานที่สำหรับการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนในการสนทนากลุ่ม

1. การเริ่มดำเนินการสนทนาเริ่มจาก
 - 1.1 ผู้ดำเนินการแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์
 - 1.2 ให้สมาชิกกลุ่มแนะนำตัว
 - 1.3 อธิบายให้เห็นความสำคัญของกลุ่ม กฎ กติกา มารยาท
 - 1.4 เริ่มการสนทนาโดยพูดคุยเรื่องทั่ว ๆ ไปเพื่อสร้างสัมพันธภาพและ

บรรยากาศที่ดี

2. ดำเนินการสนทนา

3. สิ้นสุดการสนทนา

ข้อดีและข้อจำกัดของการสนทนากลุ่ม

ข้อดี

1. ลดความเข้าใจไม่ถูกต้องในประเด็นที่พูดคุย
2. สมาชิกกลุ่มมีความเท่าเทียมกัน
3. เกิดการแสดงความคิดเห็น ถกเถียง สารระร่วมกัน
4. บรรยากาศของกลุ่มกระตุ้นให้มีการให้ข้อมูลที่กว้างขวาง

ข้อจำกัด

1. ระวังการผูกขาดการสนทนา
2. ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลบางลักษณะ (เรื่องส่วนตัว)

สิ่งที่พึงป้องกันในการจัดสนทนา

กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์ (2546) ได้ให้รายละเอียดว่า ในการจัดสนทนากลุ่มมีขั้นตอนที่นักวิจัยหรือผู้จัดการสนทนาจะต้องพิจารณาการดำเนินการ เพื่อหลีกเลี่ยง หรือพึงป้องกันในการจัดสนทนากลุ่ม ได้แก่

1. ปัญหาการคัดเลือกสมาชิกกลุ่ม

นักวิจัยเชิงคุณภาพส่วนใหญ่จะเห็นพ้องต้องกันว่า ขั้นตอนการคัดเลือกสมาชิกกลุ่มเป็นขั้นตอนที่พบมากที่สุดว่า ทำให้กลุ่มสนทนาล้มเหลวได้มากที่สุด หากไม่ได้ดำเนินการป้องกันปัญหาอย่างรอบคอบ นักวิจัยมือใหม่ไม่มีใครให้ความสำคัญกับการเลือกสมาชิกมากนัก เห็นว่าใครพอมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้ก็เชิญเข้าสู่กลุ่มสนทนา ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายและเสี่ยงต่อความล้มเหลวของการจัดสนทนากลุ่มอย่างยิ่ง และหากนักวิจัยไม่ได้มีประเด็นสนทนาที่กระทบผลประโยชน์ของบุคคลที่จะเข้ากลุ่มแล้ว บางทีต้องคาดการณ์ว่า บุคคลที่เชิญมานั้นอาจจะไม่มาตั้งนั้น จึงควรป้องกันด้วยการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ในการคัดเลือกคนเข้าสู่กลุ่มสนทนา เช่นการยืนยันซ้ำกับสมาชิกที่เชิญไปเพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าต้องมาเข้ากลุ่ม การเชิญในจำนวนที่เกินเล็กน้อย เพื่อเป็นการเผื่อไว้ว่าบางคนอาจจะไม่มา โดยปกติจะมีการเชิญเผื่อเอาไว้ 2 คน การเสนอแรงจูงใจ เช่น มีค่าตอบแทน ซึ่งโครงการวิจัยควรจะได้วางแผนงบประมาณในส่วนนี้ไว้ด้วย เป็นต้น

2. ปัญหาการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง นักวิจัยหรือผู้จัดการสนทนากลุ่มต้องพยายามให้มั่นใจว่าบุคคลที่เชิญเข้ากลุ่มนั้นเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ การตั้งเกณฑ์ของคุณสมบัติที่ต้องการเป็นกุญแจของการป้องกันปัญหานี้

3. ปัญหาการตั้งคำถาม

ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดจากการตั้งประเด็นคำถามให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันอภิปราย คือ นักวิจัยตั้งประเด็นคำถามโดยคำนึงถึงความสนใจและประโยชน์ของตนเป็นสำคัญ และมองข้ามความสนใจและผลประโยชน์ของสมาชิกกลุ่มสนทนาไปโดยสิ้นเชิง รูปแบบของการตั้งคำถามที่มาจากความสนใจและประโยชน์ของนักวิจัยฝ่ายเดียวที่พบบ่อยที่สุดคือ จำนวนคำถามที่ตั้งเอาไว้มากเกินไป ซึ่งบางครั้งผู้วิจัยจะต้องผสมผสานประเด็นคำถามหรือจับรวบประเด็นคำถามที่คล้าย ๆ กันเอาไว้ด้วยกันเป็นคำถามเดียว และการใช้คำถามเริ่มแรกที่เกิดขึ้นในกลุ่มสนทนา ที่สมาชิกในกลุ่มเป็นผู้หยิบยกขึ้นมา แม้ว่าอาจจะไม่ตรงกับคำถามของนักวิจัย แต่เมื่อสมาชิกเข้าที่เข้าทางพร้อมจะแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่แม้จะเป็นความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เมื่อกลุ่มมีพลวัตไประยะหนึ่ง นักวิจัยก็มักจะมีจังหวะที่จะขยับคำถามให้เข้าใกล้หรือเป็นคำถามของนักวิจัยในที่สุด ซึ่งจะทำให้กลุ่มสนทนาดำเนินไปอย่างราบรื่นและได้คำตอบเป็นที่น่าพอใจ อนึ่ง นักวิจัยหรือผู้จัดกลุ่มสนทนาอาจจะทำการทดสอบประเด็นคำถาม (Pretest) ก่อนที่จะโยนประเด็นคำถามจริงเข้าสู่กลุ่มสนทนาหรืออาจจะร่างประเด็นคำถามกับบุคคลที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงหรือมีคุณสมบัติเดียวกับสมาชิกกลุ่มสองคน เพื่อทดสอบดูว่า ประเด็นคำถามนั้นมากเกินไปหรือไม่ ง่ายที่จะตอบหรือไม่ นอกจากนี้อาจจะมีการเตรียมกลุ่มเพิ่มเติมเพื่อให้ นักวิจัยมีโอกาสดูจะปรับปรุงชุดประเด็นคำถามในกลุ่มสนทนาที่ต้องการ

4. ปัญหาในการดำเนินการในกลุ่ม

ปัญหาที่จะเกิดขึ้นคือ นักวิจัยหรือผู้ดำเนินการในกลุ่มสามารถที่จะกระตุ้นให้สมาชิกได้พูดในประเด็นที่ต้องการได้หรือไม่ ซึ่งทักษะของนักวิจัยหรือผู้ดำเนินการเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ กล่าวคือ ในประเด็นคำถามที่มีความสลับซับซ้อนมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องมาก ควรให้นักวิจัยหรือผู้ดำเนินการที่มีประสบการณ์ในการจัดกลุ่มสนทนาหรือมีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ โดยปกติ นักวิจัยหรือผู้จัดกลุ่มสนทนาไม่ควรคาดหวังผลสำเร็จที่สมบูรณ์แบบ เนื่องจากสถานการณ์กลุ่มมักมีพลวัตสูง และแต่ละกลุ่มสนทนามีลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่ม ซึ่งบางครั้งก็ไม่สามารถวางแผนให้ครอบคลุมในทุกเรื่องได้ อย่างไรก็ตาม การวางแผนที่ดีจะเป็นปัจจัยหลักในการประสบความสำเร็จในการจัดทำกลุ่มสนทนา

5. ปัญหาในการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัญหาในการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มสนทนาที่พบบ่อยคือการที่นักวิจัยสับสนระหว่างหน่วยการวิเคราะห์รายบุคคลกับหน่วยการวิเคราะห์ที่เป็นกลุ่มทั้งกลุ่ม ซึ่งที่จริงแล้วการสนทนาดังกล่าวเป็นการศึกษาที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่ม ไม่ใช่รายบุคคล ดังนั้นหน่วยการวิเคราะห์ของการสนทนาดังกล่าวต้องเป็นของกลุ่มเท่านั้น เมื่อนักวิจัยให้ความสนใจต่อประเด็นความเห็นพ้องหรือความเห็นแตกต่างทุกประเด็น ทำให้ลึกลงไปอีกชั้นหนึ่ง นักวิจัยก็จะพบปัญหาในการวิเคราะห์ข้อมูล

ต่อมาอีกประการหนึ่งคือ การที่นักวิจัยเกิดปัญหาในการแยกแยะระหว่างสิ่งที่สมาชิกกลุ่มเห็นว่ามี ความสำคัญกับสิ่งที่สมาชิกกลุ่มเห็นว่ามีประโยชน์

สรุปได้ว่า การสนทนากลุ่มจัดว่าเป็นเทคนิคและวิธีการอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งการ วิจัยที่ใช้แบบสนทนากลุ่มมีขั้นตอนและการออกแบบเหมือนการวิจัยทั่ว ๆ ไป ตั้งแต่เริ่มการกำหนด ประเด็นปัญหาจนถึงการเขียนรายงาน เพียงแต่การสนทนากลุ่มมีหลักการเฉพาะในรายละเอียดของ แต่ละขั้นตอนการวิจัยเท่านั้น โดยแบ่งขั้นตอนได้ ดังนี้ 1) กำหนดและนิยามปัญหาการวิจัย 2) กำหนด กรอบในการคัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 3) คัดเลือกผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม 4) สร้างและทดลอง ใช้แนวการสนทนากลุ่ม 5) คัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม 6) ดำเนินการสนทนากลุ่ม 7) การวิเคราะห์ ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล 8) การเขียนรายงาน

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

สภาพทั่วไปของเขตพื้นที่การศึกษา

สถานที่ตั้ง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ตั้งอยู่เลขที่ 42 ถนนปิยะมหา ราชาลัย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เป็นอาคารโรงฝึกงานแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก 2 ชั้น พื้นที่ 547.20 ตรม.

อาณาเขตจังหวัดนครพนม

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตอำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตอำเภอดงหลวง และอำเภอหว้านใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงคำม่วน และแขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตย- ประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตอำเภอกุสุมาลย์ และอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดนครพนม

มีลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูง ความสูงของพื้นที่โดยเฉลี่ยสูงกว่าระดับน้ำทะเล ประมาณ 140 เมตร สภาพภูมิประเทศแบ่งออกได้เป็น 2 เขต ดังนี้

เขตตอนเหนือ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินสูงและที่ดอน มีป่าไม้สลักกับพื้นที่ราบที่ใช้ ทำนา ทางเหนือสุดของจังหวัดในเขตอำเภอบ้านแพงมีเทือกเขาภูสิงห์ทอดผ่าน นอกจากนี้ยังมีแม่น้ำ สายสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำสงครามและแม่น้ำอูน สำหรับอำเภอในเขตนี้ ได้แก่ อำเภอบ้านแพง อำเภอ ศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน อำเภอนาหว้า อำเภอโพนสวรรค์ และอำเภอนาทม

เขตตอนใต้ พื้นที่บริเวณใกล้แม่น้ำโขงทางทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่ม ส่วนทางทิศตะวันตก ซึ่งอยู่ห่างจากแม่น้ำโขงออกไปมีพื้นที่ดอนมีสภาพเป็นป่าเต็งรัง พื้นดินส่วนมากมีลักษณะเป็นหิน

ลูกครึ่ง บางแห่งมีลักษณะเป็นที่เนินและที่ราบสลับกันมีแม่น้ำท่าไหลผ่าน พื้นที่ทางใต้สุดของจังหวัด ในเขตอำเภอนาแกมีเทือกเขาภูพานทอดเป็นแนวกั้นเขตระหว่างจังหวัดนครพนมกับจังหวัดมุกดาหาร สำหรับอำเภอที่อยู่ในเขตนี้ ได้แก่ อำเภอเมืองนครพนม อำเภอเรณูนคร อำเภอธาตุพนม อำเภอปลาปาก อำเภอนาแก และ อำเภอวังยาง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เป็นหน่วยงานที่บริหารและจัดการศึกษา ให้บริการด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 51 โรงเรียน จำนวนครูภาษาอังกฤษ 213 คน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 โดยคณะกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ได้นำผลการทบทวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางปฏิบัติ ตาม พันธกิจ/ภารกิจ (Mission) ให้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ (Vision) รวมทั้งใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี (Action Plan) และการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance-based Budgeting) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 มุ่งสู่การเป็นองค์กรจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีคุณภาพ ระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ภายใต้การมีส่วนร่วมตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน สามารถแข่งขันในระดับ นานาชาติและก้าวทันอาเซียน

2. สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ ให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม

3. พัฒนาคู่มือบุคลากรทางการศึกษา ให้ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาหน่วยงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จัดการศึกษาที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของ สถาบันหลักของชาติ และรองรับประชาคมอาเซียนและก้าวสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตามคุณลักษณะพึงประสงค์และค่านิยมหลักคนไทย 12 ประการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการองค์กร ภายใต้หลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. ผู้เรียนทุกคนเป็นผู้ใฝ่ศึกษาหาความรู้ เรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน และเป็นเลิศทางวิชาการ
2. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างครอบคลุม เสมอภาค เป็นคนดีและมีความสุขในสังคม
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีจิตวิญญาณของความเป็นครู และเป็นมืออาชีพ
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด สถานศึกษาได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็ง

ค่านิยม (Values)

F-U-N = เป็นสุข สนุกสนาน

Forward thinking = หัวก้าวหน้า รักการเรียนรู้

Unity = อยู่อย่างสามัคคี ความเป็นหนึ่ง ประสานความร่วมมือ

Noble minded = พึ่งมีคุณธรรม นำจิตใจ

จากเหตุผลดังกล่าวในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 มีจุดเน้นที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนพึงมีและหนึ่งในทักษะนั้นคือทักษะด้านภาษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาโดยเริ่มจากการพัฒนาครูผู้สอน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทัศนรงค์ จารุเมธีชน (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา การวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการประเมินสมรรถนะ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษาโดยศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ รายงานการวิจัย และฐานข้อมูลต่าง ๆ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะ 5 คน และ

สอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับครู 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบประเมินและแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้รูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาประกอบด้วยโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของวัตถุประสงค์การประเมิน เนื้องานที่มุ่งประเมิน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมิน ผู้ทำการประเมินวิธีการประเมิน ระยะเวลาในการประเมินและการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยจำแนกเป็น สมรรถนะส่วนบุคคล 4 สมรรถนะ ประกอบด้วย การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเองการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นความสามารถในการปรับตัว และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพและสมรรถนะ ตามสายงาน 7 สมรรถนะ ประกอบด้วย การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ ห้องเรียนการพัฒนาผู้เรียนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การวิจัยภาษาและเทคโนโลยีและการ ถ่ายทอดความรู้

นันทกา วารินิน (2557) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนา สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู 2) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบและประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 จำนวน 322 คน ผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่ม จำนวน 15 คนและครูโรงเรียนอนุบาลทรายทอง จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม คู่มือการดำเนินการตามรูปแบบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันครูมีสมรรถนะการ จัดการเรียนรู้โดยรวมระดับปานกลางมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และมีความต้องการในการพัฒนาระดับ มาก 2) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ สมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้านคือ การสร้างและพัฒนาหลักสูตร ความสามารถในการเนื้อหา สาระที่สอน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้และพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี สารสนเทศ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หลักการของรูปแบบ มี 4 หลักการ คือ (1) สมอง ความต้องการของผู้รับการพัฒนา (2) การยืดหยุ่นของกระบวนการและวิธีการ (3) การมีส่วนร่วมของผู้รับการพัฒนา (4) ความแตกต่างระหว่างบุคคล กระบวนการพัฒนา มี 5 ขั้นตอน คือ (1) การสร้าง ความต้องการในการพัฒนา (2) การวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนา (3) การออกแบบและวาง

แผนการพัฒนา (4) การดำเนินการตามแผนพัฒนา (5) การประเมินผลการพัฒนา 3) หลังการทดลอง ใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ ระดับมากที่สุด

จิราพร ประพัชรานนท์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดท่าศาลาราม (เรือนบุญนาศาลัย) อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คนซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest-posttest Design) เครื่องมือที่ใช้คือแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า T-test แบบ One Sample T-test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) อยู่ในระดับดี

จักรเศ เมตตะธำรงค์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงผ่านทางออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 10 องค์ประกอบ คือ (1) แรงจูงใจในความมุ่งมั่นต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (2) การเรียนรู้ในการวิเคราะห์ความต้องการของตนเองต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (3) เทคนิคกลยุทธ์ทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง (4) การกำหนดพฤติกรรมในการควบคุมตนเองทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง (5) การกำหนดเกณฑ์ทางการประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง (6) การพัฒนาการรับรู้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (7) การพัฒนาปรับปรุงอารมณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (8) การพัฒนาประสบการณ์ทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง (9) การรู้จักจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ (10) การพัฒนาสู่การพร้อมใช้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) ผลการศึกษาค่าองค์ประกอบของสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยการทดลอง พบว่านักศึกษามีสมรรถนะหลังการทดลองใช้สูงกว่าก่อนการทดลองใช้โปรแกรมการเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังสิ้นสุดการทดลองใช้โปรแกรมการเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์ผ่านไป 12 สัปดาห์สูงกว่าหลังการทดลองใช้โปรแกรมการเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหงผ่านทางออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พิมพ์ิกา จันทไทย (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาล พบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาลโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และรายด้านพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ส่วนปัญหาการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาล โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) โปรแกรมการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาลที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) ความสำคัญของโปรแกรม 2) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 3) โครงสร้างของโปรแกรม ระยะเวลาการพัฒนา 136 ชั่วโมง 4) วิธีดำเนินการพัฒนามีกระบวนการพัฒนา 3 ขั้น คือขั้นที่ 1 เตรียมการ ขั้นที่ 2 การพัฒนา ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินผล 5) เนื้อหาและสาระสำคัญของโปรแกรมประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ทีมงานที่มีประสิทธิผลหน่วยการเรียนรู้ 2 กระบวนการพัฒนาทีมงาน โดยมี วิธีการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาดูงาน การฝึกอบรมและการเรียนรู้ระหว่างปฏิบัติงาน 6) การประเมินผล และคู่มือประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 โปรแกรมการพัฒนา ทีมงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาล ส่วนที่ 3 การประเมินผล ผลการประเมินโปรแกรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน พบว่า มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) ผลการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาล จากการนำโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้พบว่าความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลมีคะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน ผลการประเมินการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลก่อนพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก หลังพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่ได้รับการพัฒนาตามโปรแกรมการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผล โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

นพรัตน์ ทองมาก (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลตรารัต อำเภอมือง จังหวัดตรารัต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random

Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษสถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.52/77.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75 /75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

พงศ์สุวรรณ อุทัยเรือง (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรมครูพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม d book PRO มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกอบรมครูพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม d book PRO 2) ศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นกลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 ที่สมัครเข้ารับการอบรม จำนวน 110 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดฝึกอบรมครูที่พัฒนาขึ้นแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ และ แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดฝึกอบรม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษา พบว่า 1) ชุดฝึกอบรมครูพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม d book PRO ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยเนื้อหา 3 หน่วยการเรียนรู้ และมีกิจกรรมการอบรมครูมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์เนื้อหาและจัดทำบทดำเนินเรื่อง 2) การสร้างสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม d book PRO 3) การสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ 4) การบูรณาการการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดฝึกอบรม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.15/84.43 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 3) ครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

กฤตพงศ์ มูลมีและคณะ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 5/6 โรงเรียนนครขอนแก่น ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษาตอนแรกเขต 25 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้คือแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 8 แผน และแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาจีน จำนวน 1 ชุด สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ร้อยละคะแนน สูงสุด คะแนนต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการวัดความสามารถทางการพูดภาษาจีนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.37 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และคะแนนจากการวัดความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.22 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงว่า หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ความสามารถทางการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ศศิณัฐ สรรคบุรณารักษ์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 2) ประเมินประสิทธิผลของการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจและ 3) ขยายผลรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชาการอ่านภาษาจีน 1 ภาคการศึกษาที่ 1/2559 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน แผนการจัดการเรียนการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ แบบประเมินความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานแบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบและแบบสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบวิเคราะห์ สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีแบบไม่อิสระ (T-test for Dependent Samples) และการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบการสอนอ่านภาษาจีนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีชื่อว่า “4A Model” (รูปแบบโพร์เอ) ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นกระตุ้นก่อนการเรียน (Activating Prior Learning : A) 2) ขั้นประยุกต์ใช้กลวิธีและตรวจสอบความเข้าใจ (Applying Strategies and Checking for Comprehension : A) 3) ขั้นปฏิบัติการงาน (Acting on the Task : A) และ 4) ประเมินชิ้นงานจากบทอ่าน (Assessing the Task : A) รูปแบบมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.76/98.00 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นในช่วงระหว่างเรียนจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยที่ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 อยู่ในระดับมาก ระยะที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 3) มีพฤติกรรมการในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนสูงขึ้นและ 4) มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้

ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3.ในการขยายผลพบว่าหลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษากลุ่มขยายผลมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก มีพฤติกรรมในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนที่สูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Fleith, Renzulli และ Westberg (2002) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมฝึกอบรมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนา ความสามารถในการคิดอเนกนัยและความสามารถในการรู้จักด้วยตนเอง (Self-concept) ของห้องเรียน ที่มีการใช้ภาษา 1 ภาษา และ 2 ภาษา โดยมีจุดประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาผลของโปรแกรม การฝึกอบรมความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีการแนะนำสิ่งใหม่ในความคิดสร้างสรรค์ (New Directions in Creativity) เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอเนกนัยและความสามารถในการรู้จักด้วยตนเอง กับนักเรียนในห้องเรียนระดับประถมศึกษาที่มีการใช้ภาษา 1 ภาษา จำนวน 8 คน และ ห้องเรียน 2 ภาษา จำนวน 6 คน ซึ่งห้องเรียน 2 ภาษา เป็นนักเรียนชาวบราซิล วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์จำแนก เพื่อศึกษาความแตกต่างความสามารถในการคิดอเนกนัย และ ความสามารถในการรู้จักด้วยตนเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการฝึกอบรมและกลุ่มควบคุมมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ครูและนักเรียนที่มีส่วนร่วมในโปรแกรมการฝึกอบรม จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า โปรแกรมการฝึกอบรม สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดอเนกนัยและความสามารถในการรู้จักด้วยตนเองของกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยโปรแกรมการฝึกอบรมได้ค่อนข้างน้อยและผลจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่ามีความสามารถในการรู้จักด้วยตนเองลดลงและห้องเรียนที่มีการใช้ภาษา 1 ภาษาและ 2 ภาษาไม่มีผลกระทบต่อความสามารถในการคิดอเนกนัย และความสามารถในการรู้จักด้วยตนเองและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจะวิเคราะห์ออกเป็น 3 ด้านหลัก ซึ่งจะช่วยอธิบายโปรแกรมการฝึกอบรมความคิดสร้างสรรค์และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการคิดอเนกนัยและความสามารถในการรู้จักด้วยตนเองอย่างไร เพื่อการนำ โปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้เพื่อยกระดับของนักเรียนบราซิลในการใช้ 2 ภาษาและเพื่อเข้าใจประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม

Kennedy และ Dresser (2005) ได้ทำการวิจัยการสร้างสมรรถนะพื้นฐานในการปฏิบัติงาน “Creating a Competency-based Workplace” สรุปว่าความฉลาดและความสามารถของมนุษย์ จะทำให้องค์การไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ความสามารถที่ลูกจ้างนำมาใช้ในการจัดงานทำให้งานเกิดความเร็วและมีประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนการทำงานขององค์กรต้องอาศัยความสามารถของคณะทำงาน การจัดการโดยใช้ความสามารถและยุทธศาสตร์ทางธุรกิจการกำจัดจุดอ่อนและกำจัดคู่แข่งขั้นเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จต้องอาศัยกระบวนการและความสามารถ กุญแจสำคัญสำหรับองค์กรที่

จะประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนจัดบุคลากรให้ตรงกับความสามารถซึ่งต้องคำนึงถึงมีวิธีการจัดการกับความสามารถอย่างไรจะจัดรูปแบบความสามารถเฉพาะได้อย่างไรให้เหมาะสมกับงานและจะจัดการกับผลกระทบต่อความสามารถด้วยโปรแกรมอะไร

Rosen, Frust และ Blackburn (2006) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทีมงานที่แท้จริง การฝึกอบรมในปัจจุบันและความต้องการในอนาคตองค์การต่างก็มุ่งสร้างทีมงานที่แท้จริงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อพัฒนางานในองค์กรอย่างไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งผู้นำทีมและสมาชิกของทีมงานมาจากที่ต่าง ๆ กันทำงานด้วยกันและสื่อสารกันด้วยการใช้เทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย งานวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจผู้ฝึกอบรมจำนวน 440 คนพบว่าองค์การในปัจจุบันมีเป้าหมายการฝึกอบรมเพื่อการเตรียมผู้นำและสมาชิกของทีมงานที่แท้จริง โดยมีการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานกับองค์การอื่น การคัดเลือกผลงานที่ดีเยี่ยมมีข้อเสนอให้มีการฝึกฝนและฝึกอบรมเพื่อการสร้างผลงานที่มีคุณภาพสูงขึ้นในองค์การ

Marashi และ Dadari (2012) ได้ศึกษาผลของการใช้การเขียนที่เน้นภาระงานที่มีต่อทักษะการเขียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาหญิงชาวอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ระดับความสามารถอยู่ในชั้นกลาง โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองซึ่งต้องมีการทำภาระงานด้านการเขียน และอีกกลุ่มคือกลุ่มควบคุมที่ไม่ต้องทำภาระงานด้านการเขียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านเขียนก่อนและหลังเรียนและแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่ชื่อว่า Abedi-Schumacher ผลการศึกษาพบว่า การเขียนที่เน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะและความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น

Sultan and Muhaimed (2013) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนทั่วไป กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 122 คน ที่สุ่มจากโรงเรียนรัฐบาลของประเทศซาอุดีอาระเบีย เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบกับแบบสังเกตสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มวิธีการจัดการเรียนรู้ทั่วไป การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างดี

Mak (2014) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เป็นภาษาที่สองโดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาการเรียนรู้อาเซียนของนักเรียนได้หรือไม่ กลุ่ม

ตัวอย่างคือ นักเรียนต่างประเทศมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีนจำนวน 61 คน ที่สุ่มจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก 25 คนจากสหราชอาณาจักร 22 คนจากประเทศอินเดีย 8 คน จากประเทศญี่ปุ่น และ 6 คนจากประเทศเกาหลีใต้ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ กับแบบบันทึก และได้อภิปรายเป็นแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียน 60% สามารถนำความรู้ภาษาที่เรียน มาไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ชีวิตจริงได้ มีนักเรียน 42% คิดว่ากิจกรรมที่จัดในระหว่างเรียน สามารถผลักดันคุณสมบัติของภาษาที่เรียนได้มีนักเรียน 33% คิดว่ากิจกรรมที่จัดในระหว่างเรียน สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างกัน

Karimi และ Biria (2015) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นก่อน ภาระงานที่มีต่อความคล่องแคล่วในงานเขียนเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 เพศ ชายและหญิงชาวอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 50 คนแบ่งเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละ 25 คน ได้แก่ กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเน้นภาระงานและกลุ่มควบคุมที่เรียน ด้วยวิธีสอนแบบปกติที่เน้นโครงสร้างทางภาษา เครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูล คือ ภาระงานด้านการ เขียนเชิงโต้แย้ง สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ t-Test สำหรับเปรียบเทียบข้อมูลจากทั้งสองกลุ่ม ผล การศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นก่อนภาระงานช่วยส่งเสริมความ คล่องแคล่วของนักศึกษาชายให้สูงขึ้น แต่ไม่มีความแตกต่างของทั้งสองกลุ่มในกรณีของนักศึกษาหญิง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง ด้านการออกเสียง ด้านการพูด ด้าน การอ่าน ด้านการเขียน ด้านไวยากรณ์ เจตคติ ความคิดเห็น ความพึงพอใจ ความมั่นใจ และ กระตือรือร้นต่อการเรียนของผู้เรียนโดยการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน ฉะนั้นจึงมีความ จำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษาจะต้องเสริมสร้างสมรรถนะครูผู้สอนให้เกิด ความรู้ ทักษะสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบท ศักยภาพ ผู้เรียน และจิตวิทยาการเรียนการสอน จากข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้านี้จะนำไปพัฒนาเป็นโปรแกรมที่ใช้ เสริมสร้างสมรรถนะครูให้ครูมีสมรรถนะด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานที่มี ประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานของครูและทำให้ผลการเรียนของนักเรียน สูงขึ้น

พูนุ ปณุกิตโต ชิว

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ผู้วิจัยได้ดำเนินการในลักษณะของการสำรวจแบบผสม (Exploratory Sequential Mixed Method Research Design) มีขั้นตอนและวิธีการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมมี 1 ตอน

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งออกเป็น 4 ตอน

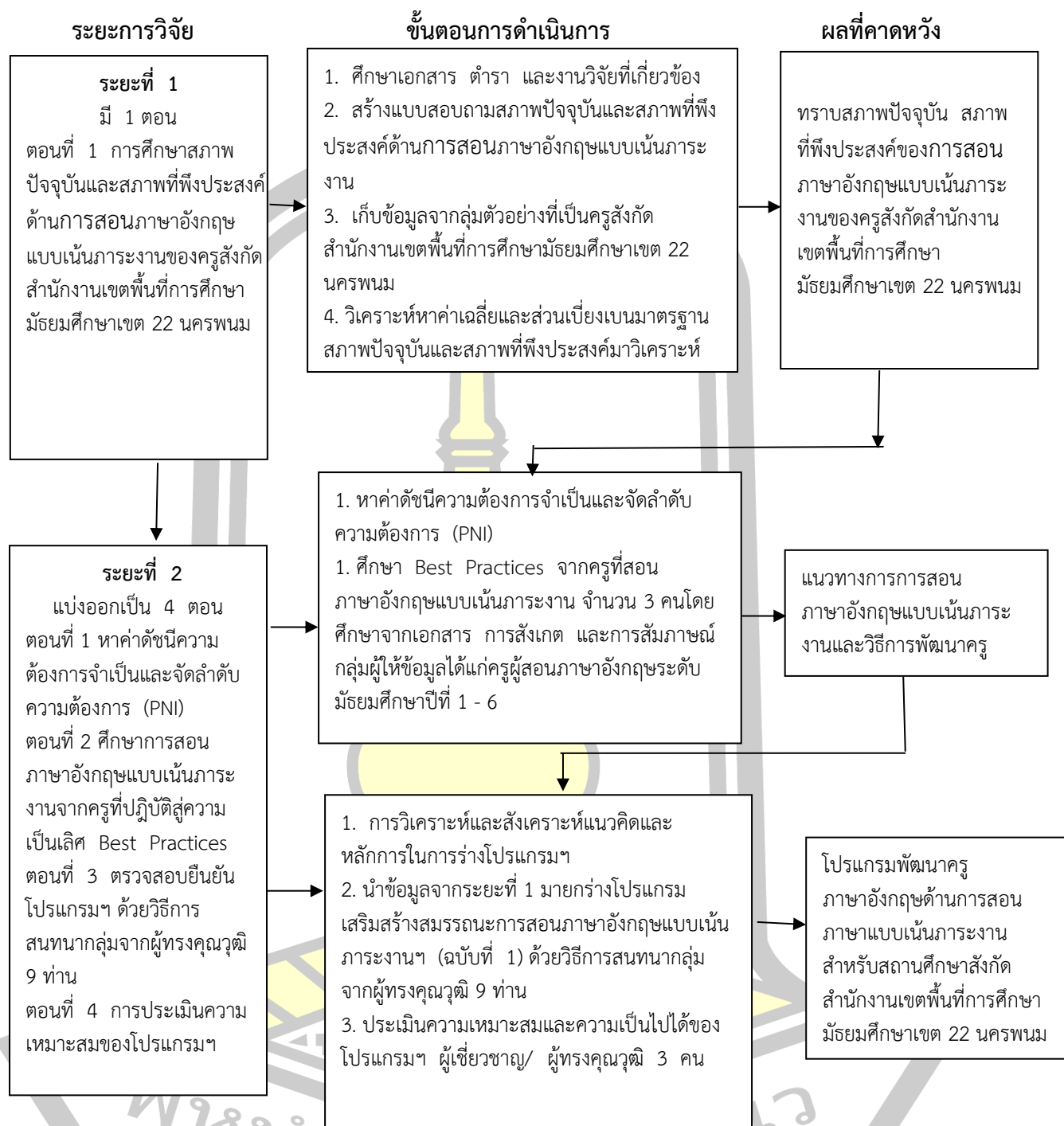
ตอนที่ 1 หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ตอนที่ 2 ศึกษา Best Practices เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานที่เป็นเลิศ โดยการเลือกแบบเจาะจง

ตอนที่ 3 ยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ดังภาพประกอบ 2

พูนุ ปณฺ ทิโต ชิว

ภาพประกอบ 2 แสดงระยะเวลาวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

มี 1 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานจากนักการศึกษาหลายท่าน

1.2 นำผลการผลการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ในการวิจัยต่อไป

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในสถานศึกษาจำนวน 213 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม ปีการศึกษา 2562 จำนวนโรงเรียน 51 แห่ง

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 138 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (อรนุช ศรีสะอาดและคณะ, 2550) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 138 คน

2.2.2 คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรที่ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random sampling) โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นหน่วยของการสุ่ม และได้จำนวนครบตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 29 คน โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 66 คน โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 33 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 138 คน

2.2.3 สุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนแต่ละขนาดโดยการสุ่มอย่างง่ายให้ได้ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ ดังตาราง 5

ตาราง 5 ตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ขนาดโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ครูผู้สอน	ครูผู้สอน
ขนาดเล็ก	45	29
ขนาดกลาง	101	66
ขนาดใหญ่	51	33
ขนาดใหญ่พิเศษ	16	10
รวม	213	138

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยใช้ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานที่ได้จากการสังเคราะห์จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านมาสร้างแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ

- 5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ศึกษาขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานมาสร้างเป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

3.2.2 สร้างแบบสอบถามโดยยึดความมุ่งหมายและจากนิยามศัพท์เป็นหลัก

3.2.3 นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1) ผศ.ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (กศ.ด.) วิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2) อ.ดร. พิลาณูช ภูษาวิโสธรณ์ คุณวุฒิ การสอนภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3) นางทิพวรรณ แสนจันทร์ชัย คุณวุฒิ (ค.ม.) การบริหารการศึกษา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญโรงเรียนอนุเทพพัฒนา

4) ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธุ์ คุณวุฒิ (ปร.ด.) การบริหารและพัฒนา การศึกษาดำเนินการ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม

5) ดร.ยศกร สิทธิศักดิ์ไพบูลย์ คุณวุฒิ (ปร.ด.) วิจัยหลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

และผลการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยวิธีการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Congruence) ได้ค่าความ สอดคล้อง (IOC) .98

3.2.4 นำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.5 นำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองใช้ครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม ที่เป็นกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินเป็นรายข้อ โดยหาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมและนำแบบสอบถามแต่ละข้อ ของสภาพปัจจุบันอยู่ที่ .61-.84 และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ที่ .21-.68 และการตรวจสอบค่าความ เชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับตามวิธีการ หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค (Cronbach'Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้ง ฉบับของสภาพปัจจุบันเท่ากับ .969 และสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ .894

3.2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

3.2.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำไปส่ง ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลกับครูผู้สอนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบ แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างโดยการส่งทางไปรษณีย์พร้อมซองติดสแตมป์ส่งกลับคืน

3. กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามคืน โดยทางไปรษณีย์และติดตามโดยผู้วิจัยจำนวน 138 ฉบับคิดเป็น 100%

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตามลำดับ ดังนี้

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

5.1.1 ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

5.1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

5.1.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยจาก Rating Scale ของ Likert ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ
อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ
อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.2.1 สถิติพื้นฐาน (Percentage)

5.2.2 ร้อยละ (Percentage)

5.2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D)

5.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

5.3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach)

5.3.2 การตรวจสอบอำนาจจำแนกโดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน โดยดูจากค่าความสัมพันธ์จากคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation)

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

1. การวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ได้นำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในตอนที่ 1 มาหาดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความต้องการความจำเป็น โดยการคำนวณสูตรดังต่อไปนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ PNI แทน ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่

2. จัดลำดับความต้องการ (PNI) เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการเก็บข้อมูลต่อไป

ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน ที่มีการปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) ในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การสัมภาษณ์ การสังเกต และศึกษาเอกสาร จำนวน 3 คน ดำเนินการโดยพิจารณาจากคุณสมบัติดังต่อไปนี้โดยหนึ่งตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ศึกษานิเทศก์ หรือครูวิทยากรระดับ สพฐ.

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ในระยะที่ 1 ตอนที่ 2 เพื่อใช้ในการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

1.2 กำหนดคุณสมบัติของครูที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษาโดยพิจารณาจากประสบการณ์การสอนและความรู้เรื่องการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ศึกษานิเทศก์ หรือครูวิทยากรระดับ สพฐ. โดยใช้การสัมภาษณ์ การสังเกต และศึกษาเอกสาร จำนวน 3 คน

1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่อไป

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากครูที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ศึกษานิเทศก์ หรือครูวิทยากรระดับ สพฐ. จำนวน 3 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

3.1.1 แบบสัมภาษณ์

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด.2545 : 50)

3.2.1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการในการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมและนำเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อดำเนินการในลำดับต่อไป

3.2.1.3 นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไปโดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) และผลการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยวิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Congruence) ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) 1.00

3.2.1.4 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.5 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวม

ข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตตามลำดับ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำไปส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และการสังเกตในสถานศึกษาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.2 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ พร้อมทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์สภาพปัจจุบันและแนวทางการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 คน ได้แก่ ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษและมีองค์ความรู้ในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นและสัมภาษณ์ไปในแต่ละประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็นซึ่งทำให้ผู้วิจัยทราบว่าประเด็นใดมีความต้องการมากน้อยเพียงใด โดยการสัมภาษณ์จะเน้นไปที่การปฏิบัติว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีวิธีการปฏิบัติอย่างไร มีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้การปฏิบัติสำเร็จและไม่สำเร็จ รวมทั้งปัญหาต่างๆที่ผู้ให้ข้อมูลพบเจอเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมต่อไป

4.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

นำข้อมูลจากแนวทางการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน มาสรุปประเด็นและนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ตอนที่ 3 ยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

1. ขั้นการดำเนินการ

1.1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและหลักการในการยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เพื่อกำหนดแนวคิดและหลักการการร่างโปรแกรมและได้สังเคราะห์ประเด็นหลักของแนวคิดหลักการและจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการยกร่างโปรแกรม

1.2 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ความต้องการของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน และแนวทางของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานจากครูที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) ในของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2 ยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม (ฉบับที่ 1) โดยมีองค์ประกอบหลักดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) รูปแบบและวิธีการพัฒนา 4) เนื้อหาและสาระสำคัญ และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม

ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม นครพนมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

การดำเนินการวิจัยในขั้นนี้เพื่อตรวจสอบยืนยันโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ขั้นการดำเนินการ

นำร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม (ฉบับที่ 1) มาตรวจสอบยืนยันโดยการอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบยืนยันโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีคุณสมบัติ ดังนี้ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือสูงกว่า และศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบในวิชาภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทและลักษณะของเครื่องมือ

3.1.1 ร่างโปรแกรมฯ (ฉบับที่ 2)

3.1.2 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 72)

2. สร้างแบบบันทึกจากการสนทนากลุ่มการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

3. นำเครื่องมือที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) และผลการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยวิธีการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Congruence) ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) 1.00

4. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. จัดพิมพ์แบบบันทึกฉบับสมบูรณ์เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ณ ห้องประชุมใหญ่ โรงเรียนอุเทนพัฒนา วันที่ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2563 เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จากการร่างโปรแกรมฯ

4.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยการเขียนรายงานเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

6. การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตามลำดับ ดังนี้

1. ขั้นการดำเนินการ

นำส่งโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม (ฉบับปรับปรุง) ให้ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบประเมินโปรแกรมฯ

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 ศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างแบบประเมินโปรแกรมฯ จากตำราและเอกสารวิชาการต่างๆ เพื่อให้ได้แบบประเมินที่เหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 72)

3.2.2 สร้างแบบประเมินโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

3.2.3 นำแบบประเมินที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) และผลการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยวิธีการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Congruence) ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) 1.00

3.2.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ

3.2.5 ได้แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำไปส่งถึงผู้ทรงคุณวุฒิในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำส่งแบบประเมินฯ พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลของแบบประเมินฯ โดยการส่งทางไปรษณีย์พร้อมซองติดสแตมป์ส่งกลับคืน

3. กลุ่มตัวอย่างส่งแบบประเมินฯ โดยทางไปรษณีย์และติดตามโดยผู้วิจัย จำนวน 3 ฉบับคิดเป็น 100%

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินฯ ความเหมาะสมความเป็นไปได้ในการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

อยู่ในระดับมาก	คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับน้อย	คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับน้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงของเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถามกับจุดมุ่งหมายโดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (สมนึก ภัททิยธนี, 2544)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย

R แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) การคำนวณจะใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (r_{xy}) (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 130)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม

$\sum X$ แทน คะแนนรวมที่หาค่าอำนาจจำแนก

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

N แทน จำนวนทั้งหมดของแบบสอบถาม

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณคะแนนที่หาค่าอำนาจจำแนก

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนนรวม

1.3 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_t^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อคำถาม
 $\sum s_t^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
 s^2 แทน ความแปรปรวนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) อ้างอิงมาจาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละกลุ่มตัวอย่าง
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X}) อ้างอิงมาจาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D) อ้างอิงมาจาก (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นการหาความต้องการจำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานซึ่งเป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นแล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่ มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2548)

$$PNI_{Modified} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ PNI แทน ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
 I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น
 D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
D	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน
I	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์
$PNI_{modified}$	แทน	ดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ

แบบสอบถามเป็นครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม จำนวน 138 คน ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์และการจัดกระทำข้อมูลตามลำดับดังตาราง 6

ตาราง 6 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม

ข้อมูลเบื้องต้น	ครู (n = 138)	
	จำนวน	ร้อยละ
วิชาที่สอน		
ภาษาอังกฤษ	138	100
รวม	138	100
ระดับชั้นที่สอน		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	21	15.0
มัธยมศึกษาปีที่ 2	26	18.6
มัธยมศึกษาปีที่ 3	31	22.1
มัธยมศึกษาปีที่ 4	27	20.1
มัธยมศึกษาปีที่ 5	17	12.1
มัธยมศึกษาปีที่ 6	16	12.1
รวม	138	100

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 100 โดยทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 140 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แสดงดังตาราง 7-10

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน	3.31	.745	ปานกลาง	4.49	.345	มาก
ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน	3.32	.857	ปานกลาง	4.50	.323	มาก
ขั้นหลังการปฏิบัติงาน	3.34	.794	ปานกลาง	4.59	.804	มากที่สุด
รวม	3.32	.798	ปานกลาง	4.52	.490	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และขั้นหลังการปฏิบัติงาน และระดับมากที่สุดได้แก่ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมขั้นก่อนการปฏิบัติงาน

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก	3.46	.925	ปานกลาง	4.49	.594	มาก
2. ช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ	3.42	.975	ปานกลาง	4.52	.629	มากที่สุด
3. ให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน	3.23	.927	ปานกลาง	4.54	.651	มากที่สุด
4. สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ	3.34	1.124	ปานกลาง	4.51	.744	มากที่สุด

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ	3.19	1.063	ปานกลาง	4.50	.652	มาก
6. ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ	3.16	.994	ปานกลาง	4.45	.627	มาก
7. กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการสร้างความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป	3.41	1.112	ปานกลาง	4.49	.662	มาก
รวม	3.31	.745	ปานกลาง	4.49	.345	มาก

จากตาราง 8 พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน จำนวน 7 ขั้นตอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอนพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกขั้นตอน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ขั้นก่อนการปฏิบัติงานจำนวน 7 ขั้นตอน โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ขั้นตอนและอยู่ในระดับมาก 3 ขั้นตอน

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์และรูปแบบของกรรายงานผลการปฏิบัติงาน	3.52	1.082	มาก	4.54	.638	มากที่สุด
2. กำหนดเวลาหรือความยาวของเนื้อหาในการรายงานผลการปฏิบัติงานและกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน	3.30	1.077	ปานกลาง	4.48	.640	มาก
3. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด	3.34	1.161	ปานกลาง	4.55	.627	มากที่สุด

ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. ผู้เรียนดำเนินการตาม task ที่ตนเองได้รับหมายให้สำเร็จ	3.15	1.019	ปานกลาง	4.52	.651	มากที่สุด
5. ผู้สอนมีบทบาทในฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์จากการปฏิบัติภาระงานของนักเรียน	3.16	1.018	ปานกลาง	4.51	.653	มากที่สุด
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	3.17	1.019	ปานกลาง	4.52	.616	มากที่สุด
7. ชี้แจงผู้เรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงาน	3.25	1.087	ปานกลาง	4.41	.699	มาก
8. ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงาน	3.25	1.061	ปานกลาง	4.52	.693	มากที่สุด
9. ผู้เรียนนำเสนอผลงานจากการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน	3.15	1.222	ปานกลาง	4.52	.672	มากที่สุด
10. ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน	3.60	1.023	มาก	4.57	.624	มากที่สุด
11. ผู้เรียนและผู้สอนดำเนินการ จดบันทึก สรุปใจความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวภาษาที่ผู้เรียนที่นำเสนอเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ	3.29	1.049	ปานกลาง	4.46	.661	มาก
รวม	3.32	.857	ปานกลาง	4.50	.323	มาก

จากตาราง 9 พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน จำนวน 11 ขั้นตอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 2 ขั้นตอนและอยู่ในระดับปานกลาง 9 ขั้นตอน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 8 ขั้นตอนและอยู่ในระดับมาก 3 ขั้นตอน

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมชั้นหลังการปฏิบัติงาน

ชั้นหลังการปฏิบัติงาน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน	3.32	1.074	ปานกลาง	4.47	.683	มาก
2. ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	3.31	1.093	ปานกลาง	4.55	.637	มากที่สุด
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ภาษา	3.22	1.025	ปานกลาง	4.47	.628	มาก
4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความหมายของโครงเรื่อง (Semantic) ความคิดรวบยอด (Concepts) โครงสร้างภาษา (Themes) และหน้าที่ (Function) ของความรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน	3.40	1.167	ปานกลาง	4.51	.673	มากที่สุด
5. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ในเรื่องเสียง การเน้นคำ สำเนียง (Phonology : Intonation, Stress and Sound)	3.47	1.069	ปานกลาง	4.50	.651	มาก
6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้หลักการใช้ คำหรือส่วนประกอบของคำ และประเด็นอื่นๆในเรื่องของไวยากรณ์หรือหลักการใช้ภาษา	3.45	1.101	ปานกลาง	4.54	.604	มากที่สุด
7. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปการแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ในเรื่องหลักการใช้ภาษา	3.29	1.082	ปานกลาง	4.50	.673	มาก
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เพิ่งเรียนผ่านไปอีกครั้ง	3.42	1.093	ปานกลาง	4.49	.694	มาก
9. เตรียมแบบฝึกหัดเสริมทางไวยากรณ์ การเติมคำอ่านออกเสียงหรือสนทนากันในประเด็นที่เพิ่งเรียนผ่านไป	3.25	1.100	ปานกลาง	4.52	.628	มากที่สุด
รวม	3.34	.794	ปานกลาง	4.59	.804	มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ชั้นหลังการปฏิบัติงาน จำนวน 9 ชั้นตอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นตอนพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้นตอน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ชั้นหลังการปฏิบัติงานจำนวน 9 ชั้นตอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นตอนพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ชั้นตอนและระดับมาก 3 ชั้นตอน

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อจัดลำดับความสำคัญ และเป็นข้อมูลเพื่อวางแผนในการกำหนดโปรแกรมหรือกิจกรรมในการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมตามวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified})

แสดงดังตาราง 11-14

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของชั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

ชั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	I	D	PNI _{modified}	ลำดับ
ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน	4.49	3.31	0.263	2
ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน	4.50	3.32	0.262	3
ชั้นหลังการปฏิบัติงาน	4.59	3.34	0.272	1

จากตาราง 11 พบว่าลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยได้แก่ ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน และชั้นระหว่างการปฏิบัติงานตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
ในการพัฒนาขั้นก่อนการปฏิบัติงาน

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน	I	D	PNI _{modified}	ลำดับ
1. วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก	4.49	3.46	0.298	7
2. ช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ	4.52	3.42	0.322	5
3. ให้ความรู้ผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน	4.54	3.23	0.406	3
4. สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ	4.51	3.34	0.350	4
5. มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ	4.50	3.19	0.411	1
6. ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ	4.45	3.16	0.408	2
7. กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการสร้างความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป	4.49	3.41	0.317	6

จากตาราง 12 พบว่าลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมในขั้นก่อนการปฏิบัติงาน เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ และให้ความรู้ผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
ในการพัฒนาขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน	I	D	PNI _{modified}	ลำดับ
1. ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์และรูปแบบของการรายงานผลการปฏิบัติงาน	4.54	3.52	0.290	8
2. กำหนดเวลาหรือความยาวของเนื้อหาในการรายงานผลการปฏิบัติงานและกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน	4.48	3.30	0.358	5
3. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด	4.55	3.34	0.362	4
4. ผู้เรียนดำเนินการตาม task ที่ตนเองได้รับหมายให้สำเร็จ	4.52	3.15	0.435	1

ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน	I	D	PNI _{modified}	ลำดับ
5. มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ดูแล (Teacher as a Monitor)	4.48	3.29	0.362	4
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	4.52	3.17	0.426	2
7. ชี้แจงผู้เรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงาน	4.41	3.25	0.357	6
8. ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงาน	4.52	3.25	0.391	3
9. ผู้เรียนนำเสนอผลงานจากการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน	4.52	3.15	0.435	1
10. ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน	4.57	3.60	0.269	9
11. ผู้เรียนและผู้สอนดำเนินรายการ จัดบันทึกสรุปใจความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวภาษาที่ผู้เรียนที่นำเสนอเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ	4.46	3.29	0.356	7

จากตาราง 13 พบว่าลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมในขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ผู้เรียนนำเสนอผลงานจากการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียนและผู้เรียนดำเนินการตาม task ที่ตนเองได้รับหมายให้สำเร็จ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงานตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาชั้นหลังการปฏิบัติงาน

ขั้นหลังการปฏิบัติงาน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
1. ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.47	3.32	0.346	5
2. ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	4.55	3.31	0.375	3
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ภาษา	4.47	3.22	0.388	2
4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความหมายของโครงเรื่อง (Semantic) ความคิดรวบยอด (Concepts) โครงสร้างภาษา (Themes) และหน้าที่ (Function) ของความรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน	4.51	3.40	0.326	6

ชั้นหลังการปฏิบัติงาน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ
5. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ในเรื่องเสียง การเน้นคำ สำเนียง (Phonology : Intonation, Stress and Sound)	4.50	3.47	0.297	9
6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้หลักการใช้ คำ หรือส่วนประกอบของคำ (Words or Parts of Words) และประเด็นอื่นๆในเรื่องของไวยากรณ์หรือหลักการใช้ภาษา	4.54	3.45	0.316	7
7. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปการแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ (Categories of Meaning and use) ในเรื่องหลักการใช้ภาษา	4.50	3.29	0.368	4
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เพิ่งเรียนผ่านไปอีกครั้ง	4.49	3.42	0.313	8
9. เตรียมแบบฝึกหัดเสริมทางไวยากรณ์ การเติมคำอ่านออกเสียงหรือสนทนากันในประเด็นที่เพิ่งเรียนผ่านไป	4.52	3.25	0.391	1

จากตาราง 14 พบว่าลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมในชั้นหลังการปฏิบัติงาน เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ เตรียมแบบฝึกหัดเสริมทางไวยากรณ์ การเติมคำอ่านออกเสียงหรือสนทนากันในประเด็นที่เพิ่งเรียนผ่านไป เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ภาษา และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษา Best Practices เกี่ยวกับการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน จากครูที่มีแนวปฏิบัติที่ดี

ผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน จากครูที่มีแนวปฏิบัติที่ดี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่มีแนวปฏิบัติที่ดีเป็น Thai Master Trainer จาก สพฐ. 3 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการสัมภาษณ์มีดังนี้

1) ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน

“...ก่อนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายครูจำเป็นต้องศึกษาหลักสูตร มาตรฐาน ตัวชี้วัดให้ดีเพื่อใช้เป็นตัวกำหนดภาระงาน กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนรวมทั้งเพื่อเป็นการวางแผนที่ดีด้วย...”

(ครูโรงเรียนที่ 1. 10 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

“...การเลือกเนื้อหาต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ได้จากการวิเคราะห์หลักสูตร และความยากของภาษาต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนด้วย การเตรียม

ความพร้อมให้กับผู้เรียนนั้นก็สำคัญมีการใช้สื่อ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้พร้อมสำหรับเนื้อหาใหม่ที่นักเรียนยังไม่รู้”

(ครูโรงเรียนที่ 2. 24 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

“...การกระตุ้นผู้เรียนด้วยการสาธิตเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ทั้งจากการลงมือปฏิบัติเองหรือการใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ วิดีโอ เป็นต้น...”

(ครูโรงเรียนที่ 3. 24 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

สรุปจากการสัมภาษณ์ขึ้นก่อนการปฏิบัติงาน ได้ข้อเสนอแนะว่า ครูควรมีแนวทางในการปฏิบัติที่ดีในเรื่อง มีการวางแผนที่ดี มีการศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา และภาระงานที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ครูควรมีรูปแบบในการทำงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน ครูควรใช้สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับบทเรียนในขั้นถัดไปเช่น เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียน การใช้คำถาม เป็นต้น

2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

“...มีการนำเสนองานจากที่นักเรียนร่วมกันทำงานด้วยรูปแบบต่าง ๆ...”

(ครูโรงเรียนที่ 1. 10 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

“..มีการแจ้งเกณฑ์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งเวลาในการทำกิจกรรม และครูมีการสังเกตห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมไม่ทิ้งกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ...”

(ครูโรงเรียนที่ 2. 24 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

“...มีการกำหนดรูปแบบการทำงานอย่างหลากหลายเช่น กิจกรรมเดี่ยว คู่ และกลุ่ม และนักเรียนทุกคนก็มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วยการจดบันทึกไปด้วย ...”

(ครูโรงเรียนที่ 3. 24 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

สรุปจากการสัมภาษณ์ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน ได้ข้อเสนอแนะว่า ครูควรแจ้งเกณฑ์การปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ครูควรมีรูปแบบการทำงานอย่างหลากหลาย ครูควรมีการสังเกตห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ครูควรมีการให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียนและครูควรมีรูปแบบการนำเสนออย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกทำโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหา

3) ชั้นหลังการปฏิบัติงาน

“...การสอนไวยากรณ์ยังคงสำคัญอยู่หลังจากที่ทำกิจกรรมโดยการวิเคราะห์เรื่องที่นักเรียนยังไม่เข้าใจมาสอนเพิ่มเติมด้วยรูปแบบการสอนต่าง ๆ...”

(ครูโรงเรียนที่ 1. 10 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

“...มีการประเมินผู้เรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียนโดยครูผู้สอน รวมทั้งการประเมินงานด้วยตัวนักเรียนเองและเพื่อนร่วมห้องด้วยการประเมินตามสภาพจริง ...”

(ครูโรงเรียนที่ 2. 24 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

“...มีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านภาษาจากการทำกิจกรรมและมีการสร้างแบบฝึกเสริมในทุก ๆ ด้านที่ครูหยิบยกขึ้นมา...”
(ครูโรงเรียนที่ 3. 24 มกราคม 2563: การสัมภาษณ์)

สรุปจากการสัมภาษณ์ขึ้นหลังการปฏิบัติงาน ได้ข้อเสนอแนะว่า ครูควรมีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องของการประเมินนักเรียนตามสภาพจริงอย่างรอบด้าน มีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาทั้ง 4 ทักษะ คำศัพท์และไวยากรณ์เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้กับผู้เรียน

ผู้วิจัยนำผลจากการสัมภาษณ์ครูที่มีแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน มาทำการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาประกอบการร่างโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ดังตาราง 15

ตาราง 15 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนการสอน	การศึกษา Best Practices	แนวปฏิบัติ
<p><u>ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก ช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ ให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการสร้างความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป 	<p><u>ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> มีการวางแผนที่ดี มีการศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา และภาระงานที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ครูควรมีรูปแบบในการทำงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน ครูควรใช้สื่อและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับบทเรียนในขั้นถัดไปเช่น เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียน การใช้คำถาม เป็นต้น 	<p><u>ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้สอนมีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหาภาระงาน และเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนมีวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ ผู้สอนเลือกรูปแบบของการทำภาระงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน ผู้สอนใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้สามารถปฏิบัติงานได้ ผู้สอนใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างหลากหลาย ผู้สอนสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไป

ขั้นตอนการสอน	การศึกษา Best Practices	แนวปฏิบัติ
<p><u>ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์และรูปแบบของการรายงานผลการปฏิบัติงาน กำหนดเวลาหรือความยาวของเนื้อหาในการรายงานผลการปฏิบัติงานและกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด ผู้เรียนดำเนินการตาม task ที่ตนเองได้รับหมายให้สำเร็จ มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ดูแล (Teacher as a Monitor) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ชี้แจงผู้เรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงาน ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงาน ผู้เรียนนำเสนอผลงานจากการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนดำเนินการ จดบันทึก สรุปใจความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวภาษาที่ผู้เรียนที่นำเสนอเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ 	<p><u>ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ครูควรแจ้งเกณฑ์การปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ครูควรมีรูปแบบการทำงานอย่างหลากหลาย ครูควรมีการสังเกตห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ครูควรมีการให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน ครูควรมีรูปแบบการนำเสนออย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกทำโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหา 	<p><u>ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้สอนชี้แจงรูปแบบการทำการงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับนักเรียน ผู้สอนกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ผู้สอนกำหนดบทบาทและหน้าที่ของทุกคนในห้องขณะปฏิบัติงาน ผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้สังเกตการณ์ขณะปฏิบัติงาน ผู้เรียนเลือกรูปแบบการนำเสนองานปฏิบัติที่เหมาะสมจากที่ผู้สอนกำหนดให้ ผู้เรียนร่วมกันวางแผนรายงานตามรูปแบบที่ตนเองเลือก ผู้เรียนที่ไม่ได้นำเสนองานมีบทบาทในการจดบันทึกเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป ผู้สอนมีการให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน ผู้สอนทำการจดบันทึกในประเด็นต่าง ๆ ทางด้านภาษาเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

ขั้นตอนการสอน	การศึกษา Best Practices	แนวปฏิบัติ
<p><u>ขั้นหลังการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน 2. ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน 3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ภาษา 4. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความหมายของโครงเรื่อง (Semantic) ความคิดรวบยอด (Concepts) โครงสร้างภาษา (Themes) และหน้าที่ (Function) ของความรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน 5. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ในเรื่องเสียง การเน้นคำ สำเนียง (Phonology : Intonation, Stress and Sound) 6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้หลักการใช คำ หรือส่วนประกอบของคำ (Words or Parts of Words) และประเด็นอื่นๆในเรื่องของไวยากรณ์หรือหลักการใช้ภาษา 7. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปการแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ (Categories of Meaning and use) ในเรื่องหลักการใช้ภาษา 	<p><u>ขั้นหลังการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูควรมีการประเมินนักเรียนตามสภาพจริงอย่างรอบด้าน 2. มีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาทั้ง 4 ทักษะ คำศัพท์และไวยากรณ์ 3. ครูควรมีการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้กับผู้เรียน 	<p><u>ขั้นหลังการปฏิบัติงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนประเมินผลจากการปฏิบัติงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนตามสภาพจริง 2. ผู้สอนประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน 3. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาจากการปฏิบัติงาน 4. ผู้สอนนำข้อผิดพลาดที่ได้จากการบันทึกมานำเสนอให้กับผู้เรียน 5. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการจดบันทึกเกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางภาษา 6. ผู้สอนฝึกผู้เรียนอีกครั้งจากข้อผิดพลาดที่สังเกตได้จากการปฏิบัติงาน 7. ผู้สอนเตรียมแบบฝึกหัดเสริมในประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน

ขั้นตอนการสอน	การศึกษา Best Practices	แนวปฏิบัติ
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เพิ่งเรียนผ่านไปอีกครั้ง9. เตรียมแบบฝึกหัดเสริมทางไวยากรณ์ การเติมคำอ่านออกเสียงหรือสนทนากันในประเด็นที่เพิ่งเรียนผ่านไป		

จากตาราง 15 ผลการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม พบว่า

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา ภาระงาน และเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. การวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ
3. การเลือกรูปแบบของการทำภาระงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน
4. การใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้
5. การใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างหลากหลาย
6. การสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไป

ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

1. การชี้แจงรูปแบบการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับนักเรียน
2. การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
3. การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของทุกคนในห้องขณะปฏิบัติงาน
4. การมีบทบาทในการเป็นผู้สังเกตการณ์ขณะปฏิบัติงานของครู
5. การเลือกรูปแบบการนำเสนองานปฏิบัติที่เหมาะสมของผู้เรียนจากที่ผู้สอนกำหนดให้
6. การร่วมกันวางแผนรายงานตามรูปแบบที่ตนเองเลือกของผู้เรียน
7. การจัดบันทึกของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป
8. การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน
9. การจัดบันทึกในประเด็นต่าง ๆ ทางด้านภาษาของผู้สอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

ขั้นหลังการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

1. การประเมินผลจากผลการปฏิบัติงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนตามสภาพจริง
2. การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนของผู้สอน
3. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาจากการปฏิบัติงานของผู้เรียน

4. การนำเสนอข้อผิดพลาดที่ได้จากการบันทึกมานำเสนอให้กับผู้เรียน
5. การร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการจดบันทึกเกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางภาษา
6. การฝึกผู้เรียนอีกครั้งจากข้อผิดพลาดที่สังเกตได้จากการปฏิบัติงาน
7. การเตรียมแบบฝึกหัดเสริมในประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน

ตอนที่ 3 การตรวจสอบยืนยันโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้องค์ประกอบของโปรแกรมนี้นี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) รูปแบบและวิธีการพัฒนา 4) เนื้อหาและสาระสำคัญ และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม และผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม การวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม และการศึกษา Best Practices เกี่ยวกับการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานจากครูที่มีแนวปฏิบัติที่ดี มาเป็นข้อมูลประกอบการยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยมีรายละเอียดของโปรแกรมนี้นี้

1) หลักการ

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่ด้านการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทำให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้านเต็มตามศักยภาพ พร้อมก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ มีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

2) วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

3) เนื้อหาและสาระสำคัญ

เนื้อหาของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งออกเป็น

โมดูล 1 Pre-task ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วยเนื้อหา ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา ภาระงาน และเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. การวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ
3. การเลือกรูปแบบของการทำภาระงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน
4. การใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้
5. การใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างหลากหลาย
6. การสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไปได้รับมอบหมาย

โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วยเนื้อหา ดังนี้

1. การชี้แจงรูปแบบการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับนักเรียน
2. การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
3. การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของทุกคนในห้องขณะปฏิบัติงาน
4. การมีบทบาทในการเป็นผู้สังเกตการณ์ขณะปฏิบัติงานของครู
5. การเลือกรูปแบบการนำเสนองานปฏิบัติที่เหมาะสมของผู้เรียนจากที่ผู้สอนกำหนดให้
6. การร่วมกันวางแผนรายงานตามรูปแบบที่ตนเองเลือกของผู้เรียน
7. การจดบันทึกของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป
8. การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน
9. การจดบันทึกในประเด็นต่าง ๆ ทางด้านภาษาของผู้สอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

โมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วยเนื้อหา ดังนี้

1. การประเมินผลจากผลการปฏิบัติงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนตามสภาพจริง
2. การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนของผู้สอน
3. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาจากการปฏิบัติงานของผู้เรียน
4. การนำเสนอข้อผิดพลาดที่ได้จากการบันทึกมานำเสนอให้กับผู้เรียน
5. การร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการจดบันทึกเกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางภาษา
6. การฝึกผู้เรียนอีกครั้งจากข้อผิดพลาดที่สังเกตได้จากการปฏิบัติงาน
7. การเตรียมแบบฝึกหัดเสริมในประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน

4) รูปแบบและวิธีการพัฒนา

วิธีการพัฒนาเป็นแนวทางที่ใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และปรับปรุงพฤติกรรมของบุคลากรซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาภาพรวม ขององค์กรในที่สุดและเหมาะสมกับการพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน สำหรับสถานศึกษาได้ทั้งหมด 5 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม 2) การพัฒนาตนเอง 3) การสอนงาน 4) การนิเทศ และ 5) กระบวนการพี่เลี้ยง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 รูปแบบและวิธีการพัฒนา

	เนื้อหา/สาระสำคัญ	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา
ขั้นที่ 1 เตรียมการ	1. ศึกษารายละเอียดของการสอน ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน 2. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจการ ดำเนินการ 3. ศึกษาแนวคิดการพัฒนาครูด้านการ สอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน 4. ทดสอบก่อนการพัฒนา	เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้น ภาระงาน	5 ชั่วโมง
ขั้นที่ 2 การพัฒนา	การประชุมปฏิบัติการ 3 โมดูล โมดูล 1 Pre-task ชั้นเตรียมงานปฏิบัติ โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่าง การ ปฏิบัติงาน โมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน	1. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ ทราบถึงความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและ ความสำคัญการสอนแบบ Task-based Language Teaching	20 ชั่วโมง
ขั้นที่ 3 การนำไปใช้	คณะกรรมการนิเทศใช้กิจกรรมการสอน งานกระบวนการพี่เลี้ยงกิจกรรมการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้	2. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ ฝึกออกแบบการสอนแบบ Task-based Language Teaching เพื่อให้ครูที่เข้าอบรม ได้นำความเชิงทฤษฎีไปสู่การ ปฏิบัติ	15 ชั่วโมง
ขั้นที่ 4 การ ประเมินผล หลังการ พัฒนา	สรุปและประเมินผลการใช้โปรแกรม พัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบ เน้นภาระงาน	เพื่อสรุปบทเรียนและสะท้อน ผลการดำเนินการพัฒนาครูด้าน การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้น ภาระงาน	5 ชั่วโมง

รูปแบบและวิธีการพัฒนาจะใช้วิธีการพัฒนานำไปเป็นหลักการในการพัฒนาตนเองต่อไปอย่างต่อเนื่อง (Continuous Self Development) ซึ่งวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ดำเนินการพัฒนาโปรแกรมมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการ (5 ชั่วโมง)

1. การลงทะเบียนการปฐมนิเทศชี้แจงและสร้างความตระหนัก
2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Study)
3. ประเมินการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครู
 - 3.1 จัดทำการสนทนากลุ่มสอบถามเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
 - 3.2 ทดสอบความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานของครู
 - 3.3 ประเมินความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยครู

ประเมินตนเองและคณะกรรมการประเมินโดยพิจารณาจากผลการนิเทศที่ผ่านมาแฟ้มสะสมผลงาน และข้อมูลอื่น ๆ ของครুরายบุคคล

ขั้นที่ 2 การพัฒนา (20 ชั่วโมง)

การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ประกอบด้วยโมดูล 1 Pre-task ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ โมดูล 2 Task cycle ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และโมดูล 3 Post-task ขั้นหลังการปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ (15 ชั่วโมง)

เป็นการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ควบคู่กับการปฏิบัติโดยดำเนินกิจกรรมพัฒนาด้วยวิธีการพัฒนา 5 กิจกรรมคือ กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-learning) กิจกรรมการสอนงาน (Coaching) กิจกรรมการนิเทศ (Supervision) และกิจกรรมพี่เลี้ยง (Mentoring) ซึ่งถือเป็นภารกิจปกติของโรงเรียนที่จะต้องมีการนิเทศภายในโดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการครูที่ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงและเพื่อนร่วมงานเป็นผู้ร่วมนิเทศภายหลังการนิเทศแต่ละครั้งจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทบทวนการดำเนินการ

ขั้นที่ 4 การประเมินผลหลังการพัฒนา (5 ชั่วโมง)

เป็นการประเมินผลการใช้วิธีประเมินจากการนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้ประเมินจากการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนและประเมินจากการสรุปรายงานผลการดำเนินกิจกรรม

การวัดและประเมินผลโปรแกรม

1. ประเมินซ้กถามและการให้ข้อเสนอแนะ
2. ประเมินการทำกิจกรรมตามที่กำหนด
3. ประเมินความสนใจและความตั้งใจในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง
4. ประเมินจากใบงานและใบกิจกรรม

ตอนที่ 4 การประเมินโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

จัดขึ้นเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2563 ณ ห้องประชุมไต้ถ้อย 2 โรงเรียนอนุเทพพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวน 9 ท่าน (รายชื่อในภาคผนวก ค) ซึ่งข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงดังตาราง 23

ตาราง 17 บันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อตรวจสอบยืนยันโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ประเด็นการสนทนา	ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
หลักการ	มีความชัดเจน (คงไว้)	คงไว้
วัตถุประสงค์	มีความชัดเจนและครอบคลุม (คงไว้)	คงไว้
เนื้อหา Module 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน 1. ผู้สอนมีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา ภาระงาน และเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2. ผู้สอนมีวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ 3. ผู้สอนเลือกรูปแบบของการทำภาระงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน 4. ผู้สอนใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้สามารถปฏิบัติงานได้	1. ควรมีการกล่าวถึงความหมาย ทฤษฎี ความจำเป็นของการสอนแบบเน้นภาระงาน 2. ควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหา 3. ควรเพิ่มรูปแบบการประเมินให้หลากหลาย	1. ปรับเพิ่มเนื้อหา ความหมาย ทฤษฎี ความจำเป็นของการสอนแบบเน้นภาระงาน 2. ปรับเวลาให้สอดคล้องกับเนื้อหา 3. ปรับเพิ่มรูปแบบการประเมิน

ประเด็นการสนทนา	ข้อเสนอแนะ จากผู้ทรงคุณวุฒิ	การปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ
5. ผู้สอนใช้เทคนิคการนำเข้าสู่ บทเรียนอย่างหลากหลาย 6. ผู้สอนสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียน ก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไป		
Module 2 ชั้นระหว่างการ ปฏิบัติงาน 1. ผู้สอนชี้แจงรูปแบบการทำภาระ งานที่ได้รับมอบหมายสำหรับนักเรียน 2. ผู้สอนกำหนดเวลาในการ ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน 3. ผู้สอนกำหนดบทบาทและหน้าที่ ของทุกคนในห้องขณะปฏิบัติงาน 4. ผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้ สังเกตการณ์ขณะปฏิบัติงาน 5. ผู้เรียนเลือกรูปแบบการนำเสนอ งานปฏิบัติที่เหมาะสมจากที่ผู้สอน กำหนดให้ 6. ผู้เรียนร่วมกันวางแผนรายงานตาม รูปแบบที่ตนเองเลือก 7. ผู้เรียนที่ไม่ได้นำเสนองานมีบทบาท ในการจดบันทึกเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ ต่อไป 8. ผู้สอนมีการให้ข้อเสนอแนะเชิงบวก กับผู้เรียน 9. ผู้สอนทำการจดบันทึกในประเด็น ต่าง ๆ ทางด้านภาษาเพื่อนำมา วิเคราะห์ต่อไป	1. ควรมีการกล่าวถึงความหมาย ทฤษฎี ความจำเป็นของการสอน แบบเน้นภาระงาน 2. ควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับ เนื้อหา 3. ควรเพิ่มรูปแบบการประเมินให้ หลากหลาย	1. ปรับเพิ่มเนื้อหา ความหมาย ทฤษฎี ความจำเป็นของการ สอนแบบเน้นภาระงาน 2. ปรับเวลาให้ สอดคล้องกับเนื้อหา 3. ปรับเพิ่มรูปแบบการ ประเมิน
Module 3 ชั้นหลังการปฏิบัติงาน 1. ผู้เรียนประเมินผลจากผลการ ปฏิบัติงานของตนเองและเพื่อนร่วม ชั้นเรียนตามสภาพจริง	1. ควรมีการกล่าวถึงความหมาย ทฤษฎี ความจำเป็นของการสอน แบบเน้นภาระงาน	1. ปรับเพิ่มเนื้อหา ความหมาย ทฤษฎี

ประเด็นการสนทนา	ข้อเสนอแนะ จากผู้ทรงคุณวุฒิ	การปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ
2. ผู้สอนประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้เรียน 3. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์ ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาจากการ ปฏิบัติงาน 4. ผู้สอนนำข้อผิดพลาดที่ได้จากการ บันทึกมานำเสนอให้กับผู้เรียน 5. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ ประเด็นที่ได้จากการจดบันทึกเกี่ยวกับ ข้อผิดพลาดทางภาษา 6. ผู้สอนฝึกผู้เรียนอีกครั้งจาก ข้อผิดพลาดที่สังเกตได้จากการ ปฏิบัติงาน 7. ผู้สอนเตรียมแบบฝึกหัดเสริมใน ประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ให้กับ ผู้เรียน	2. ควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับ เนื้อหา 3. ควรเพิ่มรูปแบบการประเมินให้ หลากหลาย	ความจำเป็นของการ สอนแบบเน้นภาระงาน 2. ปรับเวลาให้ สอดคล้องกับเนื้อหา 3. ปรับเพิ่มรูปแบบการ ประเมิน
รูปแบบและวิธีการพัฒนา	1. ควรพิจารณารูปแบบและวิธีการ พัฒนาจากบุคลากรที่มีอยู่	1. ปรับให้สอดคล้องกับ บุคลากรที่มีอยู่
การวัดและประเมินผลโปรแกรม	1. ควรเพิ่มวิธีการประเมินให้ หลากหลาย	1. ปรับเพิ่มวิธีการ ประเมินให้หลากหลาย

นำร่างโปรแกรมฯ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จนได้โปรแกรม
พัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม (ฉบับสมบูรณ์) โดยมีรายละเอียดของโปรแกรมหาดังนี้

1) หลักการ

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เพื่อนำไปสู่การ
ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ใหม่ด้านการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียน
สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทำ

ให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้านเต็มตามศักยภาพ พร้อมก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ มีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

2) วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

3) เนื้อหาและสาระสำคัญ

เนื้อหาของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งออกเป็น

โมดูล 1 Pre-task ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วยเนื้อหาดังนี้

- ปฏิบัติงาน
1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นก่อนการปฏิบัติงาน
 2. การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา ภาระงาน และเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียน
 3. การวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ
 4. การเลือกรูปแบบของการทำภาระงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน
 5. การใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้
 6. การใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างหลากหลาย
 7. การสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไปได้รับมอบหมาย

โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วยเนื้อหาดังนี้

- ปฏิบัติงาน
1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน
 2. การชี้แจงรูปแบบการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับนักเรียน
 3. การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
 4. การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของทุกคนในห้องขณะปฏิบัติงาน
 5. การมีบทบาทในการเป็นผู้สังเกตการณ์ขณะปฏิบัติงานของครู
 6. การเลือกรูปแบบการนำเสนองานปฏิบัติที่เหมาะสมของผู้เรียนจากที่ผู้สอนกำหนดให้
 7. การร่วมกันวางแผนรายงานตามรูปแบบที่ตนเองเลือกของผู้เรียน
 8. การจดบันทึกของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป
 9. การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน

10. การจดบันทึกในประเด็นต่าง ๆ ทางด้านภาษาของผู้สอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

โมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วยเนื้อหาดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นหลังการปฏิบัติงาน
2. การประเมินผลจากผลการปฏิบัติงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนตามสภาพจริง
3. การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนของผู้สอน
4. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาจากการปฏิบัติงานของผู้เรียน
5. การนำเสนอข้อผิดพลาดที่ได้จากการบันทึกมานำเสนอให้กับผู้เรียน
6. การร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการจดบันทึกเกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางภาษา
7. การฝึกผู้เรียนอีกครั้งจากข้อผิดพลาดที่สังเกตได้จากการปฏิบัติงาน
8. การเตรียมแบบฝึกหัดเสริมในประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน

4) รูปแบบและวิธีการพัฒนา

วิธีการพัฒนาเป็นแนวทางที่ใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และปรับปรุงพฤติกรรมของบุคลากรซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาภาพรวมขององค์กรในที่สุดและเหมาะสมกับการพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน สำหรับสถานศึกษาได้ทั้งหมด 2 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม 2) การพัฒนาตนเอง ดังตารางต่อไปนี้ ตาราง 18 รูปแบบและวิธีการพัฒนา

	เนื้อหา/สาระสำคัญ	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา
ชั้นที่ 1	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษารายละเอียดของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน 3. ศึกษาแนวคิดการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน 4. ทดสอบก่อนการพัฒนา 	เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	2 ชั่วโมง

	เนื้อหา/สาระสำคัญ	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา
ขั้นที่ 2	การประชุมปฏิบัติการ 3 โมดูล โมดูล 1 Pre-task ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน โมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน	1. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ทราบถึงความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญการสอนแบบ Task-based Language Teaching 2. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ฝึกออกแบบการสอนแบบ Task-based Language Teaching	18 ชั่วโมง
ขั้นที่ 3	สรุปและประเมินผลการใช้โปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	เพื่อสรุปทเรียนและสะท้อนผลการดำเนินการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	2 ชั่วโมง

5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม

1. ประเมินซักถามและการให้ข้อเสนอแนะ
2. ประเมินการทำกิจกรรมตามที่กำหนด
3. ประเมินความสนใจและความตั้งใจในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง
4. ประเมินจากใบงานและใบกิจกรรม
5. ประเมินจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมฯ

ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนผังของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ดังภาพประกอบ 3

พูน ปณ ติโต ชีเว

โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน
สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 22 นครพนม

หลักการ

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่ด้านการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทำให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้านเต็มตามศักยภาพพร้อมก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ มีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

เนื้อหา

โมดูล 1 (6 ชม.)

ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน

โมดูล 2 (6 ชม.)

ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

โมดูล 3 (6 ชม.)

ขั้นหลังการปฏิบัติงาน

วิธีการพัฒนา

1. การศึกษาด้วยตนเอง
2. การประชุมเชิงปฏิบัติการ

กิจกรรมย่อย

- 1) ทำแบบทดสอบก่อนการอบรม
- 2) ศึกษาเนื้อหาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- 3) ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากใบความรู้
- 4) สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้
- 5) ทำใบงาน/กิจกรรมที่กำหนด
- 6) แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่สนใจ
- 7) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้ารับการอบรมกับวิทยากรประจำหลักสูตร
- 8) ทำแบบทดสอบหลังการอบรม

การวัดและประเมินผล

1. การประเมินความรู้ความเข้าใจ ก่อน-หลัง การพัฒนา
2. การประเมินความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานจากใบงาน กิจกรรมต่างๆ
3. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนา

ภาพประกอบ 3 โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน

โมดูล 1 ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน (จำนวน 6 ชั่วโมง)

หลักการ

การที่ครูผู้สอนสามารถแนะนำบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าผู้เรียนกำลังจะได้เรียนอะไรเสมือนเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดย ครูผู้สอนต้องช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติในแต่ละรายชั่วโมง ผู้สอนควรมีการใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนก่อนทำการเรียนการสอน และผู้สอนควรมีการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นต่อไปรวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนวางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับการทำกิจกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ทราบถึงความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของขั้นเตรียมงานปฏิบัติของการสอนแบบ Task-based Language Teaching
2. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ฝึกการเตรียมการขั้นเตรียมงานปฏิบัติของการสอนแบบ Task-based Language Teaching

เนื้อหา

1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของขั้นก่อนการปฏิบัติงาน
2. การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา ภาระงาน และเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียน
3. การวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ
4. การเลือกรูปแบบของการทำภาระงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน
5. การใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้
6. การใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างหลากหลาย
7. การสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไปได้รับมอบหมาย

วิธีการพัฒนา

1. การศึกษาด้วยตนเอง
2. การประชุมเชิงปฏิบัติการ

กิจกรรม

- 1) ทำแบบทดสอบก่อนการอบรม
- 2) ศึกษาเนื้อหาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- 3) ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากใบความรู้
- 4) สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้
- 5) ทำใบงาน/กิจกรรมที่กำหนด
- 6) แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่สนใจ
- 7) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้ารับการอบรมกับวิทยากรประจำหลักสูตร
- 8) ทำแบบทดสอบหลังการอบรม

การวัดและประเมินผล

1. การร่วมกิจกรรม
2. ประเมินผลงานจากใบงานระหว่างที่ปฏิบัติ
3. ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อน-หลัง การพัฒนา

ภาพประกอบ 4 โมดูล 1 ชั้นเตรียมงานปฏิบัติ

โมดูล 2 ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (จำนวน 6 ชั่วโมง)

หลักการ

การลงมือปฏิบัติในการทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างสมบูรณ์แบบด้วยการทำกิจกรรมจากงานที่ได้รับมอบหมาย การวางแผนเตรียมนำเสนอและการรายงานต่อหน้าชั้นเรียนโดยครูผู้สอนผู้สอนจะมีบทบาทในฐานะเป็นผู้ดูแลคอยให้คำปรึกษานักเรียนและออกแบบการทำกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุดในทุก ๆ กิจกรรม มีการกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมซึ่งขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของครูว่าต้องการความถูกต้องของภาษาหรือความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มีการจัดบันทึกทั้งตัวครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนขณะที่นักเรียนกำลังนำเสนอเพื่อเก็บเป็นข้อมูลในการทำกิจกรรมในขั้นตอนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ทราบถึงความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นระหว่างการปฏิบัติงานของการสอนแบบ Task-based Language Teaching
2. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ฝึกการเตรียมการชั้นระหว่างการปฏิบัติงานของการสอนแบบ Task-based Language Teaching

เนื้อหา

1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน
2. การชี้แจงรูปแบบการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับนักเรียน
3. การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
4. การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของทุกคนในห้องขณะปฏิบัติงาน
5. การมีบทบาทในการเป็นผู้สังเกตการณ์ขณะปฏิบัติงานของครู
6. การเลือกรูปแบบการนำเสนองานปฏิบัติที่เหมาะสมของผู้เรียนจากที่ผู้สอนกำหนดให้
7. การร่วมกันวางแผนรายงานตามรูปแบบที่ตนเองเลือกของผู้เรียน
8. การจัดบันทึกของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป
9. การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน
10. การจัดบันทึกในประเด็นต่าง ๆ ทางด้านภาษาของผู้สอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

วิธีการพัฒนา

1. การศึกษาด้วยตนเอง
2. การประชุมเชิงปฏิบัติการ

การวัดและประเมินผล

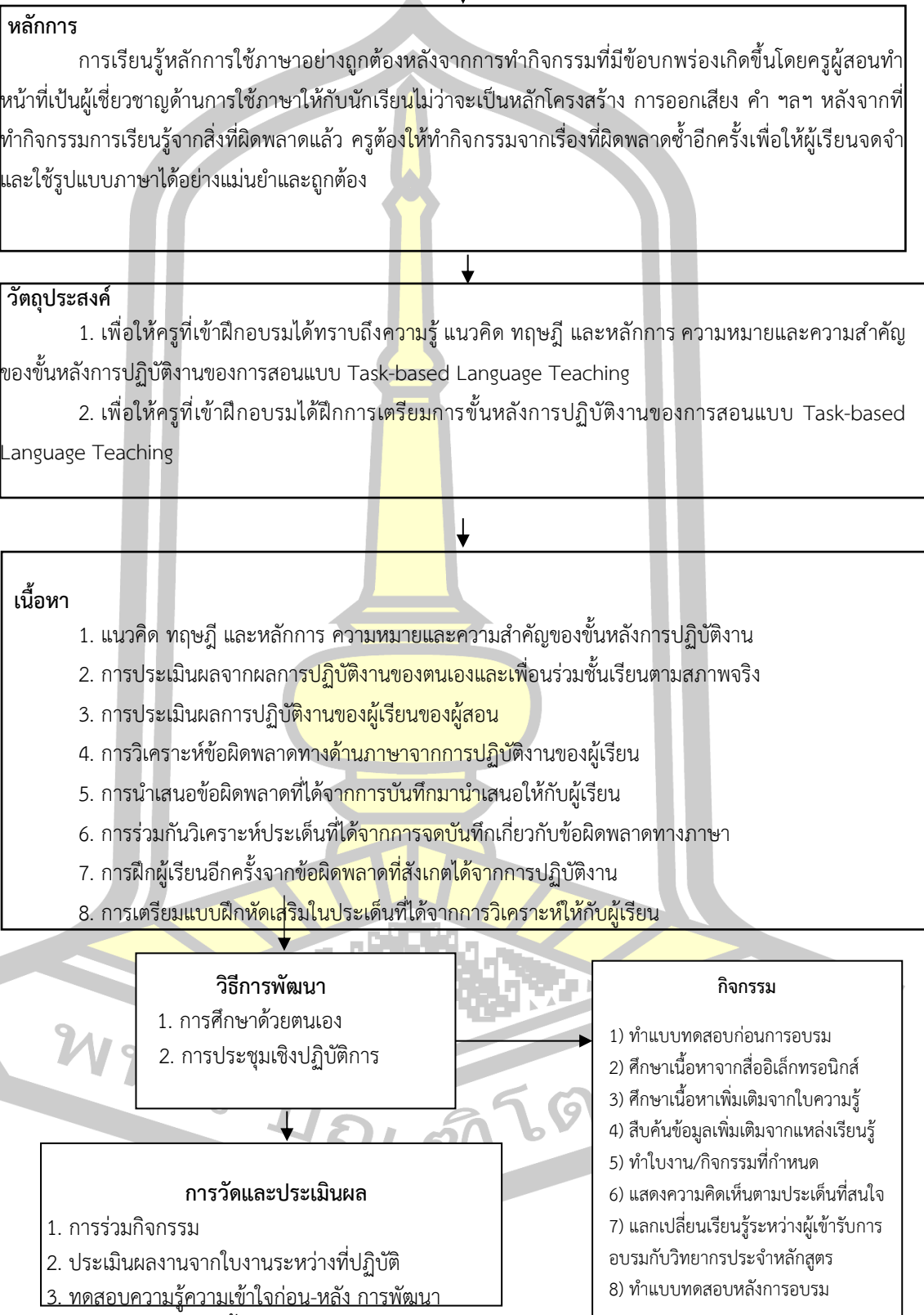
1. การร่วมกิจกรรม
2. ประเมินผลงานจากใบงานระหว่างที่ปฏิบัติ
3. ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อน-หลัง

กิจกรรม

- 1) ทำแบบทดสอบก่อนการอบรม
- 2) ศึกษาเนื้อหาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- 3) ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากใบความรู้
- 4) สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้
- 5) ทำใบงาน/กิจกรรมที่กำหนด
- 6) แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่สนใจ
- 7) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้ารับการอบรมกับวิทยากรประจำหลักสูตร
- 8) ทำแบบทดสอบหลังการอบรม

ภาพประกอบ 5 โมดูล 2 ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน

โมดูล 3 ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (จำนวน 6 ชั่วโมง)

ภาพประกอบ 6 โมดูล 3 ชั้นหลังการปฏิบัติงาน

การพัฒนาตามโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน
สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แสดงดังตาราง
19

ตาราง 19 การพัฒนาตามโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน
สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม

วันที่	09.00 - 10.00	10.00 - 11.00	11.00 - 12.00	12.00 - 13.00	13.00 - 14.00	14.00 - 15.00	15.00 - 16.00	16.00 - 17.00
1	ปฐมนิเทศ Pretest	ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ			ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน			
2	ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน			ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน				
	ขั้นหลังการปฏิบัติงาน			ขั้นหลังการปฏิบัติงาน				Post test สรุปผลการ พัฒนา

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครู
ภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงดังตาราง 20

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้

ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. หลักการ	4.75	0.46	มากที่สุด	4.38	0.52	มาก
2. วัตถุประสงค์	4.75	0.46	มากที่สุด	4.25	0.46	มาก
3. เนื้อหา						
3.1 Module 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน	4.50	0.53	มาก	4.13	0.35	มาก
3.2 Module 2 ขั้นระหว่างการ ปฏิบัติงาน	4.88	0.35	มากที่สุด	4.25	0.46	มาก
3.3 Module 3 ขั้นหลังการปฏิบัติงาน	4.75	0.46	มากที่สุด	4.38	0.52	มาก
4. วิธีการพัฒนา						
4.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.63	0.52	มากที่สุด	4.25	0.46	มาก
4.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ 1) ทำแบบทดสอบก่อนการอบรม	4.75	0.46	มากที่สุด	4.13	0.35	มาก

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2) ศึกษาเนื้อหาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 3) ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากใบความรู้ 4) สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ 5) ทำใบงาน/กิจกรรมที่กำหนด 6) แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่สนใจ 7) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้ารับการ อบรมกับวิทยากรประจำหลักสูตร 8) ทำแบบทดสอบหลังการอบรม						
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 การประเมินความรู้ ความเข้าใจ ก่อน-หลัง การพัฒนา	4.88	0.35	มากที่สุด	4.25	0.46	มาก
5.2 การประเมินความสามารถในการ สอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	4.75	0.46	มากที่สุด	4.13	0.35	มาก
5.3 การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้า รับพัฒนาที่มีต่อโปรแกรมฯ	4.75	0.46	มากที่สุด	4.25	0.46	มาก
โดยรวม	4.74	0.10	มากที่สุด	4.38	0.15	มาก

จากตาราง 20 ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครู
ภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไป
ได้อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ผู้วิจัยได้ดำเนินการในลักษณะของการสำรวจแบบผสม (Exploratory Sequential Mixed Method Research Design) ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

1.1 สภาพปัจจุบันของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และชั้นก่อนการปฏิบัติงานตามลำดับ ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และชั้นก่อนการปฏิบัติงานตามลำดับ ใช้วิธีการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาได้ทั้งหมด 2 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม และ 2) การพัฒนาตนเอง

2. การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

2.1 โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ต้องประกอบของโปรแกรมดังนี้ 1) หลักการความสำคัญของโปรแกรม 2) วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม 3) เนื้อหาและสาระสำคัญโดยเนื้อหาของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งออกเป็นโมดูล 1 Pre-task ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และโมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน 4) รูปแบบและวิธีการพัฒนา มี 2 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม และ

2) การพัฒนาตนเอง และประเมินผลโปรแกรม สารทำได้ดังนี้ 1) ประเมินซักถามและการให้ข้อเสนอแนะ 2) ประเมินการทำกิจกรรมตามที่กำหนด 3) ประเมินความสนใจและความตั้งใจในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง และ 4) ประเมินจากใบงานและใบกิจกรรม และ 5) การตอบแบบสอบถาม

2.2 การประเมินการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม มีข้อค้นพบที่น่าสนใจเห็นควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม พบว่า

1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม พบว่า สภาพปัจจุบันของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และชั้นก่อนการปฏิบัติงานตามลำดับ ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และชั้นก่อนการปฏิบัติงานตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษา คุณภาพของครูจึงมีความสำคัญเพราะครูที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อผู้เรียนที่มีคุณภาพ ครูจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข คุณภาพของครูผู้สอนจึงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึง

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) แต่การสอนภาษาอังกฤษนั้นครูจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered) ซึ่งการสอนดังกล่าวนี้จะไม่เอื้ออำนวยต่อลักษณะการเรียนรู้การสอนภาษาแต่จะกลับเป็นอุปสรรคที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่จะเรียนและในที่สุดจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา และการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงาน (Task-based Language Teaching) เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจ ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ เน้นความหมายในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษาจนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน มีครูเป็นผู้ชี้แนะคอยให้คำแนะนำระหว่างการปฏิบัติงาน (Ellis, 2003) นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่น ขณะทำกิจกรรม การเขียนระดับย่อหน้า ผู้เรียนเกิดตระหนักถึงประโยชน์ของสิ่งที่เรียนและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย รวมถึงผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีความหมายที่แน่นอนนั่นคือ การเขียนเปรียบเทียบในหัวข้อต่าง ๆ (Willis, 2000) สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพร ประพัชรานนท์ (2557) ที่ทำการศึกษาค่าเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาเจตคติผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงความอยากรู้อยากเห็น (curiosity) แรงจูงใจด้านความท้าทาย (challenge) จึงสามารถผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน

สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

2.1 โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม มีองค์ประกอบดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาและสาระสำคัญ 4) รูปแบบและวิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม โดยเนื้อหาของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งออกเป็น 3 โมดูล โมดูล 1 Pre-task ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน โมดูล 2 Task cycle ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน และโมดูล 3 Post-task ขั้นหลังการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้อง ھرรษา สุขกาล (ھرรษา สุขกาล, 2543) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรมการพัฒนาไว้ 3 ส่วนประกอบ 1) บริบท (Context) 2) เป้าหมาย (Goal) 3) แผนหรือวิธีปฏิบัติ (Plan or Method) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 จะต้องมีความพอเหมาะและมีความพอดีเพื่อให้สามารถเกิดความสำเร็จในการพัฒนาได้สอดคล้องกับ ไท คำล้าน (ไท คำล้าน, 2551) ได้พัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผลการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมพบว่า โปรแกรมฝึกอบรมมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งนี้เป็ผลเนื่องมาจากส่วนประกอบของโปรแกรม ได้แก่ จุดมุ่งหมายกิจกรรม

วิธีการอบรม เนื้อหา สาระ รวมทั้งวิธีการประเมินผล และจากการวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมการพัฒนาบุคลากรเช่น การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา การพัฒนาครู เป็นต้น พบว่าโปรแกรมเป็นชุดกิจกรรมหรือการจัดกิจกรรมที่มีขั้นตอน กระบวนการ วิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนา โดยใช้หลักการ ทฤษฎี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อการพัฒนาทั้งด้านตนเองและองค์กร ภายใต้บริบทของการพัฒนาในแต่ละองค์กรให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สุวิมล ว่องวานิช. 2544 ; อุ๋นตา นพคุณ.2546 ; สมหมาย แจ่มประจาง.2548 ; Bar และ Keting.1990 ; Roger.2000) สำหรับวิธีการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานมี 2 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม และ 2) การพัฒนาตนเองซึ่งสอดคล้องกับปริญญา มีสุข (2552 : 18) ทำการวิจัยเรื่องผลของการออกแบบโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วมของครูผลการวิจัยพบว่า 1) ครูส่วนใหญ่มีการใช้รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพ 8 รูปแบบดังนี้ 1) การฝึกอบรม 2) การศึกษาเป็นกลุ่ม 3) การให้มีส่วนร่วม 4) รูปแบบการเป็นพี่เลี้ยง 5) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง 6) การวิจัยปฏิบัติการ 7) การสังเกต และ 8) การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา และสังเคราะห์มาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อนำมาร่างเป็นโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม และได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน ซึ่งองค์ประกอบของโปรแกรมประกอบด้วย ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาและสาระสำคัญ 4) รูปแบบและวิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม และผู้วิจัยได้นำมาจัดทำเป็นแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านทำการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งผลการประเมินพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์กา จันทไทย (พิมพ์กา จันทไทย, 2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาที่มงานครูที่มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนเทศบาล พอสรุปได้ว่าโปรแกรมการพัฒนาที่มงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาลที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) ความสำคัญของโปรแกรม 2) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 3) โครงสร้างของโปรแกรมระยะเวลาการพัฒนา 136 ชั่วโมง 4) วิธีดำเนินการพัฒนา มีกระบวนการพัฒนา 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 เตรียมการ ชั้นที่ 2 การพัฒนา ชั้นที่ 3 ชั้นประเมินผล 5) เนื้อหาและสาระสำคัญของโปรแกรมประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ที่มงานที่มีประสิทธิผล หน่วยการเรียนรู้ 2 กระบวนการพัฒนาที่มงาน โดยมีวิธีการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และการเรียนรู้

ระหว่างปฏิบัติงาน 6) การประเมินผล และคู่มือประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 โปรแกรมการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนเทศบาล ส่วนที่ 3 การประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่าพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ 2) ขั้นระหว่างการทำงาน และ 3) ขั้นหลังการทำงาน ซึ่งผู้บริหารและครู สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนในเชิงนโยบายให้กับสถานศึกษาในการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเพื่อการจัดการเรียนรู้ บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.3 การนำโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเพื่อการจัดการเรียนรู้ไปใช้ผู้วิจัยควรควรศึกษาตามขั้นตอนและเตรียมผู้ช่วยวิทยากรเพื่อให้คำแนะนำในแต่ละกิจกรรม โดยผู้ช่วยวิทยากร 1 คนต่อผู้เข้าอบรม 10 คน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิธีการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเพื่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเพื่อการจัดการเรียนรู้ในหลายสังกัดเพื่อความหลากหลายทางด้านข้อมูล

2.3. ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามผลหรือการศึกษาเพิ่มเติมในด้านการนำโปรแกรมไปใช้สำหรับการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). วิสัยทัศน์การศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). รวมกฎหมายการศึกษา ฉบับเพื่อการปฏิบัติงานด้านกฎหมายการศึกษา. กรุงเทพฯ: คอมมิวเคชั่น.
- กฤตพงศ์ มูลมี และคณะ. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์. (2546). การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม:แนวคิดและวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กุกุยา แสงเดช. (2545). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครู. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- คำหมาน คนไค. (2541). บันทึกของครูประจำบาล. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ (1991).
- จักรเศ เมตตะธำรงค์. (2557). โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงผ่านทางออนไลน์. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราพร ประพัชรานนท์. (2557). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัติเทพ พิทักษานุรัตน์. (2542). เทคนิคการฝึกอบรมและพัฒนา. อุดรธานี: สถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2548). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ถวิล มาตรฐาน. (2544). การปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ทัศนรงค์ จารุเมธีชน. (2556). การพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ไท คำล้าณ. (2551). การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมศึกษาสำหรับผู้บริหาร สถานศึกษา.

อึ้งรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

ธีระ รุญเจริญ และคณะ. (2545). การบริหารเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

ฐปทอง กว้างสวาสดี. (2549). การสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นพรัตน์ ทองมาก. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้รูปแบบปฏิบัติเป็นฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

นฤมล มณีงาม. (2547). การพัฒนาโปรแกรมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานตามหลักการเรียนรู้การรับใช้ สังคมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทกา วารินิน. (2557). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ด. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประสิทธิ์ ประจักษ์โก. (2550). การพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรักการอ่านโดยใช้แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษา โรงเรียนบ้านบึงดงโพน อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย. หนองคาย: หนองคายการพิมพ์.

ปริญญา มีสุข. (2552). ผลการออกแบบโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วมของครู. วิทยานิพนธ์ ค.ด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปานจันทร์ โททอง. (2542). การเปรียบเทียบการประเมินความต้องการจำเป็นระหว่างวิธีเรียงลำดับความสำคัญที่ แตกต่างกันโดยใช้เครื่องมือการประเมินความต้องการจำเป็นที่มีการตอบสนองเดียว. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พงศ์สุวรรณ อุทัยเรือง. (2559). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม d book PRO. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2546). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผนการปฏิรูปการผลิตและการพัฒนาครู คุณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- พัชนี กุลทานันท์. (2553). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูแบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2543). รัฐประศาสนศาสตร์ (ทฤษฎีและแนวการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ิกา จันทไทย. (2558). การพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนเทศบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญพักตร์ อุทิศ. (2547). แนวคิดและเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion : FGD). ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ และวิบูลย์ ไตรณะบุตร. (2542). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มนตรี จุฬาวฒนทล. (2543). รายงานการวิจัยเอกสาร เรื่องนโยบายการผลิตครูและพัฒนาครู. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- มยุรีย์ เขียวฉะอ้อน. (2541). การประเมินความต้องการจำเป็นด้านทักษะพื้นฐานของครูอนุบาลโดยการใช้การวิเคราะห์งาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม : ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ราชการ. กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.
- วงศ์อนุตรโรจน์, ป. (2544). จิตวิทยาบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2542). การบริหาร หลักการ ทฤษฎี และประเด็นทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2555). โรงเรียนองค์การแห่งการเรียนรู้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ศศิณัฐ สรรคบุรณารักษ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). ทฤษฎีการประเมิน พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). คู่มือการจัดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. กทม: ประสานการพิมพ์.

สมหมาย แจ่มกระจ่าง. (2548). กระบวนการเรียนรู้ของผู้ใหญ่การบริหารและการจัดการโครงการฝึกอบรม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). จากจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียน...สู่ขั้นเรียนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556a). บทวิเคราะห์สถานภาพการพัฒนาระบบและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556b). รายงานการวิจัยและพัฒนานโยบายการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักศึกษานิเทศก์และพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2542). เอกสารประกอบการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุทธนู ศรีไสย์. (2549). หลักการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์. (2554). หลักการทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุธี สุทธิสมบูรณ์ และสมาน รังสิโยภุชณ. (2537). หลักการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

สุรพล พุฒคำ. (2544). โครงสร้างการจัดการในสถานศึกษา. ลพบุรี: คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏเทพ

สตรี.

- สุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2554). การพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารสายสนับสนุน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2538). ความรู้ชายแดนด้านการประเมินผลการศึกษา. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, 7(2), 52-67.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษาคณะครู ศาสตราจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2548). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา. (2551). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. มหาสารคาม: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- หรรษา สุขกาล. (2543). การพัฒนารูปแบบโปรแกรมการทำงานระหว่างเรียนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมในการทำงานของ นิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หวน พินิจพันธ์. (2545). การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อรนุช ศรีสะอาดและคณะ. (2550). การวัดและประเมินผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. กทม: ประสาน การพิมพ์.
- อุ้นตา นพคุณ. (2546). กรอบแนวความคิดการพัฒนาโปรแกรมอย่างมีส่วนร่วมทางการศึกษานอกระบบ โรงเรียน. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- Barr, M. J. and L. A. K. (1990). Introduction Elements of program Development, Developing Effective Student Services Program. San Francisco: Jossey-Bass.
- Boone, E. J. (1990). Developing Programs in Adult Education. Brooklyn: Waveland Press.
- Boone, E. J. (1992). Developing Programs in Adult Education. Brooklyn: Waveland Press.
- Boyle, P. G. (1981). Planning Better Programs. New York: McGraw-Hill.
- Caffarella, R. (2002). Planning Programs for Adult Learners : A Practical Guide for

- Educators, Trainers, and Staff Developers. New York: Jossey-Bass.
- Campbell R.F. and others. (1983). Introduction to Educational Administration 6th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Cloutier, C. (1999). The Effect of Task-type on the Interactional Discourse of NNS-NNS Dyads: Jigsaws Information-gap, Problem Solving, Decision-making, and Opinion-exchange Tasks. Dissertation Ph.D, Washington, DC : Georgetown University.
- Ellis, R. (2003). Task-based Language Learning and Teaching. New York: Oxford University Press.
- Fleith, D.S., J. S. R. and K. L. W. (2002). Effects of a Creativity Training Program on Divergent Thinking Abilities and Self - Concept in Monolingual and Bilingual Classrooms. Creativity Research Journal, 14(3-4), 373 – 386.
- Glickman. (2004). Supervision and Instruction Leadership : A Development Approach. Boston: Allyn and Bacon.
- Houle, C. (1996). The Design of Education. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.
- Karimi, Z. and R. B. (2015). The Effects of Pre-task Planning on the Writing Fluency of Iranian EFL Learners. Journal of Language Teaching and Research, 6(2)(March), 357–365.
- Kennedy. P.W. and S.G. Dresser. (2005). Creating a Competency-Based Workplace. Benefits and Compensation Digest, 42(2), 20–23.
- Knowles, M. (1980). The Modern Practice of Adult Education : What is Andragogy. Chicago: Follet.
- Mak, T. . (2014). A Case Study : Task-based Language Teaching in a Chinese Foreign Language Context. Master's Thesis The University of Hong Kong.
- Marashi, H. and L. D. (2012). The Impact of Using Task-based Writing on EFL Learners' Writing Performance and Creativity. Theory and Practice in Language

Studies, 2(12)(December), 2500–2507.

N.S, P. (1987). *Second Language Pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.

Nadler, L. and Z. N. (1989). *Developing Human Resoueces*. San Fransisco: Zessey-Bass Publishers.

Nunan. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. New York: Cambridge University Press.

Nunan. (1999). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.

Nunan. (2004). *Communicative Tasks and the Language Curriculum*. Retrieved from website website: <http://www.ecp.com.cn/in2004/ca1789.htm>

Oxford, R. and others. (2004). Effect of the Presence and Difficulty of Task on Strategy Use: An Exploratory Study. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 42(1), 1–47.

Palmer, T. . (1978). *The in –Service Education of Teacher : Trends Process and Prescriptions*. Massachusetts: Allyn and Bacon.

Pica, T. and others. (1993). *Choosing and Using Communication Tasks for Second Language Introduction and Research Tasks and Language Learning Integrative Theory and Practice*. Bristol: London Press.

Rogers, T. (2000). *Destination Industry Conference : A twenty-First Century*. New York: Addition Wesley Longman.

Rosen, B., S. F. and R. B. (2006). Training for Virtual Teams : An Investigation of Current Practices and Future Needs. *Human Resource Management*, 45(2)(Summer), 229–247.

S, K. J. (1962). *Administration of Public Education*. New York: Harper and Row Publisher.

Skehan, P. A. (1998). *Cognitive Approach to Language Learning*. Oxford, UK: Oxford

University Press.

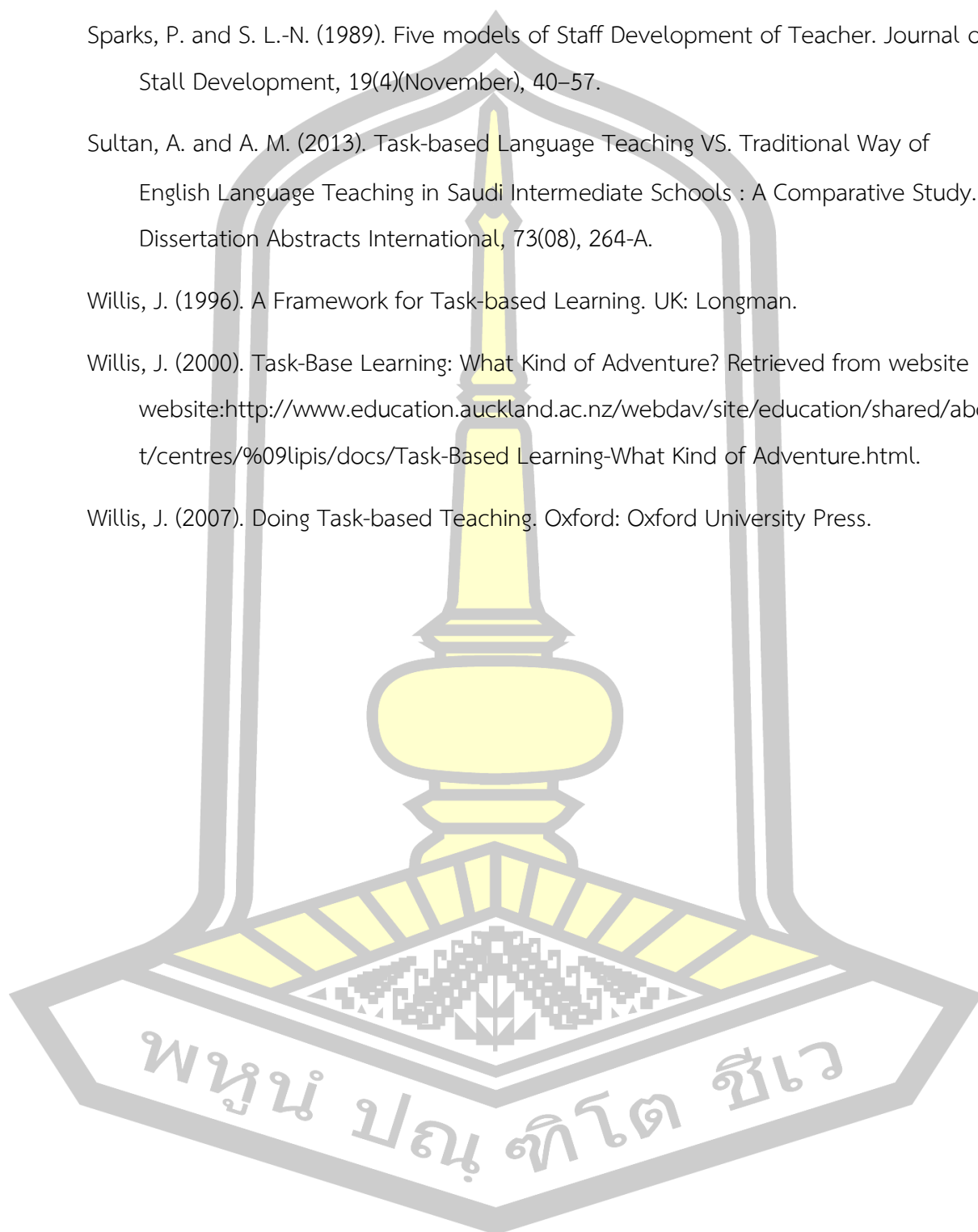
Sparks, P. and S. L.-N. (1989). Five models of Staff Development of Teacher. *Journal of Staff Development*, 19(4)(November), 40-57.

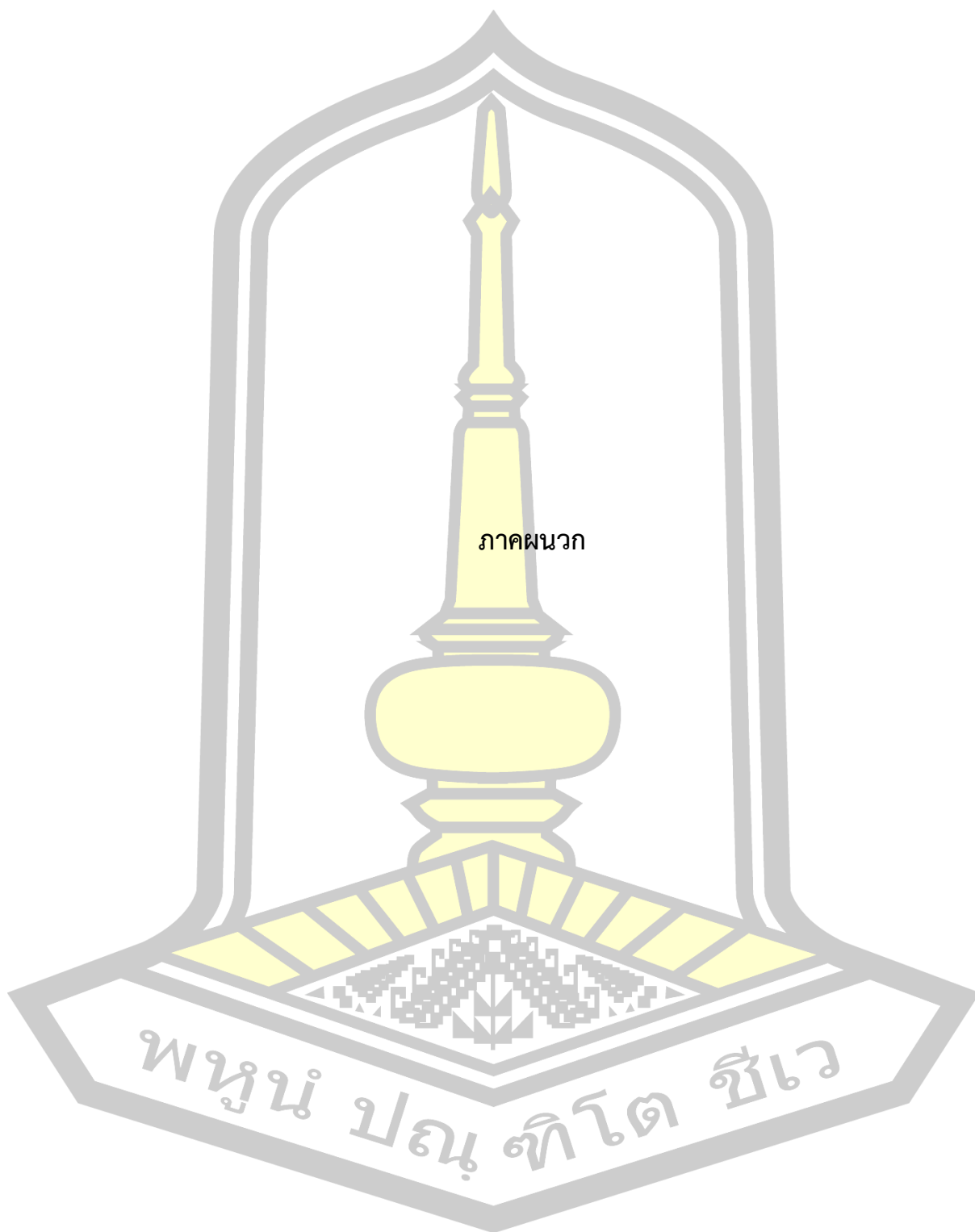
Sultan, A. and A. M. (2013). Task-based Language Teaching VS. Traditional Way of English Language Teaching in Saudi Intermediate Schools : A Comparative Study. *Dissertation Abstracts International*, 73(08), 264-A.

Willis, J. (1996). *A Framework for Task-based Learning*. UK: Longman.

Willis, J. (2000). *Task-Base Learning: What Kind of Adventure?* Retrieved from website [http://www.education.auckland.ac.nz/webdav/site/education/shared/about/centres/%09lipis/docs/Task-Based Learning-What Kind of Adventure.html](http://www.education.auckland.ac.nz/webdav/site/education/shared/about/centres/%09lipis/docs/Task-Based%20Learning-What%20Kind%20of%20Adventure.html).

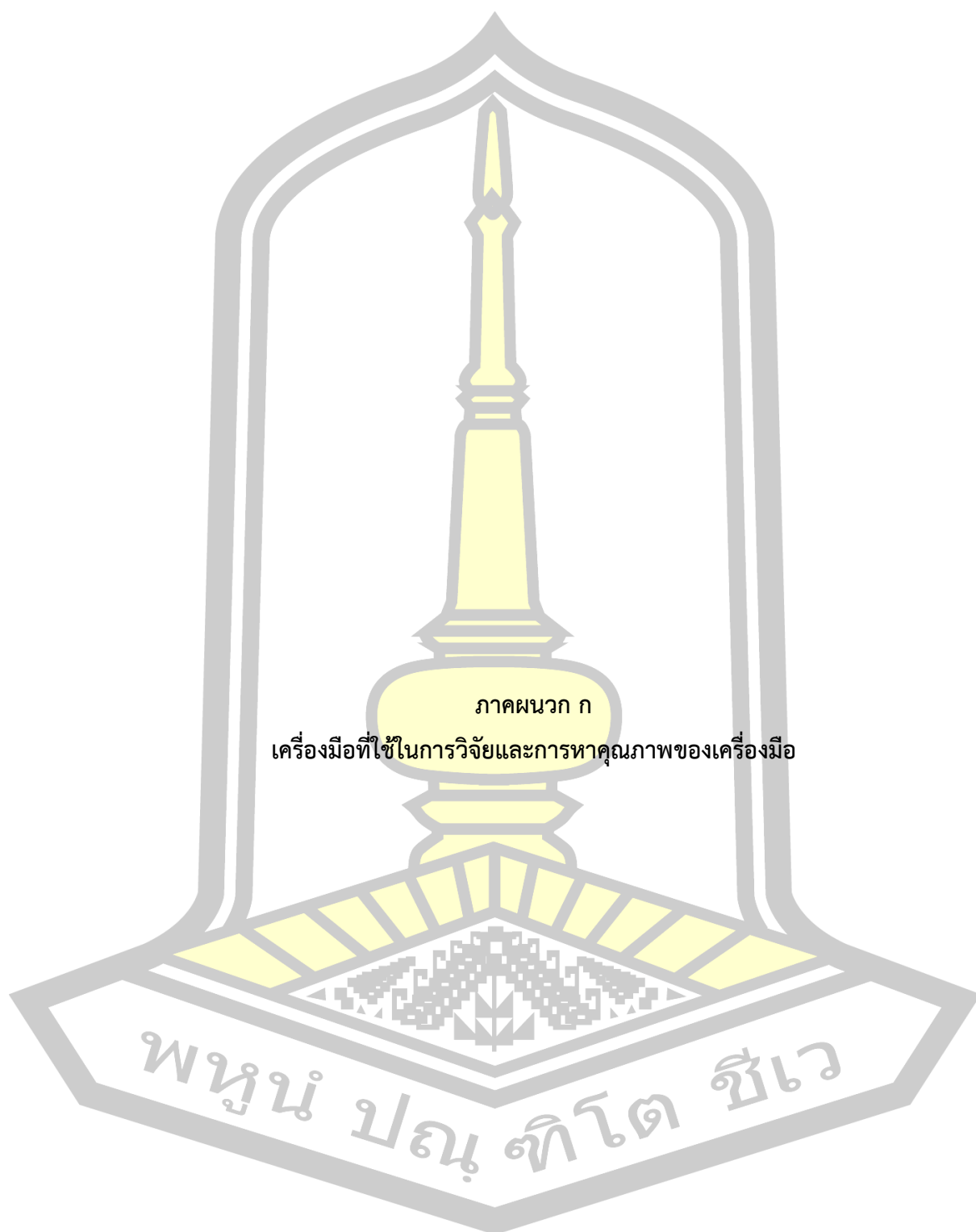
Willis, J. (2007). *Doing Task-based Teaching*. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณ ทิโต ชีเว

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์

เรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

ที่	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
Pre-task ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน				
1.	วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลัก			
2.	ช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญและจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ			
3.	ให้เวลาผู้เรียนในการคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน			
4.	สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ			
5.	มีการเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นสำหรับงานปฏิบัติ			
6.	ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ			
7.	กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการสร้างความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป			
Task cycle ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน				
8.	ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์และรูปแบบของการรายงานผลการปฏิบัติงาน			
9.	กำหนดเวลาหรือความยาวของเนื้อหาในการรายงานผลการปฏิบัติงาน และกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน			
10.	ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด			
11.	ผู้เรียนดำเนินการตาม task ที่ตนเองได้รับหมายให้สำเร็จ			
12.	มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ดูแล (Teacher as a Monitor)			
13.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน			
14.	ชี้แจงผู้เรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงาน			
15.	ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงาน			
16.	ผู้เรียนนำเสนอผลงานจากการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน			
17.	ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่เป็นข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน			
18.	เรียนและผู้สอนดำเนินรายการ จัดบันทึก สรุปใจความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวภาษาที่ผู้เรียนที่นำเสนอเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ			

ที่	ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน				
19.	ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน			
20.	ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน			
21.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการวิเคราะห์ภาษา			
22.	ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความหมายของโครงเรื่อง (Semantic) ความคิดรวบยอด (Concepts) โครงสร้างภาษา (Themes) และหน้าที่ (Function) ของความรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน			
23.	ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ในเรื่องเสียง การเน้นคำ สำเนียง (Phonology : Intonation, Stress and Sound)			
24.	ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้หลักการใช คำหรือส่วนประกอบของคำ (Words or Parts of Words) และประเด็นอื่น ๆ ในเรื่องของไวยากรณ์ หรือหลักการใช้ภาษา			
25.	ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปการแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ (Categories of Meaning and use) ในเรื่องหลักการใช้ภาษา			
26.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เพิ่งเรียนผ่านไปอีกครั้ง			
27.	เตรียมแบบฝึกหัดเสริมทางไวยากรณ์ การเติมคำอ่านออกเสียงหรือสนทนากันในประเด็นที่เพิ่งเรียนผ่านไป			

ความคิดเห็นและขอเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

แบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์

เรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษา จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อคำถามตามความเป็นจริงที่ปรากฏในโรงเรียนของท่านให้ครบทุกประเด็น ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน และการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านแต่ประการใด

2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ระดับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนมในสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี ในการตอบแบบสอบถาม และเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ขอความกรุณาส่งกลับคืนผู้วิจัยโดยด่วนด้วย ผู้วิจัย ขอขอบคุณในความร่วมมืออันดียิ่งมา ณ โอกาสนี้

นายปรีชาวัตร ไชยนาน

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โทรศัพท์ 095 6695783

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป**คำชี้แจง** โปรดระบุข้อมูลตามความเป็นจริงของท่าน

ครูผู้สอนวิชา..... ระดับ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม**คำชี้แจง**

1. แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

2. โปรดใช้ดุลพินิจของท่านพิจารณาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาตามทัศนะของท่าน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปการแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ (Categories of Meaning and Language Use) ในเรื่องหลักการใช้ภาษา										
8. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษาจากบทเรียนที่ผ่านมาอีกครั้ง										
9. ผู้สอนเตรียมแบบฝึกหัดเสริมทางไวยากรณ์ การเติมคำ การอ่านออกเสียงหรือสนทนาเกี่ยวกับประเด็นอื่น ๆ จากบทเรียนที่ผ่านมาอีกครั้ง										

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งที่ท่านเสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
2. สารสนเทศที่ได้จากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้จะนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม
3. แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 รายการสัมภาษณ์
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

พูน บุญเกิด ชิว

นายปรีชาวัตร ไชยนาน

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โทรศัพท์ 095 6695783

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
ตำแหน่ง.....
2. สถานที่ในการสัมภาษณ์.....
3. วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....
4. ผู้สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 : รายการสัมภาษณ์

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ควรมีวิธีการพัฒนาอย่างไร

1. ท่านมีวิธีการเตรียมงานให้นักเรียนปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. การฝึกปฏิบัติงานตามภาระที่ได้รับมอบหมายควรมีลักษณะการปฏิบัติอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. การฝึกปฏิบัติงานเพิ่มเติมหลังจากปฏิบัติภาระงานหลักเรียบร้อยแล้วควรดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 : ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม
2. ขอความกรุณาให้ท่านพิจารณาตรวจสอบในหัวข้อต่าง ๆ ว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้เพียงใด โดยการทาเครื่องหมาย ในช่องว่าง 5 ระดับต่อไปนี้
ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับไม่เหมาะสม
3. หากมีข้อสงสัยเสนอแนะเพิ่มเติม กรุณาระบุท้ายแบบประเมิน

นายปรีชาวัตร ไซยนาน

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โทรศัพท์ 095 6695783

พูน ปณ ทัโต ชีเว

รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. หลักการ										
2. วัตถุประสงค์										
3. เนื้อหา										
3.1 Module 1 ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน										
3.2 Module 2 ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน										
3.3 Module 3 ชั้นหลังการปฏิบัติงาน										
4. วิธีการพัฒนา										
4.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง										
4.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการ										
1) ทำแบบทดสอบก่อนการอบรม										
2) ศึกษาเนื้อหาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์										
3) ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากใบความรู้										
4) สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้										
5) ทำใบงาน/กิจกรรมที่กำหนด										
6) แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่สนใจ										
7) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้ารับการอบรม กับวิทยากรประจำหลักสูตร										
8) ทำแบบทดสอบหลังการอบรม										
5. การวัดและประเมินผล										
5.1 การประเมินความรู้ ความเข้าใจ ก่อน-หลัง การพัฒนา										
5.2 การประเมินความสามารถในการสอน ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน										
5.3 การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับ พัฒนาที่มีต่อโปรแกรมฯ										

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เรื่อง การพัฒนา
โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Item1_1	88.0333	323.482	.812	.967
Item1_2	87.7333	318.754	.808	.967
Item1_3	87.8333	317.109	.744	.968
Item1_4	87.6333	317.206	.772	.967
Item1_5	88.0333	322.102	.706	.968
Item1_6	87.9000	331.541	.559	.969
Item1_7	87.8000	321.131	.768	.967
Item2_1	87.6667	321.954	.782	.967
Item2_2	87.7667	313.633	.838	.967
Item2_3	88.0000	314.414	.787	.967
Item2_4	88.0667	324.961	.771	.968
Item2_5	87.9333	317.513	.827	.967
Item2_6	88.1333	318.671	.847	.967
Item2_7	88.0000	314.621	.781	.967
Item2_8	88.1000	323.541	.748	.968
Item2_9	88.0333	329.413	.560	.969
Item2_10	87.8333	325.661	.731	.968
Item2_11	88.0333	324.999	.617	.969
Item3_1	88.0667	325.375	.613	.969
Item3_2	87.6000	309.972	.825	.967
Item3_3	87.9333	333.444	.458	.969
Item3_4	88.0333	324.378	.665	.968
Item3_5	87.8000	324.166	.703	.968
Item3_6	87.6667	328.920	.580	.969
Item3_7	87.8000	321.269	.763	.967
Item3_8	87.7333	322.961	.651	.968
Item3_9	87.7667	319.151	.764	.967

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.969	.969	27

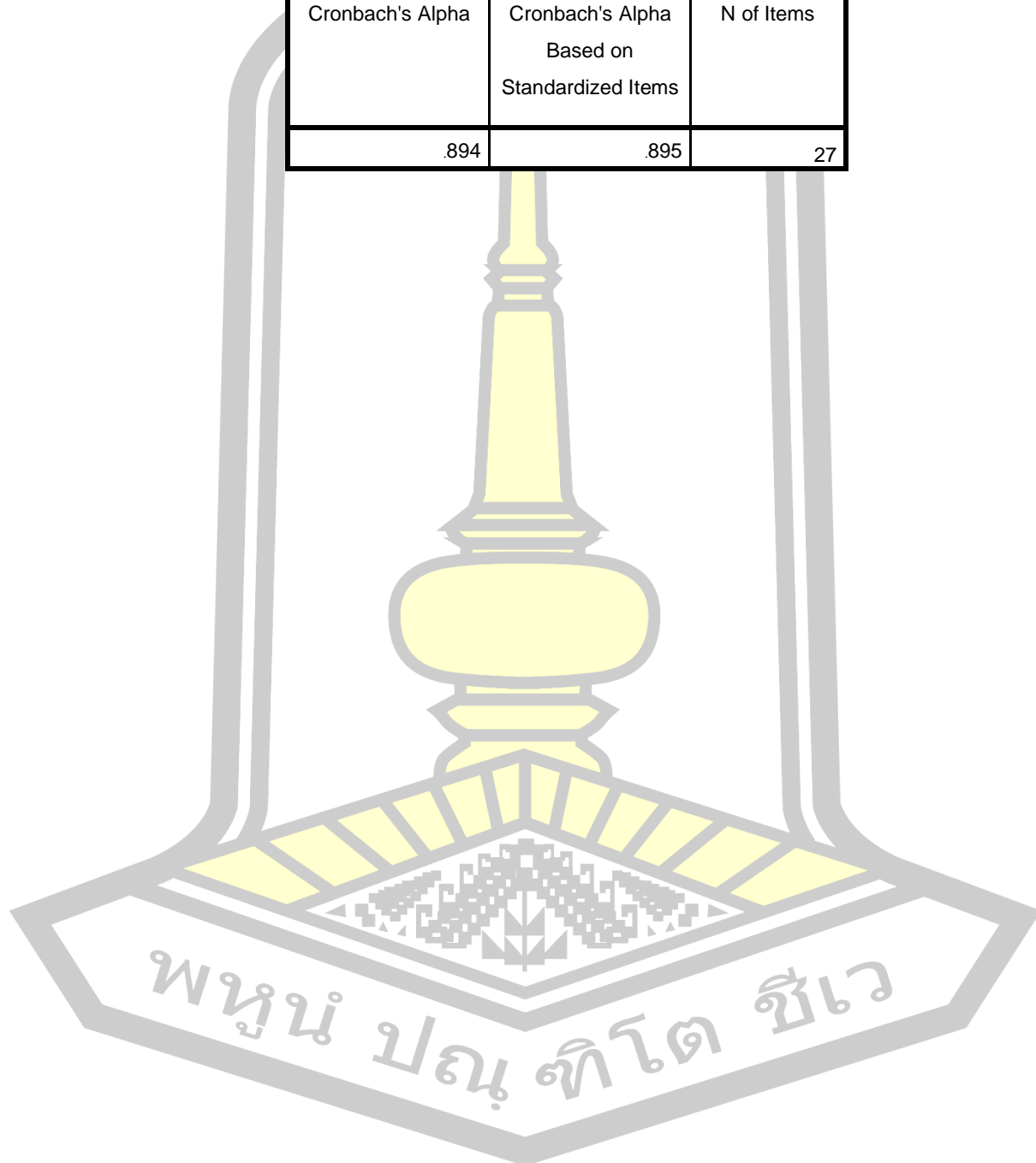
ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพพึงประสงค์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Item1_1	120.9000	44.369	.458	.891
Item1_2	120.7667	44.944	.493	.890
Item1_3	120.8333	46.351	.236	.895
Item1_4	120.7667	46.599	.215	.895
Item1_5	120.9333	44.892	.382	.892
Item1_6	120.9333	46.547	.192	.896
Item1_7	120.9333	45.030	.363	.893
Item2_1	120.9000	45.059	.421	.891
Item2_2	120.9333	44.478	.504	.889
Item2_3	120.8333	43.937	.536	.889
Item2_4	120.7667	45.220	.446	.891
Item2_5	120.9000	44.438	.517	.889
Item2_6	120.7333	44.754	.462	.890
Item2_7	120.9333	43.720	.622	.887
Item2_8	120.8000	44.717	.511	.889
Item2_9	120.9000	42.783	.681	.885
Item2_10	120.8000	43.959	.638	.887
Item2_11	120.8333	44.902	.465	.890
Item3_1	120.8667	44.809	.468	.890
Item3_2	120.7333	45.237	.466	.890
Item3_3	120.9333	43.995	.579	.888
Item3_4	120.9000	43.748	.626	.887
Item3_5	120.9667	45.482	.300	.894
Item3_6	120.9000	44.369	.528	.889
Item3_7	120.7000	45.045	.533	.889
Item3_8	120.7667	44.806	.517	.889
Item3_9	120.8333	45.523	.366	.892

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.894	.895	27

โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

1) หลักการ

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ใหม่ด้านการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทำให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้านเต็มตามศักยภาพ พร้อมก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ มีทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

2) วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม

3) เนื้อหาและสาระสำคัญ

เนื้อหาของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม แบ่งออกเป็น

โมดูล 1 Pre-task ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

ปฏิบัติงาน

1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นก่อนการปฏิบัติงาน
2. การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเนื้อหา ภาระงาน และเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียน
3. การวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ
4. การเลือกรูปแบบของการทำภาระงานที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน
5. การใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้
6. การใช้เทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนอย่างหลากหลาย
7. การสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะปฏิบัติงานต่อไปได้รับมอบหมาย

โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

ปฏิบัติงาน

1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน
2. การชี้แจงรูปแบบการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับนักเรียน
3. การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
4. การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของทุกคนในห้องขณะปฏิบัติงาน
5. การมีบทบาทในการเป็นผู้สังเกตการณ์ขณะปฏิบัติงานของครู

6. การเลือกรูปแบบการนำเสนองานปฏิบัติที่เหมาะสมของผู้เรียนจากที่ผู้สอนกำหนดให้
7. การร่วมกันวางแผนรายงานตามรูปแบบที่ตนเองเลือกของผู้เรียน
8. การจัดบันทึกของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป
9. การให้ข้อเสนอแนะเชิงบวกกับผู้เรียน
10. การจัดบันทึกในประเด็นต่าง ๆ ทางด้านภาษาของผู้สอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

โมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วยเนื้อหาดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญของชั้นหลังการปฏิบัติงาน
2. การประเมินผลจากผลการปฏิบัติงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนตามสภาพจริง
3. การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนของผู้สอน
4. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางด้านภาษาจากการปฏิบัติงานของผู้เรียน
5. การนำเสนอข้อผิดพลาดที่ได้จากการบันทึกมานำเสนอให้กับผู้เรียน
6. การร่วมกันวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการจัดบันทึกเกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางภาษา
7. การฝึกผู้เรียนอีกครั้งจากข้อผิดพลาดที่สังเกตได้จากการปฏิบัติงาน
8. การเตรียมแบบฝึกหัดเสริมในประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน

4) รูปแบบและวิธีการพัฒนา

วิธีการพัฒนาเป็นแนวทางที่ใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และปรับปรุงพฤติกรรมของบุคลากรซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาภาพรวมขององค์กรในที่สุดและเหมาะสมกับการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาได้ทั้งหมด 2 วิธี คือ 1) การฝึกอบรม 2) การพัฒนาตนเอง ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 22 รูปแบบและวิธีการพัฒนา

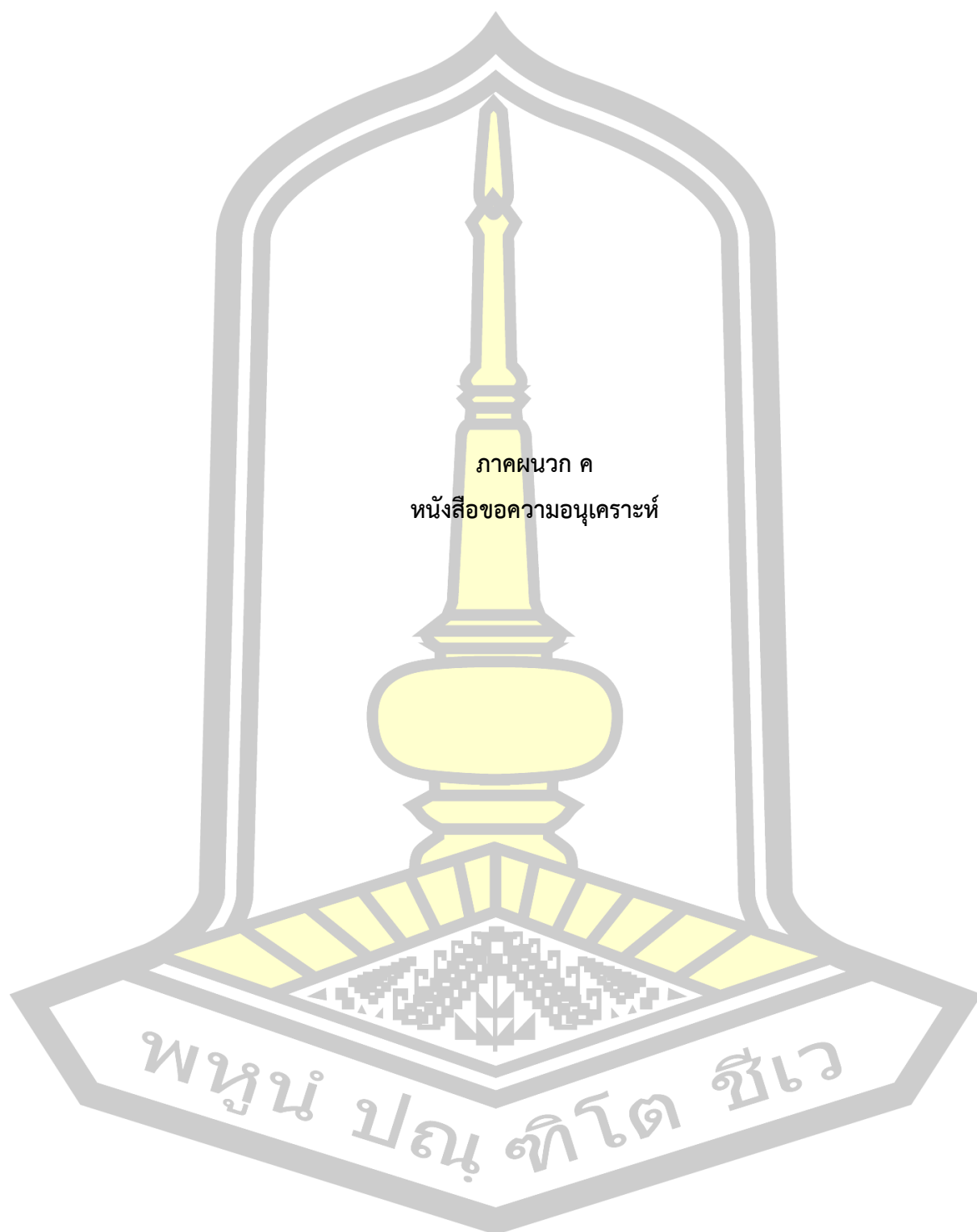
	เนื้อหา/สาระสำคัญ	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา
ขั้นที่ 1	1. ศึกษารายละเอียดของการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน 3. ศึกษาแนวคิดการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	2 ชั่วโมง

	เนื้อหา/สาระสำคัญ	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา
	4. ทดสอบก่อนการพัฒนา		
ขั้นที่ 2	การประชุมปฏิบัติการ 3 โมดูล โมดูล 1 Pre-task ชั้นเตรียมงานปฏิบัติ โมดูล 2 Task cycle ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน โมดูล 3 Post-task ชั้นหลังการปฏิบัติงาน	1. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ทราบถึงความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ความหมายและความสำคัญการสอนแบบ Task-based Language Teaching 2. เพื่อให้ครูที่เข้าฝึกอบรมได้ฝึกออกแบบการสอนแบบ Task-based Language Teaching	18 ชั่วโมง
ขั้นที่ 3	สรุปและประเมินผลการใช้โปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	เพื่อสรุปทเรียนและสะท้อนผลการดำเนินการพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	2 ชั่วโมง

5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม

1. ประเมินซักถามและการให้ข้อเสนอแนะ
2. ประเมินการทำกิจกรรมตามที่กำหนด
3. ประเมินความสนใจและความตั้งใจในการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเอง
4. ประเมินจากใบงานและใบกิจกรรม
5. ประเมินจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมฯ

พหุบัณฑิต ชีวะ

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พญูน์ ปณฺ ทิโต สีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2131

วันที่ 23 กันยายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พิลาณช ภูชาวิโสธรณ์

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิลิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2131

วันที่ 23 กันยายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาศูนย์การสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนี้สิดจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2131

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

23 กันยายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ยศกร สิทธิศักดิ์ไพบูลย์

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2131

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

23 กันยายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางทิพวรรณ เสนจันทร์ฉิชัย

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2) / ว 2131

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

23 กันยายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธุ์

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

เรียน ดร.ยศกร สิทธิศักดิ์ใหญ่ลย์

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นางสาวประณีต พรรณวงศ์

ด้วย นายปรีชาวัตร ไซยนาน นิลิตปริญญโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนา
ครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนา
การศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกร่างโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต
จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นางสาวชมพูนุท ไส้สันตา

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนา
ครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนา
การศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต
จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยก่างโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นางกรรณิการ์ คณานันท์

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนา
ครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนา
การศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยก่างโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต
จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โหมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นางสาวกฤติมา ยอดศตมล

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนา
ครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนา
การศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต
จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นายสุทธิวัฒน์ สุทธิประภา

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นางพรอมา รากวงศ์

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิลิตปริญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนา
ครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนา
การศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต
จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นางสาวกมลวรรณ จังตระกูล

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนา
ครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนา
การศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต
จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2)/ว294

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

28 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
เรียน นางสาวคะนิงจ ทองเกลี้ยง

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนา
ครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนา
การศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัตตานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในหัวข้อการยกย่องโปรแกรมพัฒนาครูด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน เพื่อนิสิต
จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2) / ว 6831

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

6 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ศึกษาดูงาน Best Practice ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธาดุนารายณ์วิทยา

ด้วย นายปรีชาวัตร ไซยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รศ.ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาดูงาน Best Practice ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของท่าน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2) / ว 6831

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

6 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ศึกษาดูงาน Best Practice ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รศ.ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาดูงาน Best Practice ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของท่าน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ที่ อว 0605.5(2) / ว 6831

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

6 ธันวาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ที่ศึกษาดูงาน Best Practice ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย

ด้วย นายปรีชาวัตร ไชยนาน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม. การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รศ.ดร.สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาดูงาน Best Practice ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของท่าน เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0956695783

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายปรีชาวัตร ไชยนาน
วันเกิด	วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2534
สถานที่เกิด	อ.ท่าอุเทน จ.นครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 52/4 ม.8 ต.ไชยบุรี อ.ท่าอุเทน จ.นครพนม
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ข้าราชการครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอุเทนพัฒนา 30 ม.6 ต.โนนตาล อ.ท่าอุเทน จ.นครพนม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2557 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2559 ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พ.ศ. 2563 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) บริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ่ ปณุ่ ทีโตะ ชีเว